

Yüzbin emekçi Kızılay'da
**KURTULUŞ
KAVGADA!**

Sağlık emekçileri grevde
**ZAFER HALKIN
CEPHESİNDE**

Diri diri yakılanların
**KIZIL BAYRAKLARI
ALANLARDA**

Ekmek ve
Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 102 / Tarih: 14 Mart 2004 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.net | Mail:info@ekmekveadalet.net

F Tiplerinde
**109.
Ölüm**

Kadınlarımız Zulme Karşı Direniyor

**GÜNEY ÖĞRENER
ŞEHİT DÜŞTÜ!**

Ekmek ve
Adalet

www.ekmekveadalet.net info@ekmekveadalet.net

ABDİ İPEKÇİ'den yükselen ses: Hapishanelerde 109 insan öldü, duydunuz mu?

Kandıra F Tipi Hapishanesi'ndeki tutsaklar tarafından hazırlanan mizah dergisi MASALA'nın Şubat 2004 sayısının kapağı...

Ankara Abdi İpekçi Parkı'nda TAYAD'lı Aileler'in direnişi 180'inci günlere dayandı. 180 gündür, AKP'nin hapishanelerde uyguladığı zulmü, gizlemek istediği 109 ölümü ve tecriti iktidarın başkentinde haykırıyorlar.

Tayyip Erdoğan'ın seçim meydanlarında "biz halka gerçekleri söylüyoruz, halk bizi alkışlıyor" sözleri, hemen yanibaşında direnişle yalanlanıyor.

Türkiye'nin dört bir yanından iktidarın siyasi, ekonomik politikalarını protesto etmek için başkente akanlar, önce onları görüyor miting meydanının yanibaşında. "Zulme karşı direniyecekse onlar gibi, onların F tiplerindeki yakınları gibi direnilmeli" mesajı yayılıyor Abdi İpekçi'den.

TAYAD'lıların kararlı direnişini, onların sesine ses, gücüne güç katarak büyütelim. TAYAD'lıların direnişine somut destek; çağrılarını, iktidarın o büyük korkusu olan "Hapishanelerde 109 insan öldü, duydunuz mu?" sorusunu bulduğumuz her yere taşımaktır.

ÇAĞ
DUYURU

16 Mart 1978 Katliamını Unutmadık!

Beyazıt'ta katilleri bir kez daha lanetlemeye çağırıyoruz!

Gençlik Dernekleri Federasyonu Girişimi

Birtan Altunbaş Davasına Çağrı

Birtan Altunbaş davası, Türkiye halkının davasıdır. ABD'nin, AB'nin insan hakları şovuna karşıyım; binlerce infazın, işkencede ölümün, kaybın, Susurluk'un hesabı sorulmalı; diyen herkesi davaya katılmaya çağırıyoruz.

Yer: Ankara Adliyesi

Tarih: 18 Mart 2004

Saat: 09.00

Günay ÖĞRENER

2000-2004 Ölüm Orucu Şehidi

- 3... *Diri diri yakılan kadınlar ve kadın hakları!*
5... *AKP'nin tecriti kaldırmaktan başka hiçbir...*
9... *Kadın hakları diyenler... Günaylar'dan öğrenecek*
11... *AB temsilciliği önünde gösteri + Haberler...*
13... *Emir büyük yerden*
14... *Faşizm tüm halkı düşman görür*
16... *Sihhiye mitinginde yüzbin emekçi*
18... *Patronların AKP'ye emri: Grevleri durdurun!*
20... *IMF'nin Yüzakı Türkiye;*
22... *Pancar üreticisini azarlayan Tayyip...*
23... *"Sosyal Patlama" korkusu*
24... *Hangisinin "kökü bereketli?"*
25... *İsrail; saldırıyor...*
26... *Kimdi diri diri yakılanlar*
28... *Altunbaş davası; Türkiye davasıdır*
30... *Kaçırdılar; kaybettiler; katilleri akladılar!*
32... *Gazeteci kılığında bir katil*
33... *Irak'ta yeni Anayasa*
34... *Emperyalizm değişmediğini Haiti'de anlatıyor*
35... *Dün kar teslim almıştı; bugün sel*
36... *Selam olsun direnen kadınlarımıza*
39... *Gazi Şehitleri anılıyor "Kağanızı kopartırım!"*
40... *Gençliğin mücadelesi yargılanamaz!*
42... *Bu yürüyüşün komutanı sendin*
44... *Polisin ve solun sınıf bilinci!*
45... *Yurtdışından*
46... *FKC lideri Ebu Abbas...*
47... *Grup Yorum elemanı Muharrem Cengiz de tutuklandı*
48... *Kahramanlar ölmez*
49... *Köyün delisi*
50... *Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nden; Kanal 7 Haber Merkezi'ne*

Diri diri yakılan kadınlar ve kadın hakları!

"...Saat 07:00'de koğuşa girdiler ve tamamen savunmasız olan bizlere coplarıyla, tekmeleriyle, yumruklarıyla saldırarak koğuştan çıkarmaya uğraştılar. Filiz bu sırada önümde hareketsiz yatıyordu ve Güllökuer'de talasemi, onda hücre anemisi (bu hastalıklar ölümcüldür) olduğu bilinmesine rağmen vurarak koğuştan çıkardılar. Yanımda duran Sibel'i ve beni birbirimizi tuttuğumuz için vurarak ayırdılar. Ayrıldıktan sonra bacaklarımı ayırarak arasına vuruyorlardı. Bunun sonucu kanamam başladı. Vurarak koğuştan çıkardıklarında birisi saçlarımı çekip suratımı açtı ve yumruk attı, alnımdan kaşıma kadar 1.5-2 cm'lik bir yer açıldı ve burnumla beraber kanamaya başladı. Basamaklardan kafa aşağı sürüklenerek, dövülerek indirildim ve maltaya kadar böyle çıkarıldım."(*)

Bu sahneler bu ülkenin hapisanelerinde yaşandı.

Yaşandı yaşanmasına ama; "kadın haklarını savunmayı, 'çağdaşlığın, uygarlığın, demokrasinin" en temel kriterlerinden biri olarak gören kadın hakları savunucuları, bu kadınlarımıza dönüp bakmadılar.

6 kadın, Bayrampaşa'da diri diri yakıldı! Yine dönüp bakmadılar.

Yüzlerce kadın işkencelerden geçirilip hücrelere atıldı. Hücrelerde ihlal edilen kadın haklarını gündemlerine almadılar.

Diyanet Vakfı, yayınladığı "Müslümanın El Kitabı"nda kadının dövülebileceğini, bunun dine uygun olduğunu yazdı diye, kızılca kıyamet koparıldı. Devlet, meydanlarda kadınlarımızı copladı, çit yok.

"Hücrede 4 gün kaldım. Bu dört günde savcı, avukat vb. gidiş gelişlerde sürekli erkek gardiyanların, 2 bayan gardiyanın, 1. müdürün 2. müdürlerin ve diğerlerinin, zorla üst araması, kaba dayak, cop, hortumla dövme, falaka gibi işkencelerine maruz kaldım. Aynı zamanda yine bu şahısların tacizlerine uğradım. ... Müdür, saçımdan tutup kafamı ayakları altına alarak yumruk ve tekmeleriyle göğsüme, kalbimin üzerine pervasızca vuruyorlardı (...)

Bu anlatımın altında da "Ayten" ismi var.

Ayten bir kadın. Onu "kocası" değil, devlet dövüyor.

Koca dayacağına karşı çıkanlar, devlet dayacağına sırtlarını dönüyorlar.

Ona "maganda"lar değil, devletin resmi görevlileri cinsel tacizde bulunuyor. Aile içi cinsel şiddete hayır diye sokaklara dökülenleri yine göremiyoruz.

Örnekler çoğaltılabilir. Ama sanınız gerek yok. "Kadının dövülebileceğini" söyleyen Diyanet yayınına karşı çıkılmamalı mı? Elbette çıkılmalı. "Aile içi cinsel şiddet"e karşı çıkılmamalı mı? Elbette çıkılmalı. Bizim bu örneklerle anlatmak istediğimiz; kadınlara yönelik şiddetin bazı türlerini görüp bazılarını görmezden gelenlerin, cinsel tacize "kim tarafından yapıldığına" göre karşı çıkıp çıkmamaya karar verenlerin, kadın haklarının savunucusu olamayacağıdır.

Bunlar kadın haklarını savunamazlar. "Kadın dayanışması" sözleri bile riyakarcadır. Onların dayanışma içinde olacakları ve olmayacakları kadınlar vardır. Onu da belirleyen devlettir. Geçtiğimiz günlerde ya-

şanan Güldünya Tören'in öldürülmesi olayındaki tepkileri de sorgulanmaya muhtaçtır. Bu tür ilgelenmeler çoğunlukla sahtedir. Güldünya olayındaki "töre cinayeti"ne karşı çıkışları, AB'nin, oligarşinin çeşitli kesimlerinin izni ve icazeti içindedir. Onlardan izin çıktığında en radikal kadın hakları savunucusu onlardır. Riskli olan herşeyden kaçarlar. Kadınlara işkenceleri, işkencede tecavüzleri görmezden gelirler. İcazetli olana koşarken, yasak, tabu, riskli ilan edilenlere gözlerini kaparlar.

Böyle bir "kadın hareketi", burjuvazinin egemenliği altında yaşamaya, köle olmaya, ikinci sınıf olmaya mahkumdur. Burjuvazi bunlarla oynamaya, bunları kullanmaya devam edecektir. Onlar da kendilerini "kadın hakları mücadelesi veriyoruz" diye aldatmaya devam edebilirler. 8 Mart mitingleri yapılabilecek daha çok olmadı. "Radikal feministler", "mor çatıcılar", "sosyalist feministler", "uçan süpürge" gibi envai çeşit sıfatları olan kadın hakları savunucuları, ezilen, zulmedilen emekçi, devrimci kadınların hangi sorunlarını taşıdılar alanlara?

Ya başta Güneydoğu olmak üzere pıtrak gibi her yerde kurulan ve AB fonlarıyla çalışan kadın dernekleri, onlar ne yapıyor? Avrupa Birliği'nin "kadınların rehabilitasyonu" programları dışında, kadınların mücadelesinin neresinde yer alıyorlar. Ülkemiz kadınlarının yaşadığı gerçekleri ne kadar dile getirebiliyorlar? Burada da aynı gerçek var karşımızda; AB neyi dile getirmelerine icazet veriyorsa, o kadarını dile getiriyorlar. Ötesi yok.

Ülkemizde "feminist" sıfatında buluşan kadın hakları savunucularının ne zaman bugünkü

Oligarşinin icazeti altında "kadın hakları savunuculuğu" sahtekarlığına ortak olanlar, burjuvazinin egemenliği altında yaşamaya, ikinci sınıf olmaya mahkumdur. Burjuvazi bunlarla oynamaya devam edecektir. Ülkemiz gerçeği açıktır; emperyalizme ve faşizme karşı mücadele etme cüretini göstermeyen, bu mücadelede bedel ödemeye hazır olmayan, kadın haklarını da savunamaz.

biçimiyle ortaya çıktıklarına bakın; onların yapısını da anlarsınız. 1980 sonrasının baskı terör ve apolitikleştirme ortamında çıkmışlardır ortaya. Çevrecilik gibi, hayvan hakları savunuculuğu gibi, Yeşilcilik gibi, gerçekte mücadeleden kaçışın bir zemini kadın hakları savunuculuğu da. Bu tür oluşumları gündeme getiren feministlere bakın; ya ülkesinin havasından çok Avrupa'nın, ABD'nin havasıyla yaşayan küçük-burjuva aydınlarıdır veya, yığınlaş-

mış, örgütsüzleşmiş, düzene rücu etmiş eski devrimcilerdir.

Oluşturdukları grupçuklar, emperyalizmin halkın mücadelesini ve örgütlü halk hareketlerini tasfiye etmek için gündeme getirdiği sivil toplumculuğun karakteristik ürünleridir. Örgütsel yapılanmanın, hiyerarşinin reddiyle örgütsüzlüğü teorileştirmişlerdir. Bakın tüm "kadın çevreleri" 10-15 kişilik küçük gruplar halindedir. Örgütsüzlük, doğal olarak kendi çizgilerinde bile istikrarlı, sürekli olmalarının önünde engeldir. Bunun sıkıntısını duymaz, çözümünü de aramazlar. Çünkü bunun çözümünü aramaya kalktıklarında, bucak bucak kaçtıkları örgütlülük gerçeğiyle karşılaşacaklardır. Gerçek anlamda örgütlü olmak, fedakarlığı, disiplini, bireyci çıkar ve zevklerinden vazgeçebilmeyi gerektirir. Ama zaten, statükolarından vazgeçemeyecekleri, "birey" onlar için herşeyin önünde geldiği için vazgeçmişlerdir devrimcilikten. Bunun için gerçek anlamda örgütlülükten kaçmaktadırlar. Burjuva veya küçük-burjuva kadın hakları, feminizm sınırları içinde hareket edenlerin ortak tablosu budur. Kadın hakları savunuculuğunun bu tablosu bile, onların neden başka kadınların haklarını gerçekten ve sonuna kadar savunamayacaklarının açıklamasıdır zaten. Hele ki riskli bir alanda, devrimci bir kadının hakkını savunmak, işkencehanelerdeki, F tiplerindeki kadın tutukluların haklarını savunmak, onları aşar! Onlar oligarşinin çizdiği sınırlar içinde kadın hakları savunuculuğu oynayabilirler ancak. Ve bu oyunu kabul ettikleri noktada da, burjuvazinin destek ve teşviğiyle "töre cinayeti"ne karşı kampanyalarda yer alıp demokrasicilik oyununun vitrinini oluştururlar.

Ülkemiz gerçeği açıktır; emperyalizme ve faşizme karşı mücadele etme cüretini göstermeyen, bu mücadelede bedel ödemeye hazır olmayan, kadın haklarını da savunamaz. Burjuvazinin icazetindeki feminist sivil toplumculuk oyununa ister sosyalist etiketi yapıştırın, ister başta teorik gerekçeler uydurun, gerçek değişmez. Ülkemizin genç kızları, kadınları, kadın hakları mücadelesini, kadının özgürleşmesi mücadelesini, Armutlu'da ölüme yataarak, bedenlerini tutuşturarak sürdürüyorlar. Anadolu kadınının en güzel değerlerini ve dünya kadınların yüzlerce yıllık mücadelesi geleneklerini, kendilerinde birleştirerek kadının kurtuluşu yolunu gösteriyorlar.

(*) Ulucanlar katliamını yaşayan Başak Otlu'nun anlatımından. Yalanları Parçalayan Ulucanlar... Syf. 8

Günay 109. Haykırış, 109. Meydan Okuyuş

AKP'nin TECRİTİ KALDIRMAKTAN BAŞKA HİÇBİR YOLU YOKTUR

Aslen Burdurlu'dur. Erdemli olmak ve adalet, onun neredeyse bütün hayatına yön veren iki duygudur. Babası polisti. Onlara adaletten sık sık söz ederdi, ama babasının söz ettiği adalet "devletin adaleti"ydi; faşizmin adaletiydi. Babası da o mekanizmanın bir parçasıydı. Babası, bu mesleği nedeniyle 1980'de Mersin'de cezalandırıldı. Bu olay, ailelerini çok sarstı; ama yoldaşımızın kendi sözleriyle *"doğruluğun, dürüstlüğü, adaletin poliste, örnek vatandaş'ta vs. değil devrimcilerde olduğunu"* da gösterdi: *"Devlete bakışım altüst olmuştu. Örnek alınması gereken onlar değil devrimciler oldu."*

O günden bu yana adalet için mücadele etti Günay. Ege Bölgesi'nde illegal alanda çeşitli görevler aldı. Çeşitli kere gözaltına alınıp, devlet ve polis gerçeğini işkencelerde tanıdı. 1995 yılında gözaltına alınarak tutuklandı. 1999'a kadar Buca Hapishanesi'nde kaldı. Üç yoldaşının katledildiği Buca katliamına tanık oldu. 19 Aralık 2000'deki hapishaneler katliamında Uşak Hapishanesi'ndeydi. Yoldaşlarından Yasemin Camcı, Berrin Bıçkılar ve Sevgi Erdoğan şehit düştü. Ve aynı hapishanede alınma kızıl bantı takıp, zulme karşı bedenini tutuşturarak ölümsüzleşti.

Erdemi ve adaleti göreceksiniz onun direnişinde. Tahliye olmasına sadece 6 ay kalmıştı. Onun için aslolan dışarıda ya da içeride olması değil; zulme karşı direnişte olması gereken yerde olmasıydı.

Direniş içinde yazdığı son

mektuplarından birinde şöyle diyordu: **"Parti'ye güveniyorum. Devrime ve zafere inanıyorum. Bugün için yaşanan çok şey var. Ama yaşamaksa böyle yaşamak güzel, ölmekse böyle. Bu ailenin bir ferdi olmaktan onur duydum hep. Şimdi direnişi büyüteceğim her şeyimle."**

Her şeyiyle büyüttü direnişi. İradesiyle, düşünceleriyle, inançlarıyla, açlığıyla, alevlerle büyüttü. "Zaferi şehitlerle kazanacaklarının" bilincinde olarak "ölüme kilitlenen" direniş savaşçılarımız zulüm cephesinin tüm yöntemlerini birer birer etkisizleştirmişlerdir.

Günay yoldaşımızın öğrettiği gibi, adalet için savaşıyoruz. 109 ölümün hesabının sorulmayacağını sananlar kendini aldatıyor. Türkiye tarihinin bu en büyük hapishaneler katliamının sorumluları, uygulayıcıları, er geç hesap verecekler. Bu katliama sessiz kalarak onay verenler, er geç bunun hesabını verecekler.

Halkın çeşitli kesimleri, ekonomik, demokratik örgütlülükleri, suskunluklarına son vererek, tarih karşısında oligarşinin suç ortağı olmaktan çıkmalıdır. Vatandaşlığın, devrimciliğin, demokratlığın, halktan olmanın bugünkü biçimi, direnme hakkını savunanları sahiplenmektir. Bunu yapmayanlar, ne siyasi, ne insani hiçbir iddianın ve inancın sahibi olamazlar."

Halkı tüketemezsiniz

Katlederek bizi tüketeceklerini düşünenler, zulüm politikaları ile direnişimiz kıracağını zannedenler büyük bir yanılgı

Kandıra F Tipi Hapishanesi'nden Muharrem Karademir'in şehit düşmesinin ardından dergimizde yer verdiğimiz yazılarda, "direnme hakkının yok edilemeyeceğini, başka MUHARREMLER'İN ÇIKACAĞINI" söylemiştik.

Günay onlardan sadece biriydi. 20 Ekim 2003'te direniş saflarındaki yerini alan Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi'nin (10. Ekib) kadın direnişçilerinden. Alınma kızıl bantını takarken, şehitlerimizden devraldığı bayrağı sonuna kadar taşıyacağına and içmişti.

Direnen kadınlarımızın onuru Günay, andına, namusuna sadık kalarak 4 Mart'ta direnişinin 136. gününde kaldındığı İzmir Yeşilyurt Hastanesi'nde şehit düştü. O da, tıpkı Muharrem gibi, direnme hakkını savunmak için 1 Mart günü bedenini tutuşturmuştu.

"Yaşamaksa böyle yaşamak güzel, ölmekse böyle"

Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi, 5 Mart 2004 tarihli 324 No'lu açıklamasında Günay Öğrener'e ilişkin şu bilgilere yer verdi.

"Yoldaşımız, 18 Kasım 1973 yılında Mersin'de doğdu.

içindedirler. **Biz halkız. Halkı tüketemezsiniz.** Muharremler, Günaylar, zulüm iktidarının dayandığı bütün politikaların iflasının en güçlü ilanıdır.

Ecevit iktidarı katliamla kıramadığı direnişi, zorla müdahaleyle yok edeceğini düşündü. Yüzlerce insanı sakat bıraktı, yüzlercesini tahliye etti. Düşüncesine ihanet etmeyen onlarcası direnişi dışarıya taşıyarak bu politikanın iflas etmesini sağladı. AKP iktidarı da zorla müdahale işkencesine sarılmaya devam ediyor. Direnişçiler sakat bırakılırken, önceki iktidarın sakat bıraktığı yüzlercesi hakkında yeniden tutuklama kararları çıkartarak nasıl bir zulüm iktidarı olduğunu tüm dünyaya gösteriyor.

Zorla müdahale ile birlikte AKP iktidarının en büyük dayanağı sansürdür. TAYAD'lı Aileler'in yasal afişlerine saldırılar, komplolar, tutuklamalar, tüm Türkiye'de estirilen terör sansürün sürdürülmesi içindir.

Sansürlenen hapishanelerde 109 insanın katledildiği gerçeğidir. AKP böyle bir şey yokmuş politikasını sürdürmek istiyor.

Bu çemberi de yaracağız. Ölüm orucu savaşçıların tutuşturdukları bedenleri ile darbeler in-

dirdiği sansür ve tecrit duvarlarını da mutlaka parçalayacağız.

Basit ve alçakça hesaplar yapanlar, kıramadıkları devrimci irade karşısında Nazi yöntemlerine başvurular kaybedecek. Sakat bırakılan direnişçiler, bu büyük direnişin bedelleri arasına katılmıştır. İktidarı, tarih ve halk önünde ödenen bedellerin hesabını mutlaka verecektir.

Oligarşik düzenin iktidarı bütün zulüm politikalarını uygulamış, bütün politikalarının iflası onlarca kez ilan edilmiştir. AKP iktidarının artık direnişi kırabilecek hiçbir silahı yoktur. Yapacağı tek şey kalmıştır:

TECRİTİ KALDIRMAK!

Bu adımın geciktirildiği her saniye iktidarın suçlarını büyütme başka hiçbir işe yaramayacaktır. Zamanın, direnişi güçsüzleştiren değil güçlendiren bir işlevi olduğu 3,5 yıllık direniş destanıyla sabittir.

Tayyip Erdoğan seçim meydanlarında halkı aşağılayarak, azarlayarak, 109 ölümle haykıran zulmü sürdürerek bu ülkeyi yönetemeyeceğini görecektir. Günay bu kararlılığımızın ve inancımızın yeniden ilanıdır.

Zorla müdahaleci Mengeleler işbaşındaydı

Günay Öğrener, daha önce de onlarca direnişçiye zorla müdahale edilen İzmir Yeşilyurt Hastanesi'ndeki akbabaların zorla müdahale işkencesi altındayken şehit düştü.

3,5 yıldır uygulanıyor bu işkence. Yüzlerce direnişçi bu şekilde yaşayan ölümler haline getirildi. Geçmişleri çalınan, kendi ihtiyaçlarını karşılayamaz duruma getirilen insanlar şimdi yeniden tutuklanıyor.

Bugünlerde AİHM'de görülen bir dava bu konuda iktidarın gerçek yüzünü de gösteren bir örnektir. Söz konusu davada, AKP iktidarı sakat bıraktığı insanları neden yeniden tutukladığına ilişkin mahkemeye cevap bile veremiyor. Ne cevap verecek? Verecek hiçbir cevabı olamaz.

Verilecek cevap ancak şu olabilir: **"ben zulmü, işkenceyi savunuyorum, direnme hakkına, halkların binyıldır kullandığı bu kutsal hakkı yok etmek istiyorum.."**

Zorla müdahalenin niteliği ve amacı budur. Ecevit iktidarından devraldığı mirasa yenilerini ekleyen AKP iktidarı döneminde 7., 8., 9. Ölüm Orucu Ekipleri'ndeki tüm direnişçiler bu Nazi yöntemiyle sakat bırakıldı.

Günay da aynı işkence altındaydı. O, acılar

içindeki bedenine rağmen bu alçaklığa direndi. Ellerini oynatamayacak durumda olmasından

yararlanarak, direnme hakkını elinden almaya çalıştı zavallılar. Söküp atamayacağı yere serum bağladılar. Ama o ölüme kilitlenmişti. Zafer böyle kazanılacaktı. Zafer yürüyüşünü sürdürürken, zorla müdahale işkencesine de bir kez daha herkesin dikkatini çekti.

Zorla müdahaleyi yasallaştıran AKP, zulmü yasallaştırmıştır, ama meşrulaştıramayacak. Direnme hakkını "ölümleri engelleme" arkasına sığınarak yok edenler en büyük katillerdir.

Direnme hakkını yok etmek halklara karşı işlenmiş en büyük suçtur. Faşist iktidarların başvurduğu yöntemdir. Bu hakkı hangi silahla yok ettikleri talidir. Burada silah, serumdur, iğnedir, bir başka yerde bombalardır.

Bu alçakça olduğu kadar ahmakça müdahalelerin AKP'ye istediği sonucu veremeyeceği netleşmiştir. Ahmakcadır, çünkü halklar bin yıldır koruyor bu haklarını ve kimse yok edemedi. Devrimci yaratıcılığın önünde hiçbir engel yoktur ve ezilenlerin direnme hakkı korumaya devam edeceğiz.

Muharrem ve Günay kararlılığımızın, yaratıcılığımızın sınırsızlığının kanıtlarıdır. AKP bu zulümden, işkenceden vazgeçmelidir.

Anadolu Günaylar'la Tanışıyor

Günay Öğrener, Burdur'da sloganlarla, dalgalanan Cephe bayrakları ile ölümsüzlüğe uğurlandı.

Günay için ilk uğurlama töreni, şehit düştüğü İzmir'de gerçekleştirildi. 5 Mart günü Bayraklı Adli Tıp Kurumu önünde toplanan devrimciler, Günay'ın resimlerini taşıyarak, "Günay Öğrener Ölümsüzdür" sloganlarını haykırdılar. Tabutu karanfillerle süslenerek Burdur'a uğurlanan Günay, sevdalı olduğu Anadolu'ya direnen devrimcilerin onurunu taşıdı.

Burdur'da önce Cephe bayrağının gölgesindeki katafalka konulan Günay'ın başında saygı nöbetleri tutuldu.

Vasiyetine uygun olarak önce gölün kenarına getirilen Günay için burada sloganlar haykırıldı. Anadolu'nun dört bir yanını dolaşmak isterdi. Bir tek Karadeniz kalmıştı ayak basmadığı, saçlarından bir tutam Karadeniz'e yollanırken, Berin Bıçkılar'ın mezarından getirilen toprak, toprağına karıştı.

Burdur halkı onyıllar vardı ki, böyle bir törene tanık olmamıştı. Kızılbayraklarını, Cephe bayraklarını dalgalandıran kitle, Burdur caddelerinde sloganlarla yürüdü. Yoldaşlarının sahip lenmesi, yüzlerdeki kararlılık ve Günay'ın feda ruhu, oligarşinin beyinlerine yerleştirdiği olumsuz düşüncelerde gedikler açıyordu. Devrimcinin görevi halkı bilinçlendirmek, eğitmektir. Günay mücadelesiyle, direnişiyle, tutuşturduğu bedeniyle bu bilinci taşımış, şimdi cansız bedeniy le taşıyordu.

Belediye hoparlöründen yapılan anonslarla halk cenazeye davet edilirken, devrimcilerin meşruluğu Burdur sokaklarından kızıl duvaklı bir gelinle gösterildi.

Toprağına verildiği 6 Mart günü, "Burdur'un

kurtuluş günü" olarak kutlanırdı on yıllardır. Tohumlarımız Anadolu'nun dört bir yanına saçıldı kça, Burdur ve Burdurlar'ın kurtuluşunun Günaylar'la olacaktır.

Göl kenarına gidiş ve gelişte Burdur sokaklara sloganlarımızla inerken, son yolculuğu için mezarlığa götürülürken de caddelerde, sokaklarda, Günay ve Günaylar vardı.

"Günay Öğrener Ölümsüzdür" ve "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" pankartlarıyla oluşturulan kortej mezarlığa yine kurtuluşun, kavganın, direnişin sloganlarıyla girdi. Üzerine Cephe bayrağı örtülen Günay, okunan son mektubu ve devrimci mücadelesine, direnişine ilişkin yapılan konuşmaların ardından toprağına verildi.

Artık direnişin bir şehidi de Burdur'da filizler vermek üzere toprağına tohum olup düştü.

Sayı 102

7

14 Mart
2004

Ege'de yiğitlik, kahramanlık şimdi Günaylar'ımızla temsil ediliyor

Yiğit savaşçının başında nöbet tutanlar arasında, Ege yiğitliğinin simgesi olan bir Efe de vardı ve Burdur içindeki yürüyüş boyunca da kortejin önünde efe oyunları oynadı.

Efelik, Ege toprağı'nın yiğitlik, haksızlığa isyan damarıdır, adalet özlemidir. Haksızlığa isyanın, adaletin temsilcisi bugünün Türkiye'sinde Günaylar'dır. Ve Ege halkı, yiğit kızlarına, oğullarına güvendikçe, kurtuluşu onların yolunda bulacak.

Çeşitli kentlerde kurulu bulunan Temel Haklar, Gençlik Dernekleri, Kültür Merkezleri ve TAYAD'lı Aileler, Halkın Hukuk Bürosu, Grup Yorum ve Mücadele Birliği dergisi yaptıkları açıklamalarla Günay Öğrener'in katilinin AKP olduğunu dile getirdiler.

Günay'ın şehit düşmesinin ardından anmalar da gerçekleştirildi. Adana'da TAYAD'lılar tarafından düzenlenen anmaya çeşitli sol gruplar da katılarak destek verirken, "Hapishanelerde 109 İnsan Öldü, Duydunuz mu?" "Daha Kaç İnsan Ölecek?" pankartları açıldı. Dersim'de "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" pankartı açılarak yapılan eylemde, direniş şehidi sahiplenildi.

Dersim TAYAD'lı Aileler'in 5 Mart günü Yeraltı Çarşısı üzerinde yaptığı eylemde Günay Öğrener anıldı ve "zorla müdahale işkencesinin de direnişçiler tarafından boşa çıkarıldığı" vur-

Günay Öğrener Ölümsüzdür

gulandı. Dersim TAYAD'lılar "Günay Öğrener Ölümsüzdür, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarını attıkları eylemde "direnişçilerin sesi olmaya devam edeceğiz" dediler.

Mersin TAYAD'lı Aileler 6 Mart'ta Taş Bina önünde yaptıkları eylemde AKP iktidarına 109 ölümün hesabını sordu. "F Tipleriyle Hapishaneler Sorununu Çözdük Diyenler; Daha Kaç İnsan Ölecek" pankartı ve "Günay Öğrener Ölümsüzdür, Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" dövizlerinin taşındığı eylemde Gülbeyaz Karaer ölümlere sessiz kalmama çağrısı yaptı.

Muharrem Karademir ve Yusuf Kutlu Anıldı

Muharrem Karademir şehit düşmesinin 7. günü verilen yemekle anıldı. 7 Mart günü Gazi Mahallesi'nde verilen yemeğe yaklaşık 500 kişi katıldı. Yemeğin ardından mezarı ziyaret edilen Muharrem için annesi ağıtlar yakarken, yoldaşları marşlarla, sloganlarla "seni unatmayacağız, kavganı kavgamızda yaşatacağız" dediler.

Ölüm orucu direnişinin 86. şehidi Arap yiğidi **Yusuf Kutlu** da Antakya'da 7 Mart günü anıldı. İkinci Beldesi'ndeki ailesinin

evini ziyaret eden devrimciler, buradan mezarlığa yürüdüler. "Yusuf Kutlu

Ölümsüzdür" sloganlarının atıldığı yürüyüş sırasında "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" pankartı ve Yusuf Kutlu'nun resmi taşındı.

Mezarı başında gerçekleştirilen anmada tüm direniş ve devrim şehitleri için saygı duruşu gerçekleştirilirken, Hasan Kutlu bir konuşma yaptı. "Ülkemizin her alanında tecrit devam ediyor. Tecrite ve zulme karşı direniş devam ediyor. Gün gün insanlarımızın bedenleri eriyor, ölüme gidiyor. 4 yıldır süren ölüm orucu direnişinde 107 ölüm bu hafta 109 oldu. Tecritin yanında sansür de uygulanıyor." diyen Kutlu, 109 ölümün neden halktan gizlenmeye çalışıldığını sordu. Bu yok saymaya, gizlemeye izin vermeyeceklerini be-

lirten Hasan Kutlu, "Tecrit tüm halkın sorunudur." dedi.

Konuşmanın ardından Yusuf Kutlu'nun sevdiği Arapça ve Türkçe türküler söylendi. Bu arada babası Ali Kutlu ve Arap geleneklerine uygun olarak bir şeyh dini tören yaptı. Şeyhin konuşması ise zalimden hesap sorulmasını öğütüyordu: "Allah bizlere, beynimizi insanlığın yararına, gözlerimizi **gerçekleri** görmek için, ellerimizi haklarımızı yiyen **zalimlerin yakasına yapışalım** diye vermiştir. Zalimlere karşı her alanda mücadele etmeli ekmeğimizi çalanlardan hesap sormalıyız".

HÜCRELERDEN

emperyalizmin
ve oligarşinin
hücrelerine
karşı direnişte

4. yıl

Gültekin KOÇ
Ölüm Orucu Ekibi
149. Günde

Meydan dolu, can dolu,
kardeş kavim
Anadolu toprağı hep bizimle
Ayrı olduğumuza bakmayın böyle
Mesafeler uzadıkça kenetlendik
Çok evvelden karmışız sevgimizi,
sadakatimizi
Harcımız inançtır. Güven ve vefa
Ondandır kopmayız, ayrılmayız biz
Tek kalsak da çoğuz yine
İsim, adres, milliyet, ırk...
yer önemsiz
Yüreklerimizde zafer mayası
Bilincimizde onur kavgası
Gönüllerimizde vatan sevdası
Öyle kardeşçe,
öyle köklü, bağlı bir aileyiz biz.

Fatma Bilgin
2000-2004 Ölüm Orucu Şehidi

Kadın hakları diyenler... Günaylar'dan öğrenecek

Kadın, direniyorsa, kurtuluşu için kavgaya giriyor, omuz omuza savaşıyorsa özgürleşir. Özgürleşen kadın, gerçek kurtuluşu gören kadındır. Artık onun önünde ne feodal kalıntıların yarattığı engeller, ne kapitalizmin metalaştırılmış kadının ortaya çıkardığı engeller yoktur. Daha dün aşılamaz gördüğü engellerin önünde nasıl yok olduğunu yaşar, görür, güçlenir ve sarsılmaz bir iradeyle, inançla kuşanır. Sınırsız ve uzun bir koşunun yolcusudur o.

Kurtuluşa, zafere giden yolda engel tanımazlık aynı zamanda büyük bir fedakarlık ruhu demektir.

Feda ruhuyla donanmış kadınlarımız, oligarşinin mevzilerine birer ikiye, onar yirmişer savuruyorlar bedenlerini. Mitolojik efsanelerdeki gibi kanatlarını çarparak, duvarlara bedenlerini vurarak düşüyorlar. O duvarın bu vuruşlarla yıkılacağını, yıkıldığında ardından kıpkızıl bir güneşin, Türkiye halkına yasaklanan aydınlığın doğacağını biliyorlar. Bundandır, birinin bedeni soğumadan ötekisinin büyük bir öfkeyle kanat çırpışı.

Alev alev oluyor yakıyorlar zulmü... Eridikçe hücreleri, eritiyorlar soğuk demirleri, kınalı elleri zalimin boynuna sarılan nasırlı emekçi ellere dönüşüyor, hesap soruyor. Tarladaki çiftçi kadının, fabrikadaki işçi kadının, köle pazarlarında alınıp satılan kadınlarımızın, metalaştırılan, şiddete, sömürüye maruz kalan kadının hesabıdır bu. Günaylar'ımızın sorduğu her hesapta Türkiye'nin emekçi kadınlarının ufkunda ışıklı bir yol açılıyor. Yol gösteren, yöneten kadınlarımız kavganın tam ortasında doğuyor.

Kadınlarımız, Günaylar'ımız destanlar yazmaya devam ediyorlar. Kadının kurtuluşu üzerine binlerce sayfalık teoriler yapabilirsiniz; adı "kadın..." ile başlayan yüzlerce kurum, kuruluş yaratabilirsiniz; meydanlarda mor renklere bürünüp düdükler öttürebilir, bando takımları da kurabilirsiniz; Ama ne Günay'ın tutuşan bedeniyle haykırdığı gerçeği haykırabilir, ne de kadına O'nun gibi gerçek kurtuluşun kavgada, kadın-erkek omuz omuza savaşmaktan geçtiğini anlatabilirsiniz. Canla, kanla, alevler ortasında haykarmaktan daha güçlü bir anlatma yolu henüz keşfedilmemiştir.

Herkes öğrenecek, herkes görecektir Günaylar'ın, Gülsümanlar'ın gerçeğini. Her yerde, her alanda geri plana itilen kadınlarımızın, büyük direnişin 109 şehidinin yarıya yakınına nasıl oluşturduğunu anlayacak. Onlar adı "kadın"lı derneklerden gelmediler, meydanlarda "kadınlar vardır..." diye hoplayıp zıplamadılar da... Onlar erkek yoldaşlarıyla omuz omuza bir kavganın içindeydiler. Kadına ve kadın sorununa bakıştaki doğru perspektifin bu gücü, bu potansiyeli ortaya çıkardığını herkes görecektir, anlayacak.

Onlar Türkiye halklarının kadın kahramanlarıdır. Kurtuluş savaşından bu yana bu topraklarda ortaya çıkan en kitlesel kadın kahramanlar ordusunun neferleridir. Bu ordu o büyük güne kadar daha da büyüyecek kuşkusuz. Amerikalı doküman işçisi kadınlarımız da özgürlük, alinteri için bedeller ödeyerek 8 Mart'ı tüm dünyanın emekçi kadınlarına armağan ettiler. Günaylar'ımız da özgür bir ülkeyi, bağımsız bir Türkiye'yi ülkemizin emekçi kadınlarına,

halklarına armağan etmek için bedeller ödüyorlar.

Günay'ın son nefesini vermeden birkaç saat önce acıyla yanarken bedeni, gülümseyişindeki onurun, isyanın, başeğmezliğin ne demek olduğunu herkes görecektir, öğrenecektir. Namus, alınına taktığı bandıdır Günay'ın; namusuna el sürmek isteyen, "inancına, yüreğine, bilincine ihanet et, namusunu sat" diyen beyaz önlüklü işkencecilere de cevabı nettir Günay'ın.

O, devrimci kadının bayraklaşan onurudur, bataklığın ortasına dikilen namus anıtlarıdır.

Ne kişilik sorunu, ne ucube teoriler uzaktır beyninden; uzun koşusunda görevini yerine getirmenin huzurudur yanaklarındaki gülümseme.

Evet duygusaldır. Duyguları da bütün gücüyle kurtuluş savaşının siperlerine sürmüştür. Cansız bedeninin Türkiye'nin dört bir yanına gömülmesini isteyecek kadar güçlü bir duyguyla bağlıdır halka, vatana ve devrime. Son nefesini vermeden hemen önce yoldaşlarını, arkadaşlarını soracak kadar imrenilesi bir sevdıyla yanmaktadır yüreği. Bedenini tutuşturan yangından çok daha güçlüdür bu yangın. Bütün bir yaşamı boyunca ısıtır, sarıp sarmalar. Yoldaşa, partiye, devrime sevdanın bütün sevdaları içinde barındırdığını, onlara güç kattığını, yücelttiğini en iyi bilenlerden biridir Günay.

Eşsiz bir sorumluluk duygusuyla, zafere olan büyük bir inançla kızıl bantını taktığı gün Günay'ın yaptığı konuşma, onları anlatır. Onlar direnen, savaşan kadınlarımızdır.

Devrimcilik dünyanın en güzel işi

Dostlar Yoldaşlar,

20 Ekim 2000'de F tipi politikası ve tecrite karşı başladığımız ölüm orucu direnişimizin yıldönümünde yola çıkmaktan ve Gültekin Koç Ölüm Orucu Ekibi'nin bir neferi olmaktan gurur duyuyorum.

Direnişimiz 4. yılına evriliyor ve bizler 10. ekimimizle kararlılığımızı bir kez daha haykırıyoruz. Bu aynı zamanda zafer inancımızın bir göstergesidir. Ve her şehidimiz zaferin somutluğudur.

Dünya devrim tarihleri göstermiştir ki zafer ölme-öldürme kararlılığındadır. Gültekin de bedenini zulmün beyninde patlatabilmenin, bomba olabilmenin, hesap sorabilmenin adıdır. 107 canımızla bugüne kadar katettiğimiz yolda tecrit politikası ilk günden itibaren iflas etmiştir. Bundan sonrasında, alınacak zafer ve sorulacak hesabımız kalmıştır. Artık verdiğimiz her

can, ölmek kadar öldürücü gücü de içinde barındırır. Ve artık bugünden itibaren ödediğimiz bedellerin hesabı için de ilerleyeceğiz. Bedel ödetecek olmanın mutluluğuyla çıkıyorum yola.

Yoldaşlar, sizleri Parti-Cephe'mizi seviyorum. Devrimcilik dünyanın en güzel işi. Ama DHKP-C'li olmaksa bambaşka. İdeolojik olduğum kadar kuşkusuz can bedeli yaratılan tarihi ve kültürüyle daima saygı ve hayranlık duyduğum bu ailede hele de böyle bir zaferde verilecek can ufaktır. Bu yine de omuzlarımdaki sorumluluğu hafifletmez. Bu sorumluluğun ağırlığının, ölüm orucu zaferimizin ülkemiz devrimindeki yerinden geldiğinin bilincindeyim. Bu bilinçle Partimin, yoldaşlarımda ve halkımın sorumluluğunu Gültekince patlayarak somutlayacağıma bir kez daha söz veriyorum.

Ya Zafer Ya Ölüm"

AB Temsilciliği Önünde Gösteri

TAYAD'lı Aileler 4 Mart günü yine İstanbul'daki AB merkezi önündeydi. Polisin AB merkezini tam bir kuşatmaya, "korumaya" alması nedeniyle TAYAD'lılar belli bir yerde basın açıklaması yapmak durumunda kaldı. Yapılan açıklamada 109 ölümün sorumlusunun Avrupa Birliği olduğu, hücreleri onların yaptırdığı gerçeği yeniden hatırlatıldı ve unutmaya çağırıldı.

"ÖRGÜT ÇAKMAĞI"

Bursa Uludağ Gençlik Derneği üyesi Ali Özduvan 7 Mart günü, kaldığı öğrenci yurdunda jandarma tarafından gözaltına alındı. Özduvan olayı şöyle anlattı:

"Saat 20:00'de odamdaydım. Bir anda büyük bir gürültüyle irkildim. Odaya girenler jandarmalardı. Bağırma ve tehditlerle odamı aramaya başlamışlardı. Ve bu sırada da sürekli olarak "Hapishanelerde 107 İnsan Öldü

Duydunuz mu? pullarını sen mi dağıtıyor sun?" diye soruyorlardı. Bu arada arama yapan jandarmalardan biri TAYAD yazılı çakmağımı bulduğunda, "seni götürüyoruz kalk, hadi lan" diyerek zorla karakola götürdüler. Karakolda karanlık bir bodrum katına indirdiler. Sürekli olarak odaya birileri girdi ve "Bittin oğlum örgüt çakmağı taşıyon ha" ve "pul asarsın, bittin sen" gibi sözleri tehditlerin ardından 1 saat sonra serbest bırakıldım."

Haydi eğitin bu polisi!

TAYAD Şubat Ayı Raporu Açıklandı

TAYAD, Şubat 2004 Hapishaneler Raporu'nu 9 Mart günü düzenlediği bir basın toplantısıyla açıkladı. Raporu okuyan Naime Kara, hapishanelerdeki sağlık sorunları ve tedavilerin engellenmesi, haberleşme iletişim ve yayın alma önündeki engeller, tutuklu ailelerine yönelik baskı ve keyfi uygulamalar ve diğer hak gaspları konularında basını bilgilendirdi.

Hücrelerin yarattığı sağlık sorunlarının ağırlaştığını dile getiren Kara, bu konuda yaşanan örneklerle de yer verdi.

Tecritin hapishanelerdeki en önemli ve giderek ağırlaşan bir sorun olmaya devam ettiği belirtilen raporda, hak ihallerinde son dönemdeki artışa da dikkat çekildi.

Naime Kara'nın ardından söz alan Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Behiç Aşçı ise yaşanan sorunları dile getirirken, TAYAD üyesi Bülent Solgun da dışarıda da F tipi hapishaneler gibi baskının yoğunlaştığını söyledi ve TAYAD üzerinde baskı ve komplolara değindi.

Antakya Polisine de "Büyük Yerden" Emir

Antakya polisi TAYAD'ın kampanyasına yönelik saldırılarına 8 Mart günü bir yenisini daha ekledi. TAYAD afişlerini asan Hasan Kutlu "büyük yerden gelen emirle" gözaltına alındı.

O "büyük yerin" Türkiye'nin bütün il emniyetlerine, TAYAD'lı Aileler'in 109 ölüm gerçeğini duyurduğu her yere gönderdiği talimat eksiksiz uygulanmaya devam ediliyor.

Buna rağmen afişlerin yaygın şekilde yapılmasına engel olmayan polis bu kez duvarlara saldırıp yasal afiş sökme operasyonu başlattı.

Gençlikten Tecrite Karşı Eylem

Isparta Gençlik Dernek'li öğrenciler Pazar Alanı'nda yaptıkları eylemle tecriti kaldırdılar. "Tecrite ve Sansüre Son", "Hapishanelerde 108 İnsan Öldü Duydunuz mu?" yazılı dövizlerin açıldığı basın açıklamasında, "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun, Tecrite Hayır" sloganları atıldı. Eylemin ardından polisin öğrencileri zorla alıkoyarak kimlik kontrolü yapması, o "büyük emir" in Isparta'ya da ulaştığını gösterdi.

Daha Kaç İnsanın Ölümünü Bekliyorsunuz?

Adana İHD, 4 Mart'ta İnönü Parkı'nda yaptığı eylemle tecriti protesto etti. TAYAD'lıların da yer aldığı eylemde, Muharrem Karademir'in ardından yaşamını yitirenlerin sayısının 108 olduğu, sorumlusunun AKP olduğu hatırlatılarak, "Daha Kaç Ölüm Bekliyorsunuz" denildi. Eylemde bir de kartondan temsili hücre ile tecrit canlandırıldı.

Sayı 102

11

14 Mart
2004

TAYAD'LI AİLELER TBMM İNSAN HAKLARI KOMİSYONU İLE GÖRÜŞTÜ

Cavit Torun'un Takipçisi Olacağız

TAYAD Başkanı Tekin Tangün'ün komployla tutuklanması, TAYAD üzerinde estirilen yasadışı terör ve hapishanelerdeki tecrit konusunda TBMM İnsan Hakları Komisyonu ile bir görüşme yapıldı. 10 kişilik heyette TAYAD'ın yanı sıra, HHB avukatları, Temel Haklar, TUYAB ve ESP'den temsilciler yer aldı. TAYAD'lılar 550 milletvekiline yönelik yazdıkları mektubu da teslim ettiler.

Komisyon Başkan Yardımcısı Cavit Torun'la görüşen heyet yaşanan sorunları dile getirdi. TAYAD temsilcilerinden Naime Kara görüşmeye ilişkin dergimize verdiği bilgide, dernek kurmanın, yasal afiş, bildiri ile düşünceleri açıklamanın suç olup olmadığını sorduğunu, değilse neden yasadışı şekilde

baskı uygulandığını söylediğini belirtti.

Cavit Torun, kendisinin de bu ihlallere karşı olduğunu, ölüm orucunun bitirilmesi için daha önce gündeme getirilen "üç kapı üç kilit" formülünü desteklediğini ancak kabul görmediğini belirtti.

Cavit Torun, heyetin dile getirdiği sorunları dinlerken, dosya hazırlayacağını, gündeme getireceğini söyledi. Naime Kara, görüşmeye ilişkin verdiği bilgilerin ardından, "bakalım Cavit Torun ne yapacak, söylediklerinin ardında duracak mı? Takipçisi olacağız." dedi.

Bu arada, TAYAD'lılara yönelik baskı, düşmanlık politikası TBMM kapısında da kendini gösterdi.

Heyet üyelerinin TAYAD'lı olduklarını belirtmeleri üzerine, meclis polisi özel bir odaya alarak onursuz arama dayattı.

Samsun'da Tutuklamaya Protesto

Samsun'da 3 Mart günü Haklar ve Özgürlükler Cephesi, bir basın açıklaması eylemi yaparak, tutuklamaları protesto etti. Çiftlik Caddesi Süleymaniye Geçidi'nde toplanan Cepheliler ellerindeki kızıl bayrakların yanı sıra "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" ve "Arkadaşlarımızı Serbest Bırakın" dövizleri açtılar. Yapılan açıklamada "29 Şubat günü Cumhuriyet Meydanı'nda TAYAD'LI Ailelerin "HAPİSHANELERDE 108 İNSAN ÖLDÜ DUYDUNUZ MU? pankartı açıp yasal el ilanlarını dağıtan arkadaşlarımız keyfi gerekçelerle tutuklanmıştır. Bir an önce serbest bırakılmalarını istiyoruz." denildi.

Sayı 102

12

14 Mart
2004

Malatya'da 'Aşure Günü'

Malatya Temel haklar, 7 Mart'ta 80 kişinin katılımıyla Aşure günü düzenledi. Etkinlikte, halkın kültürel değerlerine, geleneklerine sahip çıkılacağı, Kerbela şehitlerinin, İmam Hüseyin'in zalime boyun eğmeme geleneğinin, direnişinin bugün F tipleğinde yaşatıldığı üzerine konuşmalar yapıldı.

Saldırılara Son Verin

İHD Bursa Şubesi son zamanlarda yapılan hak ihlalleri ve gözetimleri protesto etmek amacıyla 9 Mart günü bir eylem düzenledi. Eyleme HÖC'ün yanı sıra çeşitli siyasi gruplar da katıldı.

Hüseyin Tunç'a Komplo

ESP, 10 Mart günü düzenlediği basın toplantısında Hüseyin Tunç isimli çalışanlarının polis komplosu ile tutuklandığını açıkladı. ESP Temsilcisi Hülya Gerçek tarafından yapılan açıklamada, "Erdoğan Kaldi dedi ki..." komplosu da hatırlatıldı. Tunç'un babası da konuşarak komploya maruz kaldıklarını belirtti.

1 Mayıs'ta Polis Saldırısı

Devrimci Demokrasi Gazetesi yaptığı açıklama ile, okurları Mahir Baş'ın 1 Mayıs Mahallesi'nde sivil polislerin saldırısına uğradığını ve birçok yerinde darp izlerinin bulunduğunu belirtti. Açıklamada, polisin, saldırısı sırasında "Erdoğan Kaldi'nin selamı var" denilerek kafasına darbeler vurulduğu getirildi.

Gençlik'ten Polisler İçin Suç Duyurusu

İstanbul DGM önünde saldırıya uğrayan İstanbul Gençlik Dernekli öğrenciler, polis hakkında 11 Mart günü suç duyurusunda bulundular.

Ülkemizde Gençlik Dergisi'nden gözetim altına alınıp tutuklananların duruşmasına katılanlara yönelik azgınca saldırı sonrasında birçoğunun kafalarının, burunlarının kırılarak gözetim altına alındığını dile getiren öğrenciler, demokratikleşme sözlerinin yalan olduğunu bir kez daha ortaya çıktığını belirttiler.

Gençliğin tutuklamalarla, hukuksuz yargılamalarla ve saldırılarla susturulmak istendiğine vurgu yapan İstanbul Gençlik Dernekli öğrenciler, bu hukuksuzluklara, saldırılara karşı meşru direnme haklarını kullanacaklarını bir kez daha hatırlattılar.

Biliyoruz afişleriniz yasal ama gözaltına alacağız, çünkü; EMİR BÜYÜK YERDEN

Bu sözler AKP'nin polisine ait. Afişlerin yasak olmadığını kendilerine anlatan Halkın Hukuk Bürosu Avukatı Behiç Aşçı ve ÇHD Yönetim Kurulu Üyesi Hüdaî Berber'in yüzüne, tüm basın, TV kameraları önünde söylenmiştir.

Pervasızca "maaşım az diyen", halkı aşağılayan Tayyip Erdoğan gibi, onlar da "gerçekleri söylüyorlar." AKP, polisini de "açıklığa, şeffaflığa" alıştırıyor. Hukuksuzluk, hak hukuk tanımazlık aleni olarak yapılıyor ve savunuluyor.

Önce Temel Haklar'dan olayı aktaralım:

"9 Mart 2004 tarihinde **"HAPİSHANELERDE 109 İNSAN ÖLDÜ DUYDUNUZ MU?"** yazan TAYAD'lı Aileler imzalı afişleri asmak isteyen, içlerinde derneğimiz üyesi iki kişinin de olduğu 7 kişi (Mehmet Ali Kaya, Ceyhun Bay, Ali Ulludağ, Hakan Şahin, Hikmet Bosnalı, Okan Güllü, Zafer Beyazdoğan) polisler tarafından tartaklanarak, işkence yapılarak gözaltına alındılar. Afişleri asan TAYAD'lıları polisin engelleme girişimi üzerine, polisle **afişlerin yasal olduğu ve neden engelledikleri** üzerine tartışan avukatlara polisin verdiği cevap şöyle:

'Evet biliyoruz afişler yasal, hatta bunlar afiş değil özel sayı, ancak emir büyük yerden bu nedenle afiş asanları gözaltına alacağız'...

Açıkla Tayyip: "BÜYÜK YER" NERESİ?

Polisin pervasızlık ve sırtını o "büyük yere" dayamanın rahatlığı içindeki itirafı ibret vericidir. Açıkça söylenen şudur:

BİZ YASALARI ÇİĞNEYEREK SİZİ ENGELLEYECEĞİZ.

Huzurlu musun Bülent Arınç?

109 ölümün baş sorumlularından A. Suat Ertosun'a, üzerinde 109 insanın kanı olan madalyasını Bülent Arınç taktı.

Arınç'a soruyoruz;

Hangi dinde, inançta insanları diri diri yakanlara madalya takmak caiz görülüyor?

Yoksa, "devlet işi, yapmak zorundayız" mı diyorsun; bütün katiller, işkenceciler aynı savunmayı yaparlar.

Kaymakamlara öğüt veriyorsun; "İnançlarından dolayı kimseye eziyet etmeyin." diye. Ertosun'un kurmayı olduğu katliam inanca yönelik en büyük saldırdır.

Şimdi huzurlu musun? Eğer uykuların kaçmıyorsa, bırak inancı, insanlığını sorgulamalısın. O madalyanın vebalı çok büyüktür, vicdanı olanın vicdanında alevler yaratır.

Peki bu ülkede hiç hukukçu savcı yok mu, soruşturmayacak mı? Afişlerin, bildirilerin yasadışı şekilde engellenmesine son vermeyecek mi?

Ama asıl önemli o "büyük yer" in hukuksuzluğudur. "Emir büyük yerden" denilerek demokratik haklar engelleniyor ve bu birkaç örnekle değil tüm Türkiye'de yaşanıyor, o büyük yer bellidir.

O "büyük yer", MGK'dır.

O "büyük yer" AKP iktidarındır.

O "büyük yer" İçişleri Bakanı Aksu'dur.

O "büyük yer" Adalet Bakanı Çiçek'tir.

O "büyük yer" oligarşik devlettir.

O "büyük yer", tüm bunların emir aldığı yer olan ABD ve Avrupa emperyalistleridir.

Bu ülkede o "büyük yerlerden" gelen talimatlarla Gazi, Maraş, Sivas katliamları yapıldı, Sursuluk örgütlendi binlerce operasyon gerçekleştirildi. Hapishaneler yerle bir edildi, insanlar diri diri yakıldı. O "büyük yer" in adını bu ülkenin halkı hep katliamlarda, işkencelerde, kaybetmelerde, infazlarda duydu. Şimdi hapishanelerde 109 ölüm gerçeğini gizlemek için estirilen terörde duyuyor.

AKP'nin KORKUSU: 109 ÖLÜM

AKP iktidarının direniş karşısında şu anda en büyük telaşı, 109 ölümün bilinmesi, meydanlarda yalanlar sıraladığı, aldattığı halk tarafından öğrenilmesi. Bunun anlamı, şiirlerle, şarkılarla, besmelelerle süslenen, "inanç özgürlüğü" üzerine söylenen bütün sözlerin yalan ve riya olduğunun ortaya çıkması demektir.

Büyük telaş ve korku bu yüzden. AKP'nin nasıl bir zulüm iktidarı olduğunun herkesçe öğrenilmesi. Meydanlarda estirdikleri terörle birlikte, en büyük dayanakları sansürdür.

Bu direnişi kırmak için başvuru büyük zulmün, Ecevit iktidarının çürüyüp yok olmasında temel rol oynadığı biliniyor. Aynı süreç AKP iktidarı için de işliyor. Ne sansür, ne AKP polisinin terörü bu süreci durduramaz. AKP yarattığı 109 ölümden korkmaya devam edecek. O şimdi kendi yarattığı zulmün korkusunu yaşıyor.

Genelkurmay'ın Fişleme Talimatı

Faşizm Tüm Halkı Düşman Görür

- ✘ Ordu'nun halkı düşman gördüğü bir kez daha belgelendi.
- ✘ Ordu Amerikancılığın baş temsilcisidir. Amerikancı düzenin bekası için devrimcileri katledenler, milli değil işbirlikçidir.
- ✘ AB'cilerin, sahte demokratların feryat etmeye hakkı yoktur. Devrimciler fişlenip katledilirken, infaz edilirken, kaybedilirken destekleyen onlardır.

Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın kaymakamlıklara gönderdiği "gizli" talimatın 10 Mart tarihli Hürriyet'te yayınlanması, tüm halkı düşman gören zihniyeti bir kez daha gözler önüne serdi.

KKK genelgesinde özetle şöyle deniliyor:

"Azınlıklar ve kendini azınlık olarak görme eğiliminde olan (Çerkez, Roman, Abaza, Arnavut ve Boşnak vb.) gruplar"

"Yüksek sosyete grupları, sanatçıların mensup olduğu gruplar, zengin ailelerin çocuklarının oluştuğu gruplar"

"Tarikatlar, Satanistler, Klu Klax, Masonlar, internet grupları, cinsellik, uyuşturucu, meditasyon, ruh çağırma grupları vb. gruplar."

"Türkiye aleyhine çalışan yazarlar ve düşünürler"

"AB ve ABD yanlısı kişiler ve bunların söz konusu devletlerle ilişkileri"

hakkında istihbarat toplanması, maksatları, eylemleri, tehdit ve şantajla bağlantılarının araştırılması.

İktidar savaşı sürüyor: Tüm halkı düşman gören genelge Genelkurmay tarafından yapılan açıklama ile de üstlenildi.

Genelge ve basında yayınlanması AB'ciler ile AB karşıtı işbirlikçi ulusalcılar arasındaki çatışmanın, iktidar kavgasının bir yansımasıdır. Bu kavga en sıcak olarak Kıbrıs tartışmalarında yaşanırken, taraflar kendi politikaları çerçevesinde adımlar atmaktadır.

Herkes "düşman"; peki siz kimsiniz? MGK Genel Sekreterliği'nin deşifre edilen genelgesi, faşiz-

min tüm halkı düşman gördüğünü, tüm halkın sindirilmesini, susturulmasını kendisine görev edindiğini gözler önüne sermişti.

KKK genelgesi de bu gerçeğin yeniden ve daha geniş kesimleri de içine alarak tescillenmesidir. Oligarşik düzenin temel gücü olan ordu, Türkiye'de asıl iktidardır. Hükümetler değişik, "devlet politikası" diye her konuda karşımıza çıkan temel politikalar MGK tarafından belirlenir ve uygulanır. MGK, asıl olarak ordu demektir.

Peki, herkesi düşman, herkesi vatan haini gören Genelkurmay kimdir? Genelgeden anlaşılan, o en tepede, herkesi denetleyen, soruşturan, "en ulusalcı". O olmasa vatan hainleri ülkeyi parça parça edecek...

Bayatlayan demagoji artık mide bulandırmaktadır. O'nun ulusalcılığı tamamen demagojik ve yalana dayalıdır. Demagojiyi sürdürebilmek, Amerikancılığını gizleyebilmek için de "AB, ABD yanlılarından" söz ediyor.

Gerçeği artık herkes biliyor; Türkiye'de Amerikancılığın baştemsilcisi Genelkurmay'dır.

"1940'larda hızlanan emperyalizmle bütünleşme çabaları ile başlayan süreç, 1960'ların sonunda tamamlanmış ve bir zamanlar emperyalizme karşı bağımsızlık savaşı veren ordu, emperyalizmin kuklası haline gelmiştir." Ordu ülkemizde emperyalizmin gizli işgal gücüdür.

Savunma İşbirliği Anlaşmaları'yla, askeri yardımlarla bağımlılaştırılan ordu, o günden bu yana ülkemizde ne yapıyorsa emperyalizm adına yapıyor. Irak'ta Amerikan askeri olarak savaşmayı isteyen bu Genelkurmay değil miydi? Ve yine "tezkere krizi" sonrası Amerika'nın "ordu liderlik rolünü oynayamadı" sözleri, onun bu niteliğine yapılan bir atıftır. Onun liderliği, bu ülkenin halkına karşı savaşmaktan, bağımsızlık savaşını terörle boğmasından gelir.

AKP ile "en iyi Amerikancı biziz" yarışına girebilirler, ama ulusalcılık rolü oynayamazlar.

Avrupa ve Amerika ile aynı askeri pakta (NATO) yer alan, "donuna kadar Amerikan malı olduğunu" kendisi açıklayan, eğitim müfredatından silahına, teknolojisine kadar her şeyiyle emperyalistlere göbekten bağlı olan ordu, bağımlılığın bekçisidir. Ulusalcılığı değil, ancak işbirlikçiliği temsil edebilirler. Onlar ne zaman "milli güvenlik"ten, "vatani korumaktan" söz etseler, orada mutlaka Amerikan çıkarları vardır. Son 50 küsur yıllık Türkiye tarihi bunun sayısız örnekleri ile doludur.

En "milli" hareketleri olan 12 Eylül cuntası bunun en çarpıcı örneğidir. Darbeyi de "vatani kurtarmak" adına yaptıklarını açıklamışlardı. Cuntacı generallerin ABD'den talimat aldıkları, darbenin ger-

çekleştirdiği saatlerde Amerikan diplomatlarının “bizim çocuklar başardı” diye sevinç çığlıkları attıkları herkesçe bilinir duruma geldi. Onlar “Amerika’nın çocuklarıdır”.

Faşizm budur! Ordu “nasıl kendisi dışında herkesi düşman görür” deniliyor. Kafalarında yarattıkları hayali Türkiye’ye inananlar şaşkın. Onların hayali Türkiye, demokratikleşen, hak ve özgürlüklerin olduğu Türkiye’dir.

Aynı kesimler hatırlanacağı gibi, MGK Genel Sekreterliği’nin psikolojik savaş genelgesi ortaya çıktığında, MGK’da değişiklik yapıldığında da “hiçbir şey eskisi gibi olmayacak, devrim gibi değişiklik” demişlerdi.

Gördüğünüz “değişen” MGK’dır! Değişen hiçbir şey yoktur. Türkiye’de hayallere yer yoktur. Faşizm, kendisini görmek istemeyen, yok sayanlara, her seferinde hatırlatmaktadır.

Genelkurmay’ı eleştirme oyunu oynayan AKP de faşizmin politikalarının uygulayıcısıdır. Genelkurmay kendini halkın üstünde görüyor, tüm halkı düşman görüyor da, AKP görmüyor mu? Halkı aşağılayan, azarlayan, uyguladığı hiçbir politikada, hiçbir kesimin düşüncelerini almayıp sadece dayatan, hapisanelerde katliamı sürdüren, İçişleri Bakanlığı genelgesi ile tüm illerde halkı fişleme, takip, psikolojik savaş talimatları yayınlayan AKP’dir.

Faşizmin en temel özelliği, bütün halkı düşman görmesidir. Bunun için tüm halk izlenir, fişlenir, baskı altında tutulur. Satanistlermiş, ruh çağırma grupları, felsefe gruplarıymış... fark etmez. Bir araya gelen, bir grup oluşturan herkes tehlikelidir faşizmin gözünde. Ve onlar denetim altında tutulmalı, sindirilmelidir. Tek tek bireylerin faşist devlete itaat ettiği, hiçbir hak talebinde bulunmadığı bir ülke yaratmak ister faşizm.

Hürriyet başyazarının “Hangi Türkiye’deyiz” sorusunun cevabı da işte buradadır; **faşizmle yönetilen Türkiye’deyiz.**

Devrimciler fişlenip katledilirken sesini çıkarmayan AB’ciler şikayet edemez. Burjuva basın, AB’ciler, sahte demokratlar feryat ediyorlar, “nasıl olur, yasadışıdır” diyorlar, Doğan Medya “sosyetik fişleme” manşetleri atıyor.

Devrimciler, halk güçleri bu ülkede onyıllardır fişlenirken hiçbirinin sesi çıkmadı. Hatta desteklediler, onay verdiler. Genelkurmay sadece fişlemekle kalmadı. Önce fişlediler, sonra ya komplolar kurdular tutukladılar, çoğunlukla da hain tuzaklarda katlettiler, kaybettiller, infaz ettiler. JİTEM’ler kurup devrimci avına çıktılar.

AB’cilerin yine sesi çıkmadı.

V e
b u g ü n
h a l a s ü
r ü y o r .
A B ’ c i l e
r i n s e s i

yine çıkmıyor, yine faşizme destek veriyorlar. Faşizm gerçek yüzünü kendilerine gösterdiğinde de “vay ruh çağırma grupları ile AB’ciler nasıl yan yana gelir” diye feryat ediyorlar. Kafa yine aynı. Yani “ruh çağırma grupları” yasadışı şekilde fişlenebilir, bunda sakınca yok. Devrimcilerin katlinde ise zaten hiçbir sorun yok.

Genelkurmay’ın, “*çıkabilecek olaylara karşı etkin tedbirlerin alınabilmesi için, önceden planlama yapılması bir ihtiyaçtır.*” sözlerinden kasıt da, bilinir ki, bu ülkede onyıllardır “**komünizme karşı savaş**”tır.”

Emperyalizmin askeri paktı NATO’ya girmek için “komünizme karşı savaşmakla” övünen generaller, ülke içinde de “**gene aynı ideolojiyle savaştığını, iç düşmanlarla uğraştığını**” övünerek anlatırlar bu ülkede. (Faik TÜRÜN Anlatıyor, Tercüman, 6-20 Aralık 1985)

Ve Genelkurmay bu savaşı bütün yasadışı yöntemleri kullanarak sürdürmektedir. Devrimciler yine fişleniyor, yine katlediliyor, yine infaz ediliyor, işkencelerden geçiriliyor. Ve ordunun bu “temel görevi” konusunda ne AB’cilerin, ne Amerikancıların, ne sahte demokratların hiçbir itirazı yok. 19 Aralık katliamına bir yıl maketler üzerinde çalışarak hazırlanan, insanları diri diri yakarak, kurşunlayarak katliam gerçekleştiren işte bu ordudur. Oligarşik devlet katliama madalya takarak, devrimcilere karşı katliamlarla sürdürülen savaşın devlet politikası olduğunu onaylarken, hiçbir AB’ci bu ne kepa-zelik, bu ne katliamcılık diye feryat etmemiştir.

Faşizme karşı sadece devrimciler mücadele ediyor. Faşizm yok edilmeden, tüm halkı düşman gören anlayış çeşitli biçimlerde karşımıza çıkmaya devam edecektir. Genelkurmay’ın da, iktidarların da temel görevi faşizmin politikalarını uygulamaktır. Bu nedenle faşizme karşı mücadele, Genelkurmay’ı, iktidarı, tekelleri ile oligarşiyeye karşı mücadeledir.

Faşizme karşı demokrasi mücadelesi veren, tüm halkı düşman gören düzene rötuşlar yapmayı değil, onu tümnden değiştirmeyi hedefleyen sadece devrimcilerdir.

Yeni-sömürge Türkiye’de faşizme karşı mücadele, emperyalizme karşı mücadeleden koparılamaz. Faşizmin politikalarından şikayet edenlerin olması gereken tek yer, devrimci cephe. Emperyalizme ve faşizme karşı halk kurtuluş savaşidir.

Sıhhiye mitinginde yüz bin emekçi “... El Ele Genel Greve!”

100 bini aşkın emekçi AKP'nin meclisten çıkartmaya çalıştığı Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı'nın geri çekilmesi talebiyle Ankara Sıhhiye Meydanı'ndaki mitingte bulundu.

Gecikmiş bir mitingti. Sendika ağaları aylardır oy alıyor, süründürüyordu. Emek Platformu'nun son toplantısında Türk-İş “böyle bir miting gündemimizde yoktur” deyip kesip atmış, Kamu-Sen, Hak-İş gibi iktidara yakın sendikalarda farklı sözlerle de olsa aynı tavrı takınmışlardı.

Onların gündeminde yoktu ama milyonlarca işçi ve memurun gündemindeydi tasarısı. İşini kaybedecek olan, işyerinde köleleştirilecek olan onlardı. Devlet veya yerel yönetimler aracılığıyla aldığı hizmetleri, bundan sonra tekellerin elinden ve daha pahalıya almaya mahkum edilecek onlardı. İşte bundan dolayı, onbinlerce işçi, memur, Türk-İş yönetimine rağmen Sıhhiye Meydanı'na aktı.

Mitinge KESK, DİSK ve TÜRK-İŞ'e bağlı sendikalar ve odaların dışında, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Halkevleri, BDSP, ESP gibi devrimci gruplar ve legal sol partiler katıldı. CHP, SHP gibi düzen partileri de temsilen katılmışlardı. Mitingte özellikle Yol-İş Sendikası'nın katılımı dikkat çekiciydi. 20 bini aşkın üyesini getirmişti Yol-İş. Yol-İş dışında Eğitim-Sen ve SES de kitlesel katılım sağlayan sendikalar arasındaydı. DİSK ise, bin kişiyi ancak bulan kitlesiyle, adeta erimenin göstergesi gibiydi alanda. Tüm DİSK yöneticilerinin, üyelerinin bundan çıkaracağı bir sonuç olmalı.

Ankara dışından da onbinlerce işçi ve memurun katıldığı miting, soğuk bir havada ve zaman zaman yağan kar altında yapıldı. Sabah saatlerinde Hipodrom'da toplanarak iki kortej halinde yürüyüşe geçen kitle, yaklaşık iki saat'te Sıhhiye Meydanı'na yerleşti. Sıhhiye Meydanı böyle bir kitle için küçük bir meydandı.

Alanın hınca hınç dolması, katılanların coşkusunu daha da büyüttü. Coşku, kürsüdeki konuşmacıları da etkiledi. Bugüne kadar gereğini yerine getirmedikleri bir radikallikle konuşular kürsüde.

En çok atılan slogan: Genel Greve!

Mitingin ortak noktası Kamu Yönetimi Temel Kanunu'na karşı tepkiydi. Ancak bunun yanı sıra, Petrol-İş üyesi işçiler, “TÜPRAS Özelleştirilemez”, Kristal-İş üyeleri “Grev Hakkımız Direne Direne Alırız” sloganlarıyla kendi alanlarındaki taleplerini de dile getirdiler. Çukurova Tekstil'den Kimmet işçilerine kadar direnişteki işçiler de alanda direnişlerini ifade ettiler.

Son zamanlardaki birçok miting ve yürüyüşte olduğu gibi, Sıhhiye mitinginde de en çok atılan sloganların başında “İşçi Memur El Ele Genel Greve!” sloganı geliyordu. Çünkü işçiler de, memurlar da, Sahte Sendika Yasası'na, Kölelik Yasası'na karşı mücadelede, mevcut “eylem paketleri” içinde sonuç alınamayacağını görmüşlerdi. Şimdi de aynı şey söz konusuydu. Yüzbin kişilik miting, büyük bir güçtü, büyük bir adımdı, ama orada kalırsa, sonucu yine bir hiç olabirdi.

Sıhhiye mitingi, bir miting, yürüyüş dahi yapmamak için sığınılan “Taban hazır değil” mazeretlerinin safsata olduğunu göstermiştir. Açlığa, işsizliğe, sefaletle mahkum edilen, iktidar tarafından azarlanan, baskı ve cezalarla sindirilmeye çalışılan, copleman emekçilerin mücadele potansiyelinin olmadığını söylemek, sosyolojiye de, sınıflar mücadelesi bilimine de aykırıdır. Tabandaki potansiyel ortada; asgari bir direniş ve mücadele çizgisini hayata geçirmek mümkündür. Bu potansiyeli kim, neden harekete geçirmiyor, örgütlemiyor? Kim engel oluyor? Mesele buradadır. Mesele onları aşarak, Kamu Yönetimi Temel Kanunu'nun sadece bir parçası olduğu “Kamu Yönetimi Reformu”na karşı militan bir direnişi örgütlemektir.

Çünkü saldırının ardı arkası gelmeyecektir. Emperyalist tekellerin ve işbirlikçilerinin bir an önce tamamlanmasını istediği “Kamu Yönetimi Reformu” paketinde daha sekiz kanun var. Bunların hepsini birden durduracak güçlü bir direnişi örgütlemekten başka yol yoktur. Bunların hepsiyle birlikte mücadele, emperyalizme karşı mücadeleyi yükseltmektir.

Sağlık Emekçileri Grevde! AKP Halkın Sağlığına İlgisiz!

Sağlık emekçileri, 10-11 Mart'ta Türk Tabipler Birliği ile Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası'nın çağrısıyla iki günlük grev yaptılar. Tüm ülke çapında hayata geçirilen grevde, sağlık emekçileri, AKP'nin sağlık projelerini eleştirdiler, tüm halk için "Herkese Eşit Ücretsiz Sağlık" talebini ve "İnsanca Yaşanabilir Ücret" talebini dile getirdiler.

Grev sırasında acil servisler çalışmaya devam ederken yaşlı-çocuk hastaların, kanser hastalarının tedavileri de sürdürüldü.

AKP hükümetinin Sağlık Bakanı, eylemi etkisizleştirmek için "katılım olmadığından" "eylemin ideolojik olduğuna" kadar klasik demagojileri iki gün boyunca TV ekranlarında tekrarlayıp durdu. AKP'nin "ideolojiktir" demagojisine sağlık emekçileri tarafından "evet ideolojiktir, halka karşı bir politikaya karşı çıkıyoruz" açıklamasıyla cevap verildi.

Grev boyunca İstanbul'da Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi önünde ve Şişli Etfal hastanelerinde kitlesel yürüyüşler yapılırken, benzer eylemler İzmir'de Eşrefpaşa Hastanesi, SSK Tepecik Eğitim Hastanesi, Üzundere Sağlık Ocağı ve Atatürk Eğitim Hastanesi'nde, Eskişehir'de Tıp Fakültesi önünde, Ankara'da Numune Hastanesi bahçesinde, Dışkapı SSK Hastanesi önünde de gerçekleştirildi. Eylemlere yer yer hastalar da katıldı.

Okmeydanı'nda yapılan eylemde "Kamu Yönetimi Reformu Aldatmacasına Hayır!" pankartı açıldı ve İstanbul Tabipler Odası Başkanı Gençay Gürsoy yaptığı açıklamada şunları belirtti:

"Devlet bütün yurttaşlarına sağlık hizmeti vermekle yükümlüdür. Sağlık her yurttaşın doğuştan kazanılmış hakkıdır... Sağlık Bakanlığı'nın bütçe payı öncelikle yüzde 5'e daha sonra yüzde 10'a çıkarılmalıdır. Hastane kuyrukları kader değildir... AKP hükümeti'nin sağlıkta dönüşüm programı derhal geri çekilmelidir. Biz sağlık çalışanları: İş güvencemiz, insanca yaşayacak ücret, çalışma koşullarımızın düzeltilmesi için, halkın sağlık hakkına sahip çıkıp, eşit nitelikli, ücret sağlık hizmeti sunmak için mücadele ediyoruz."

AKP ise tüm bu açıklamalar karşısında, talepleri, sorunu tartışmadan ısrarla uzak durarak eylemi karalamaya devam ediyordu.

Sağlık emekçilerinin eylemlerine, KESK ve DİSK yöneticileri ve üyeleri tarafından da yer yer destek verildi.

Sayı 102

17

14 Mart
2004

Bahçelievler Temel Haklar, 1. Olağan Genel Kurulu Yapıldı

7 Mart'ta dernek binasında toplanan genel kurulda, haklar ve özgürlükler mücadelesinde şehit düşenler için yapılan saygı duruşunun ardından genel kurul gündemine geçildi.

Derneğin kurulmasından bugüne yaptığı çalışmaları içeren faaliyet raporu ve derneğin gelir-giderlerinin okunmasından ve önümüzdeki döneme ilişkin konuşmaların ardından yeni yönetim kurulu seçildi. Yapılan seçimde Dede Altun başkan olarak seçilirken Ahmet Aydın, Coşkun Kuzucan, Mustafa Kaya, Nurettin Çetin, A. Sinan Düzyol, Yaşar Nebi Poyraz' da yönetim kuruluna seçildiler.

Saraybahçe İşçileri Haklarını Arıyor

Kocaeli- Saraybahçe Belediyesi işçileri, alacaklarını alabilmek için belediye önünde eylemlerine devam ediyorlar. 9 Mart'ta aileleriyle birlikte üyesi oldukları Genel-İş önünde toplanan işçiler, buradan Saraybahçe Belediyesi'ne kadar bir yürüyüş yaptılar.

Sendika Başkanı Bürol Güçlü, "Belediye yetkililerinin işçilerin alacakları için verdikleri vaatleri tutmadıklarını" açıklayarak haklarını alana kadar, eylemlerine devam edeceklerini söyledi. Tencere tava ile gelen aileler, tencereleri birbirine vurarak tepkilerini dile getirdiler. İşçiler "Gün Gelecek Devran Dönecek Başkanlar Halka Hesap Verecek", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarını attılar. İşçiler her gün belediye önünde 17:30'a kadar eylemlerini devam ettiriyorlar.

Patronların AKP'ye Emri: Grevleri Durdur!

Birçok sektörde toplu görüşmelerin anlaşmazlıkla sonuçlanmasının, lastik ve çimentoda grev kararları alınmasının ardından, grev hakkına yönelik saldırılar yoğunlaştı.

AKP'nin Şişecam Grevini Yasaklayarak Kime Hizmet Ettiğini Mustafa Koç Anlatıyor

"Kristal-İş'in grevi nedeniyle benim ihracat rekortmenim Ford Otosan müşkül durumda kalıyor". (Cumhuriyet 8 Mart)

TÜSİAD Başkanı Mustafa Koç, bu sözlerle aynı zamanda, Şişe-Cam grevini yasaklayan AKP'nin kimlerin sözünü dinlediğini de bir kez daha teyid ediyor.

Koç'un şimdiki isteği, yine otomotivin etkilemeyeceği lastik iş kolunda da grevin durdurulması. Emekçilerin en önemli silahını "barış, diyalog" gibi kavramların arkasına gizlenerek yok etme, yok sayma niyetini açıkça belirttiği konuşmasında grevsiz çözüm istiyor Koç. Bunun yüzyıldır doğal yolu olan emekçilerin taleplerini, isteklerini yerine getirerek değil elbette. İsteddiği, hem emekçilerin taleplerini yok sayacak, sömürüyü daha da azgınlaştıracak, hem de "barış, diyalog" diyerek, işçileri silahsızlandıracak.

AKP de zaten bunu yapmak istiyor.

Sabancı AKP'ye Emrediyor: "Grevleri Durdurun!"

Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın da katıldığı, İstanbul Sanayi Odası (İSO) toplantısında konuşan Sakıp Sabancı, "büyük bir tehdit" olarak nitelediği grevlerin hükümet tarafından durdurulmasını istedi. Bunun nasıl olacağı ise Şişecam grevinden biliniyor. İşbirlikçi sendikacılarla birlikte çıkardıkları Kölelik Yasası'nın (İş Yasası) uygulanamadığından yakınan Sabancı, hükümete neden var olduğunu da, grevler konusundaki "Ya hükümet vardır, ya da yoktur" sözleşmesiyle hatırlattı. Yani AKP, Şişe-Cam gibi, diğer grevleri de yasaklarsa, "hükümet var" demektir. Kapitalizmde hükümetlerin temel niteliğine uygun bir söz. Bu sistemde hükümetlerin işlevi tekellerin isteklerini yerine getirmektir. AKP tekellerin çıkarlarını yerine getiremeyecekse neden

oturuyor o koltukta diyor Sabancı.

Aynı toplantıda otomotiv yan sektörü adına konuştuğunu belirten Ömer İlhan Bilgin de, "grevler mutlaka, bir şekilde önlenmeli" sözleşmesiyle Sabancı'ya destek verirken, Unakıtan'ın cevabı niteliğine uygun: "Grevlerin büyük bir tehlike olduğuna katılıyoruz. Hükümet olarak elimizden geleni yapıyoruz ama yargıda sorunlar çıkıyor..."

AKP her konuda patronlarla aynı düşünüyor. O sadece emekçilere düşmandır. Şişecam grevini Danıştay kararına rağmen, yeniden yasaklaması AKP'nin yasaları, yargıyı ne kadar taktığını da gösteriyor. Tekeller için ellerinden geleni yaptıkları açık. Sabancı'nın faaliyet gösterdiği lastik ve çimento grevlerinin uygulamaya konulacağı iki ay içinde bunların da AKP tarafından "milli güvenlik, genel sağlık" gibi uydurma gerekçelerle yasaklanması şaşırtıcı değil, beklemeindir. Tüm mesele, Koçlar'ın, Sabancılar'ın müşkül duruma düşmemesi.

Tekeller Grev Hakkını Tümünden Yoketmek İstiyor

Tekellerin asıl niyeti, elbette grev hakkının tümünden yok edilmesidir. Kapitalizmin gelişmesiyle birlikte, proletaryanın uzun yıllara yayılan mücadelesiyle kazandığı, yasal bir hak olarak elde ettiği grev hakkı, emekçinin en önemli silahıdır. Bu hak, 1990'lardan bu yana fiili olarak yasak kararlarıyla yok sayılıyor. Tekeller, burjuva medyadaki sözcüleri aracılığıyla şimdi bu hakkı yasal olarak da kısıtlamayı, hatta tümünden yok etmeyi ısıtmaya başladılar.

Akşam gazetesi yazarı Deniz Gökçe, Kristal-İş grevinin zamanlamasının "berbat" ve bu grevin "çok zararlı olduğunu" belirttiği 29 Şubat 2004 tarihli yazısı örnektir. Gökçe, Toyota, Ford ve Renault'un bu grev nedeniyle nasıl zarar ettiğini, Türkiye'ye yatırım yapmaktan, otocam almaktan vazgeçtiğini örnekleriyle sıraladı. Ve sonuçta niyetini, emperyalist tekellerin Türkiye'ye yatırım yapmasının nedenlerinin ucuz emek ve grevlerin olmadığı bir ülke olmasından kaynaklandığını belirterek ortaya koydu.

Nereden çıktı bu grev, direniş, hak arama diyor Gökçe, bu konuda yalnız değil. Hürriyet'ten Ege Cansen bir adım daha ileri giderek, grev hakkının kısıtlanmasını istiyor: "1990'lardan sonra bütün dünyada grev hakkı, ya gönüllü olarak, ya da hukuken kısıtlandı. En önemli mevzuat değişikliği, işçileri greve çıkan işyerlerinde, işverenin greve çıkanlar yerine sürekli iş akdiyle işçi almasının bir "yasal" olduğunun teslim edilmesidir. Türkiye'de de ya-

pılması gereken budur. Grevleri sendikaların in-safına veya vicdanına bırakmak da anlaşıldığı ka-darıyla işe yaramamaktadır.” (6 Mart, Hürriyet)

Tekellerin dillendirdiklerini özetlersek;

- Bizim işçimizin emeği ucuz olmalı, insanca yaşamak için grev, direniş de yapmamalı.

- Greve çıkılan fabrika patronu, yeni işçi alarak grev hakkını fiilen yok etmeli, grev kırılcılığı yasallaşmalı.

- Emeğin hakkı sendikaya, direnişe değil patro-na bırakılmalı. Onlar ne verirse işçi razı olmalı. Tayyip'in diliyle söylersek “şükür” demeli. Nitekim Tayyip, seçim meydanında geçici işçilere ne diyor;

“İş mi buldun, gir beğenildiğin sürece çalış!”

Klasik patron bakışı! İşçileri sokağa atan, ailele-rini ekmeksiz bırakan da bu bakıştır. Elbette böyle bir zihniyetin yönettiği ülkemizde tekeller aleni şe-kilde “grevleri durdur” diye yasak istiyorlar.

Ne Gökçe ne de Cansen kendi küçük beyinle-rindeki fikirlerini yazmıyorlar. TV'lerden, gazeteler-den “ekonomi” adına, piyasadan, tekellerin çıkar-larından başka hiçbir şey anlatmayan bu televole ekonomistleri, işbirlikçi tekелci burjuvazinin istek-lerini ısıtıyorlar. Bugün tam zamanı. Çünkü; sendi-kacılık, “patronlarla uzlaşma, barış” gibi kavram-lara teslim olmuş, direnişi hiç düşünmez durum-dadır. İkincisi ise, iktidarda katıksız işçi düşmanı bir iktidar ve başbakan var.

AKP ve patronlar, grevsiz, direnişsiz, emekçile-rin sustuğu, susturulduğu, ekonomi düzeliyor ya-lanlarının birbirini izlediği bu pembe tablonun bo-zulmamasını istiyorlar.

Sendikacılar Ne Yapacak?

Grevler karşısında, “ekonomiye zarar veriyor” diyenler emeğin düşmanlarıdır, tüm ülkeyi sadece tekellerin çıkarına endekslemek isteyenlerdir. AKP tam da bunu yapmak istiyor, vahşi kapitalizmi en çıplak haliyle savunuyor ve kanıksatmak istiyor.

Peki bu saldırı dalgası karşısında sendikacılar ne yapıyor ve ne yapacaklar?

Lastik, çimento grevlerinin ve daha başka olası grevlerin akibetinin Şişe-Cam gibi olmasına karşı bugünden hazırlanılmalıdır. Bu pervasızlık karşısın-da başvurulacak kapı, Kristal-İş'in yaptığı gibi AB değildir. Mahkeme başvuruları sadece bir araçtır. Ama asıl olan direniş olmak durumundadır. Barikat örülmediğinde iktidar ve patronlar daha da cüretle-necek ve hiçbir grevi, hiçbir hak arama direnişinin yaşama geçirilmesine izin vermeyeceklerdir.

Direnme hakkı elinden alınmış bir sendikacılık ise işçileri temsil hakkını yitirmiş, kendisi de tüken-miş demektir.

TİM, Grev Yasağının Sürmesi İçin Danıştay'a Başvurdu

Türkiye İhracatçılar Meclisi (TİM), Şişe-Cam grevine ilişkin Danıştay'a dilekçe vererek, grev yasağının sürmesini istedi. TİM Başkanı Oğuz Satıcı yaptığı açıklamada, cam işkolun-da grevin, Türkiye'nin üretici ve ihracatçıları-na zarar verdiğini, ekonomide büyük yara açacağını söyledi.

TİM, Şişe-Cam patronu, AKP hükümeti, TÜ-SİAD hepsi Kristal-İş grevine karşı saldırı ha-linde kampanya sürdürüyor. Tekellerin çıkar-larına zarar gelmesin de, işçi aç kalabilir, yüz-lerce Paşabahçe işçisi sokağa atılabilir...

Lastik ve Çimento'da Grev Kararı

LASSA, Pirelli, Goodyear gibi lastik fabrikala-rında örgütlü Lastik-İş Sendikası, anlaşmazlık-la sonuçlanan toplu görüşmelerin ardından grev kararı aldı. Lastik-İş başkanı Abdullah Karacan, kararın ardından yaptığı açıklama-da, “Kristal-İş grevinin ertelenmesinin last-ik işverenlerini cesaretlendirdiğini” söyledi.

Grev kararı alınan bir başka sendika da Çimse-İş oldu. 5 Mart'ta alınan grev kararı, patron örgütü Çimento Müstahsilleri Sendikası ile yapılan görüşmelerde işçilerin taleplerinin ka-bul edilmemesi üzerine alındı.

Her iki grev kararı da yasa gereği, 60 gün için-de uzlaşma olmazsa uygulamaya konulacak. Tabi bu arada AKP işçilerin yasal haklarını yasadışı şekilde yok etmezse.

‘İş Kazalarında’ Dünyü Üçüncülüğü

Türkiye “iş kazaları” adı verilen kapitalist siste-min katliam, cinayet mekanizmasında Avru-pa'da birinci, dünyada ise Güney Kore ve Brezilya'nın ardından üçüncü sırada yer alı-yor. Türk-İş'e bağlı Türk Harb-İş Sendikası ta-rafindan yapılan araştırmaya göre, Türki-ye'de her yıl yaklaşık 300 bin iş kazası mey-dana geliyor. Araştırmaya göre, sadece 2000 yılında SSK'ya bildirimli 74 bin 847 iş kazası meydana gelirken, bu kazalar sonucunda 1173 kişi yaşamını yitirdi, 1818 kişi sakat kaldı.

“Önce işyeri güvenliği” diyen Tayyip Erdoğan iktidarında da değişen hiçbir şey yoktur. Çün-kü onun için işçinin can güvenliğinin hiçbir değeri yoktur. O, tekellerin sağlığını düşünür sadece. Hak arama grevlerini “sağlığa aykırı” diyerek boş yere yasaklamıyor.

IMF'nin Yüzakı Türkiye;

40 milyon aç ve yoksul

15 Milyon işsiz

Asgari ücret açlık sınırının altında

Borç ödedikçe katlanarak büyüyor

Halkın yüzde 10'u içecek sudan yoksun

Ekonomiden sorumlu devlet bakanı Ali Babacan, IMF için Türkiye'nin yüz akı olduğunu söyledi. IMF Türkiye ile gurur duyuyormuş. **Ma-liye Bakanı Kemal Unakıtan'ın ekonomideki "iyiliğin" göstergesi de, "Kapıda milyolarca dolar borç vermek isteyenlerin olması."**

Sen borca muhtaç olmaktan çıkamamışsın, tekellerin niye borç vermek istediği malum. Borçlandırdıkça kendisine bağlayan, istedikleri bütün yasaları çıkarttıran, özelleştirme adı altında korkunç bir yağma talan gerçekleştiren te-keller elbette borç verir sana. Nasıl olsa, bütçe-sinin büyük bir kısmını sadece borç ödemeye ayıran, halkın hiçbir ihtiyacını karşılamayan, parası olana sağlık, parası olana eğitim, parası olana depreme ve sele dayanıklı ev diyen bir iktidar var işbaşında.

IMF elbette AKP'nin, işbirlikçilerin yönettiği Türkiye'den gurur duyar. Nasıl duymasın; Açlık sınırının altındaki asgari ücreti bile çok gören bir iktidar yönetiyor ülkeyi. Emekliye sefalet ücretini lütuf gibi sunan din pezevenkleri istedikleri

her şeyi yapıyor. Tekstil sendikaları patronu Halit Narin'in geçen hafta yaptığı gibi, patronlar isteklerini önce IMF'ye bildiriyor, IMF iktidara emrediyor, AKP yerine getiriyor. Nasıl gurur duymasınlar bu tablodan.

Yukarıda sıraladığımız bir kaç rakam, bu yüzakının nasıl bir yüzakı olduğu, IMF'nin yarattığı Türkiye'yi özetler niteliktedir. Kaldı ki, bu rakamlar DiE gibi devlet kuruluşlarının, bakanlıkların, iş bulma kurumu gibi resmi kurumların rakamlarıdır. Gerçek rakamlar bunların çok daha üzerindedir.

Halkın tüm kesimlerinin taleplerini duymama, görmeme, dinlememe politikası, hiçbir iktidar döneminde olmadığı kadar AKP iktidarı tarafından yaşama geçiriliyor; nasıl gurur duymasınlar bu iktidardan.

IMF, Türkiye'de bir cehennem yarattı, AKP iktidarı bunu cennet diye pazarlamaya çalışıyor.

IMF yetkililerinden DAVİSON L. BUDDHOO 1989 yılında yazdığı bir itiraf mektubunda IMF'yi şu sözlerle anlatıyordu:

"Başkan Reagan bize, Üçüncü Dünya'yı kapitalizmin çarkının serbestçe döneceği yeni bir alan yapmamız konusunda talimat vermişti. Ve biz o zaman ne büyük sevinçle, ne büyük bir görev duygusuyla işe atılmıştık. 1983 yılından sonra yaptığımız her şey "ya güney yarım küreyi özelleştireceğiz ya da öleceğiz" kararlılığına dayanıyordu. İBu amaca ulaşabilmek için biz, 1983-1988 YILLARI ARASINDA LATİN

Halkı dinleyecek, sesini duyacak; Taleplerini yerine getireceksiniz!

İşçiler greve çıkıyor, iktidar yasaklıyor.

Memurlar KYTK'ya hayır diyor, aylardır eylem yapıyor, iktidar dinlemiyor.

İşçisi, memuru ile yüzbin insan başkente dayanıyor, iktidar böyle bir şey olmamış gibi davranıyor.

Memurların en bürokrat kesimi olan doktorlar tarihlerinde ilk kez ve hem de iki kez iş bırakıyor, AKP taleplerini dinlemek, anlamak, tartışmak yerine "bunlar ideolojik" deyip yok saymaya, halkın geri kesimlerini, sağcı tabanı arkasına almaya, hekimlere karşı kışkırtmaya çalışıyor. Üçüncü kez iş bırakıyorlar iktidar "soruşturma açarız, cezalandırırız" tehditleriyle bu yükselen sese kulaklarını tıkıyor.

Tutsaklar 4 yıldır tecriti 109 ölümle haykırıyor, AKP sansürle gerçeği boğmaya çalışıyor. TAYAD'lılar başbakanlığın birkaç yüz metre ötesinde 180 gündür bir talebi, bir zulmü dile getiriyor, iktidarın polisi battaniyelerini çalmak, soğukla teslim

almak, gözaltına alıp tutuklamak, yıldırım gibi yöntemlere başvuruyor.

Köylü "pancarda kota ne olacak" diyor, pamuk üreticisi dert yanıyor; iktidar ya "kota diye bir sorun yok" deyip yalan söylüyor, "gözünüzü toprak doyursun... bir de ağzınıza lokmanızı mı vereceğiz" diyerek azarlıyor, aşağılıyor.

Öğrenciler YÖK'e hayır diyor, halk için bilim, halk için eğitim istiyor; AKP hem YÖK'ü değiştirmekten bahsediyor hem de soruşturmalara gençliğin sesini kısmaya çalışıyor. Gençlik örgütlenmeleri üzerinde tam bir terör estiriliyor.

...

AKP iktidarı böyle sürdüremez. Sırtımı Amerika'ya dayadım, ekonomiyi IMF'ye teslim ettim, kimse önümde duramaz diye, bu ülkeyi halka rağmen yönetemeyeceklerini onlar da görececek ve anlayacak. Hak isteyen terörle, baskıyla susturma politikası bu topraklarda hiçbir zaman tutmadı. Halk direnecek ve AKP'ye, emperyalizmin desteğiyle yönetemeyeceğini gösterecektir.

AMERİKA VE AFRİKA'DA ALÇAKÇA, EKONOMİK BİR TİMARHANE YARATTIK" (15 Temmuz 2000 Cumhuriyet)

IMF memuru "ya özelleştireceğiz, ya öleceğiz" sloganıyla yarattıkları timarhane-yi anlatıyor, Maliye Bakanı Unakıtan da "babalar gibi satırım... pijamamı giyer yine satırım" diyerek aynı özelleştirmeleri anlatıyor. Latin Amerika ve Afrika ekonomilerini teslim alan, halklarını büyük bir sefaletle iten IMF, Türkiye'yi de aynı rotada götürüyor. Bakmayın bugünkü görece "ekonomideki iyi tabloya", o tablo tekelin kasalarının ibresini gösteriyor. Arjantin de bir zamanlar IMF'nin mucizesi diye anlatılıyordu, birkaç yıl sonra IMF tarihinin en büyük iflası yaşandı.

Ödedikçe azalması gerekirken artan iç ve dış borçlar, büyüyen işsizlik, yok edilen tarım, artan yoksulluk AKP'nin "yalan dünyasının" sonunu da getirecektir. Tarikatlarla, şükürçülükle halkı nereye kadar açlığa, dilencilğe alıştırabilecek, nereye kadar halka kulaklarını tıkayacak, bunu göreceğiz.

Kesin olan şu ki, IMF emperyalist tekelin çıkarlarını koruyan örgüttür. IMF'nin gurur duydukları, ancak o çıkarlara hizmet edenler olur. AKP'nin, Beyaz Saray vizeli Tayyip'in misyonu da zaten budur.

â Tarikat holdinglerinde hortum, dolandırıcılık sürüyor

Tarikat holdinglerinden pis kokular yayılmaya devam ediyor. "Katılım ortaklığı, faizsiz kazanç" diyerek halktan toplanan paraların buharlaştırıldığı, yani hortumlandığı birer birer ortaya çıkıyor.

Bu kez Konya merkezli Kamer Holding'in 3 yönetim kurulu üyesinin 18 trilyonu hortumladığı, yine holdingin yönetim kurulu üyeleri tarafından yapıldı.

Yurtdışındaki 6 bin emekçiden 45 milyon Euro toplayan Kamer Holding tarikat holdinglerin son örneği olmayacaktır. Rant büyüdükçe, iktidar nimetlerinden nemalandıkça gerçek yüzleri de ortaya çıkmaya devam edecektir. 6 bin insandan "ortaksınız" diyerek para toplayıp resmîyetle 51 ortak göstererek, gerisini hiçbir hak iddia edemeyecek durumda bırakmak gibi, dolandırıcılığı önceden planlamak din tüccarlarına ne de güzel yakışıyor.

Oy'a Dönüşen Yoksulluğumuz

Kamu Yönetimi Temel Kanun Tasarısı ile, bugüne kadar klasik belediyecilik hizmetleri bile artık özelleşecek ve parası olana verilecek. AKP'nin yellere yetki devri, diye sunduğu bu tasarının seçimden sonraya bırakılması da, sonuçlarının seçimlere yansımaları kaygısındanıdır. Yani düzen partilerinden seçeceğimiz belediye başkanları, belediyecilik hizmeti dahi vermeyecek. Tüm mesele, koltuk, rant ve düzen partilerinin güç kazanma arayışları.

Sandığa çağırıyorlar bizi. Vaatlere, yiyecek poşetleri, 'Cumhuriyet Altını' karışıyor. Tarikat holdingleri "kaz gelecek yerden tavuk esirgenmez" diyerek kesenin ağzını açtılar, rüşvet dağıtıyorlar kendi adaylarını seçelim diye.

Bir başkası yoksulluğumuzu unutturup "laik cumhuriyet" masallarına inanmamızı istiyor.

Her şey onları koltuğa taşımamız için.

AKP'li belediye adayları, gizli kapaklı değil, açık bir şekilde, başka partilerden seçilen belediyelerin cezalandırılacağına mesajlarını veriyor, "hükümet bizden, bizi seçerseniz kentimize yatırım akacak, işsizlere iş, aşızlara aş bulacağız" propagandası yapıyorlar.

Elbette bunun ne pratik olarak, ne de AKP iktidarının sınıfsal niteliği gereği gerçekleşmesi mümkün değildir. Kaldı ki, işsizlik kapitalist sistemin doğrudan sonucudur. Çarpık kapitalist yapıya sahip, yenisömürge bir ülke olarak Türkiye'de bu sonuç çok daha devasa boyuttadır. IMF politikaları ile boyutu daha da büyütülmüştür.

Ancak bizim dikkat çekmek istediğimiz, yoksulluğumuzu, yoksulluğumuzu büyütme için kullanıyor olmaları. Bunun için rüşvetler dağıtıyorlar. Ve şu bir gerçek ki, bilmeden, farkında olmadan, birçok insan bunun için o rüşvetleri alıyor ve aldaniyor.

Düzen partilerine verilecek her oy, onların meşruluğuna, sömürü politikalarını uygulamada daha pervasız olmalarına hizmet edecektir. Görünürde kentimizde, ilçemizde birer belediye başkanı seçmiş olacağız belki, ama siyasi olarak AKP'ye ya da bir başka düzen partisine kan taşıyor olacağız. Peki bu bize nasıl dönecek?

IMF politikaları olarak dönecek.

Amerikan işbirlikçiliği olarak dönecek.

Bunların en çıplak anlamı ise; daha fazla işsizlik, daha fazla yoksulluk ve sefalettir.

yoksul

Sayı 102

21

14 Mart
2004

Pancar üreticisini azarlayan Tayyip 2 Milyon insana yalan söylüyor

Tayyip Erdoğan meydanlarda halkı azarlar-ken aynı zamanda yalan da söylüyor. Bunun bir örneği, Afyon'da pancar üreticilerinin sorunları- nı dile getirmesi sırasında yaşandı. Meydanlarda ne söylerse söylesin alkışlanmaya, şakşakçılara alışmış olan Erdoğan, köylülerin pancarda kota soruna, "Pancar ile ilgili bir sıkıntı yok. Kota mota yok" cevabı verdi.

Tayyip 2 Milyon Köylüyü Azarlıyor

Tayyip Erdoğan, 400 bin pancar üreticisine, aileleri ile birlikte pancardan geçinen 2 milyon köylüye yalan söylüyor. 2 milyon insanı azarlıyor aslında.

Kota diye bir sorun var üreticinin. Hani şu Beyaz Saray görüşmelerinde Tayyip'in "işlerini halletme" sözünü verdiği tatlandırıcı üreticisi Cargill tekeline tanınan imtiyazlar nedeniyle, tarımın IMF politikalarına kurban edilmesi nede- niyle olan sorun. Tayyip de bilir elbette bunları. Ama meydanlarda yalanlarının ortaya çıkma- ması için taleplerini dile getiren köylüyü azarla- mak işine geliyor. Çünkü onun kafasında ne iş- çi var, ne köylü var, ne emeğin değeri var. Sa- dece tekellerin çıkarları var.

Cargill'in çıkarlarını koruyan Tayyip, aynı za- manda ortağı Ülker'in de çıkarını koruyor. Yani 2 milyon pancar köylüsü bir yana, tekellerin ve Tayyip'in çıkarları bir yana.

Peki nedir pancar üreticisinin sorunları, baş- bakanın "kota mota" dediği tekellerin yararına yapılan düzenlemeler nedir?

Pancar köylüsü ekimini, ekim öncesi yaptığı sözleşme ile gerçekleştirir. Yani nereye ne kadar pancar ekilecek önceden belirlenir. Şeker fabri- kaları üreticiye tohum, gübre, şeker ve belli bir oranda "avans" verir. Mart ayında ekimi yapılan ve Eylül, Ekim, Kasım aylarında fabrikaya tes- lim edilen pancarın karşılığını, üretici ancak Ni- san ayında alabilir.

Hatırlanacağı gibi, mısırdan tatlandırıcı üre- ten tekellerin istekleri doğrultusunda tatlandırıcı kotası yüzde 10 iken AKP tarafından yüzde 15'e çıkarıldı. Tayyip'in "kota mota yok" dediği, bu kota artırımının anlamı, pancar üreticisinin ekim yapacağı alanın yüzde 15 oranında daralması demektir.

'Kota'nın bir başka uygulama biçimi de IMF programı çerçevesinde oluşturulan Şeker Üst

Kurulu tarafından ko- nuluyor. İhracat yapı- lamadığı gerekçe gös- terilerek şeker üretimi sınırlanıyor. Bu sınırla- ma da yine emperya-

list şeker tekellerinin çıkarları doğrultusundan gerçekleşirken, sınırlama doğrudan pancar üre- timine, yani 2 milyon insana yansıyor.

Elbette pancar üreticisinin sorunları "kota" ile bitmiyor. Tüm köylülerin ortak sorunu olan tarım girdilerin (mazot, tohum, ilaç vb.) pahalı olması bu sorunların başında geliyor.

Afyon konuşmasında köylü bu sorununu da dile getirdi. Tayyip'in cevabı yine azar oldu, hot- zotla geçiştirmeye çalıştı ve köylünün emeğinin, alınterinin karşılığını ödemeyi bile devletin lütfu olarak gösterdi.

Tayyip Sultanlığının "iyiliği" ve alınteri

Sorunlarını anlatan pancar köylüsüne haka- ret etmeye devam etti Tayyip Erdoğan:

"En ufak sıkıntıda feryat ediyorsunuz. Olum- lu işleri görmüyorsunuz. 2003 yılında Afyon çiftçisine ürün bedeli olarak 62 trilyon lira öden- di. Devletin bu iyiliğini unutmayın. Geçen yıl çiftçiye yüzde 35 mazotta indirim yaptık mı? E mübarek... Mazotta yüzde 35 indirim yapıyoruz. Oldu olacak bedava verelim. Şimdi ne istiyorsu- nuz ki? Enerjiyi bağlayalım. Suyu bağlayalım. Mazotu bedava verelim. Oldu olacak yemeği de ağzınıza biz koyalım." (Aktaran; Güngör Üras, Milliyet)

Ürün bedelinin mazot parasını karşılamadığı- nı çok iyi bilir Tayyip, ama söylediği şu; biz te- kellerin iktidarıyız, köylünün sorunları bizi ilgi- lendirmez.

IMF önünde, Bush'un karşısında el pençe di- van duran din tüccarları, halka karşı arsız ve utanmaz. Köylünün alınterini bile lütfu olarak gören bir zihniyetin dilinde "fakir fukara garip guraba" sözlerinin bir tek anlamı vardır; halkı al- dat, oyunu al.

Pancar Kotasına Protesto

Tür Köy-Sen Malatya Şubesi 9 Mart günü dü- zenlediği eylemle pancar kota- sını protesto etti. Doğanşehir Şeker Fabrikaları Ziraat Bölge Müdürlüğü önünde yapılan ey- leme 200 üretici katılırken, Ko- ta uygulamasının köylüyü işsiz bırakacağı dile getirildi.

“Sosyal Patlama” Korkusu

Soydular, işten attılar, yoksullaştırdılar, zulmettiler, şimdi yine “sosyal patlama”nın korkusu nüksetti

Bakmayın AKP’nin çizdiği pembe tablolara, gerçeği en iyi onlar biliyor ve bu gerçeğin yaratacağı sonucun tedirginliğini yaşıyorlar.

TÜSİAD Başkanı Mustafa Koç, “Türkiye’nin bugün en önemli sorununun işsizlik” (8 Mart Cumhuriyet) olduğunu söyleyerek, bu gidişin sonuçları konusunda hükümeti uyarırken, Gaziantep Belediye Başkanı Celal Doğan seçim propagandası yaptığı evlerde halkın yoksulluktan yakınlığını belirterek şöyle diyor:

“Türkiye beni korkutuyor arkadaş. Şimdi sadece açlık var. Böyle giderse bir süre sonra hücum başlayacak.”

Bu kaygıyı AKP’lilerin de taşıdığını ise 7 Mart tarihli Sabah gazetesinden öğreniyoruz:

“Toplumdaki en küçük rahatsızlık veya fitilleme, **önü alınamayan sosyal patlamayı** da beraberinde getirir.

Hükümet de bunu bilmiyor veya görmüyor değil. Bazı bakanların yakınmaları dinlendiğinde, **hükümet içinde de büyük bir rahatsızlığın olduğu ortaya çıkıyor.**”

Tekeller ve onları hükümetleri, **soydular, işten attılar, yoksullaştırdılar, zulmettiler, şimdi yine “sosyal patlama”nın korkusu nüksetti.**

Baskıyla, halkın taleplerine kulak tıkayarak,

TASİŞ’ten atılan işçiler yaşama kavgası veriyorlar. Haklı bir kavga kuşkusuz. Ancak açıklamalarında **“intikamın sandıkta”** olduğunu söyleyerek, cezalandırmayı düşündüklerini ödüllendiriyorlar.

‘İntikam’ dediğiniz ödülüdür onlara

Başka bir partiye oy vermeleri bunu değiştirmiyor. Çünkü hesap sormanın biçimi de adresi de yanlış. Halkın örgütlenmesi, bağımsız, demokratik ve sosyalist bir Türkiye kavgasına girmesini engellemek isteyenler bu yanlış adresi gösteriyor emekçilere. Düzen içinde ne hesap sorulabilir, ne de çözüm vardır. Ama buna bizi inandırmak istiyorlar.

Bunu yapan iki kesim var. Birincisi reformizm, ikincisi düzen partileri, devletin kendisi.

terör estirerek sindirebilirsiniz. Yalancı pembe tablolar çizerek, tarikatların dilencileştirme, şükürcüleştirmesine

güvenerek, “üç yıl sonra her şey iyi olacak” yalanlarıyla halkı beklenti içine de sokabilirsiniz. Hatta, “ne yapalım, elimizdekini veriyoruz, olmayanı veremeyiz ki...” diyerek bir süre oyalayabilir, bilinçsiz kesimleri “hiç değilse durumu bize açıkça anlatıyor” tarzında yanıltıcı düşünce tarzına sevk edebilirsiniz.

Evet AKP dini de istismar ederek tüm bunları yapabilecek potansiyele sahiptir. Bugün yaptığı da budur zaten. Yarın çok daha açık şekilde “sosyal patlama” uyarılarını duyacaksınız patronlardan. Kan tazelemek için alternatif iktidarlara gündeme getirilecek, halk yeni bir beklentiye, aynı senaryo farklı bir iktidar tarafından oynanmaya devam edilecektir.

Ama tüm bunların tükendiği bir yer de olacaktır. O günü geciktirebilirsiniz belki, ama **öneyemezsiniz.**

Dizginsizce sömüreceksiniz, azgınca saldıracak, susturacak zulmedeceksiniz, halkı hor göreceksiniz ve sadece tekellerin isteklerini tartışacak, IMF’den, Amerika’dan talimatlarla bu ülkeye yöneteceksiniz, milyonlarca insanı aç yoksul bırakacaksınız ve kimse buna sesini çıkarmayacak, öyle mi?

Ecevit iktidarı da böyle düşünüyordu.

Şu ya da bu biçimde, ama örgütlü ama örgütsüz halk açlığına çare bulunmasını isteme, işsizliğe isyan etme hakkına sahiptir.

Korku buysa, evet korkmalısınız.

Reformizmin tek amacı düzen içinde güç olabilmek. Devrim, halkın iktidarı yoktur hedeflerinde.

Burjuva partileri de her seçimde olduğu gibi adresi sandık gösteriyor. En devletçilerinden Ağarlar, Demireller, “kime oy verirsiniz verin, ama sandık başına gidin” diyorlar. Anketlerde bu oyunu reddedenler gizleniyor, partilerin iniş çıkışlarıyla halk sandığa davet ediliyor.

Oligarşinin onyıllardır oynadığı oyundur bu. Düzen emekçiler için hiçbir partinin çözümü yoktur. “İntikam”sa; bunu da devrim kavgasına girerek alacağız. Yoksulluktan, işsizlikten kurtulmaksa; bunu da ancak kendi iktidarımızı kurarak başarabiliriz. Başka hedefler gösterenler emekçileri kendi çıkarlarına alet ediyorlar demektir.

Seçim meydanı yalanları

Hangisinin 'kökü bereketli?' Hepsinin kökleri bataklıkta Hepsinin dallarında zehirli meyveler var

Tayyip Erdoğan'ın, CHP'ye "kökü bereket-siz" demesiyle başlayan tartışma, düzeysiz polemiklerin ötesine geçemiyor. Tayyip, CHP'nin "kökü"nün Mustafa Kemal'e dayandırılması karşısında durumu kurtarmak için kıvırtıyor. CHP ise, "başına CHP kadar taş düşsün" türünden ucuz, basit cevaplar verebiliyor.

Tartışmanın bir düzeyinin olmasını beklemek abestir. Çünkü düzen partilerinin hiçbiri kökünü, dalını tartışmaya cesaret edemez.

Düzen partilerinin seçim manevrası da burada ortaya çıkar zaten; yoksulluğun, zulmün sorumluluğunu üzerlerinden atmak için reddi miras yaparlar sık sık.

Hep, "beyaz sayfa açmaktan" söz etmeleri, kendi iktidarları sanki öncekilerden bağımsız olarak ortaya çıkmış gibi umutlar dağıtmaları bu yüzdendir.

CHP'ye "kökü bereketsiz" diyen AKP'nin "kökünü" tartışın, bakın görün karşınıza neler çıkıyor. CHP'ye yönelik elıştırısından aldığınızda, AKP'nin kökünde son Osmanlı sultanı Vahdetin var demek ki! "Kızıl Sultan mı, ulu hakan mı" tartışmalarını yıllardır yapan İslamcıların Vahdetin'e hayranlıkları çok iyi bilinir.

Peki kimdir Vahdetin?

Döneminde bağımlılık anlaşmalarına imzalar atan ve en nihayetinde topraklarımızı emperyalizme teslim eden, bir hain.

AKP'nin ABD ile, Avrupa ile ilişkileri Vahdetin'den çok mu farklıdır?

Başka ne var AKP'nin kökünde?

Din istismarcılığı, Amerika'nın yeşil kuşak projelerinde alınan roller var. O rollerin gereği olarak dökülen halkın, devrimcilerin kanı var. Kanlı Pazar'lar, azınlıklara yönelik 6-7 Eylül provokasyonları var. 12 Mart'tan 12 Eylül'e cunta destekçiliği var.

Başka ne var AKP'nin kökünde?

Kendilerinin de "devamıyız" dediği ANAP var, Özal var. Peki Özal'ın yarattığı Türkiye'de ne var? Liberalizmin geliştirilmesi, "zengini seven",

emekçiyi düşman gören anlayış var. Korkunç bir kişiliksizleştirme, gençliğin yozlaştırması, ben-cilleştirilmesi, "gemisini kurtaran kaptan" anlayışı, Amerika'nın eyaleti oluşumuz var...

CHP'nin köklerinde de Kürt halkına baskı, asimilasyonla geçen, halka değil burjuvaziye dayanan bir anlayış vardır. 1950'lerden bu yana ise halka, emekçilere dair bir şey bulamazsınız onun köklerinde. Emekçileri, solu yedeklediği 1980 öncesi dönemlerde de bu gerçek değişmemiştir.

Susurlukçuların partisi DYP'den, şovenist halk düşmanı Ecevit'e, ANAP'ı, Genç Parti'si ile tümü için aynı şeyler söylenebilir.

Kimisinin adları belki yeni, ama temsil ettikleri anlayışlar bu ülkeyi onyıllardır yöneten anlayışlardır. Bugünkü Türkiye tablosunun başsorumlusu onlardır.

❖ Düşünce değişikliği için zulüm uygulayan Kim?

Tayyip inançlı insanların oylarını almak için seçim meydanında türbanı yine istismar etmeye devam ediyor. Sanki dün, türbanlı kızlarımızı kullanıp ortada bırakan, tarikat holdinglerinin patronlarının kirli beyinlerinden dökülen aşâğılık tekliflerine maruz bırakan onlar değilmiş gibi. **"İnancına güvenen inaç hürriyetinden, düşüncesine güvenen düşünce hürriyetinden korkmaz"** diyor Tayyip.

Ondan mı mitinglerde en küçük eleştirileri azarlıyorsun; ondan mı F tiplerinde "düşüncelerini değiştirmek için" zulmü sürdürüyorsun?

❖ Erdoğan düşünceden korkuyor

Erdoğan'ın 8 Mart'ta Ankara'nın Etimesgut İlçesi'ndeki mitinginde, şeker fabrikasına ait arazinin fuar merkezi yapılmasını protesto eden işçilerin, taleplerini açtıkları pankartla dile getirmelerine polis izin vermedi. Pankartları ellerinden alınan 500 işçi alana girdi ancak, bu kez Erdoğan'ın Fuar merkezi yapılacağını söylediğini duydular. Ve işçiler Erdoğan'ı protesto ederek miting alanını terk etti.

Erdoğan hani düşünceden korkmazdı. En küçük muhalefetten, demokratik tepkiden korkuyor.

❖ Tayyip'in "Akıncılar"ı işbaşında

Samsun'da Tayyip'i yuhlayanlar, AKP'li grup tarafından dövüldü. Kim bu grup? Tayyip'in "yeni akıncıları". Halkı yalanla besle, yalanın tükendiği yerde sustur. Bu iş elbette önce polisin, ama onun yetmediği yerde de faşistler ve "Akıncılar"ın. Tıpkı 12 Eylül öncesinde olduğu gibi. Şimdi Tayyip'i eleştiren, AKP'nin gerçek yüzünü gösteren herkes düşman.

Seçim meydanı yalanları

İsrail; saldırıyor, AKP; İsrail'le işbirliğini geliştiriyor Filistin; duvarlar arasında, ateş altında direnmeye devam ediyor

ABD'nin Ortadoğu planının (ve bu aralar sık sözü edilen "Büyük Ortadoğu Projesi"nin) ana noktalarından biri Ortadoğu'daki direnme diramiklerini yok etmektir. Hiç kuşku yok ki, o dinamiklerin başında da Filistin direnişi gelmektedir.

İsrail, emperyalistlerin desteğinde terörün her türüne başvurarak bu dinamiği yok etmeye çalışıyor. Bu çerçevede bir yandan Filistin halkının yaşam alanlarını yok eden duvarın inşası sürdürülürken, özellikle son dönemde Gazze'ye yönelik katliam saldırıları süreklileştirildi.

GAZZE'DE, CENİN'DE KATLİAM - Gazze Şeridi'ndeki Bureyc ve Nuseyrat mülteci kamplarına düzenlenen İsrail saldırısı sonucunda 14 Filistinli katledildi. 7 Mart'ta tank ve helikopterler kullanılarak kamplara karşı düzenlenen operasyon sırasında daha kampların girişinde ateş açmaya başlayan katliamcılar, 80'i aşkın Filistinliyi de yaraladı. Filistinliler, İsrail saldırısına karşı çatışarak direndiler.

"Eylemlerin faillerini bulmak" bahanesiyle yapılan saldırıda katledilenlerin üçü çocuğu.

10 Mart'ta da tanklarla Cenin'e giren katliamcılar, burada da 4 Filistinli'yi katlettiler.

SOYGUNCU İSRAİL - 26 Şubat'ta Ramallah'ta İsrail'in düzenlediği bir başka saldırıda hedef bankalardı. İsrail askerleri, Ramallah'ta üç ayrı bankaya düzenledikleri baskında Filistinliler'e ait yaklaşık 9 milyon doları gasb ettiler.

İsrail, aleni bir gasp yapıyordu. Böyle olduğunun bir göstergesi, Kahire Amman Bankası ve Arap Bankası'nın şubelerine baskın düzenleyen İsrail askerlerinin yaptığı ilk iş, bankalardaki güvenlik kameralarını çuvallla örtmek oldu. İsrail hükümeti tarafından yapılan açıklamada el konulan paraların "Filistinliler'e insani yardım" ve "İsrail kontrol noktalarının sağlamlaştırılması" için kullanılacağı açıklandı.

ARAFAT'A KUŞATMA - Aynı günlerde, Ramallah'taki karargahında adeta hapsedilmiş durumda tutulan Arafat'ın etrafındaki kuşatma daha da sıkılaştırıldı. Karargahın çevresine yeni tanklar ve askerler yerleştirilerek, karargaha çıkan tüm sokaklar kesildi.

Sayı 102

25

14 Mart
2004

Siyonizm-İlimli İslam Ticareti AKP, Manavgat Suyu'nu İsrail'e sattı!

Türkiye ile İsrail arasında, 2002'den bu yana sürdürülen görüşmeler sonucunda Manavgat Nehri'nden İsrail'e su satışına ilişkin anlaşma Kudüs'te imzalandı.

Anlaşmaya göre, İsrail'e 20 yıl boyunca yılda 50 milyon metreküp olmak üzere toplam 1 milyar metreküp su verilecek.

Siyonizmle, ılımlı İslamın ittifakı pekiyor. Kısa süre önce İsrail'in ördüğü duvar konu-

sunda Lahey Uluslararası Adalet Divanı'nda tanıklık yapmaktan vazgeçerek İsrail'e bir destek daha veren AKP, Manavgat Suyu'nu da Siyonistlere armağan ederek ABD-İsrail-AKP işbirliğindeki pervasızlığını gösterdi.

İsrail'e su ihraç etme fikri ilk olarak 1987'de Turgut Özal tarafından gündeme getirilmişti. Ancak sonra bu proje tavsadı. Tayyip, Özal'ın de-

vamcısıdır diye boşuna demiyorlar.

Ortadoğu'nun geleceğinde "su savaşları" teorileri yapılırken, ve gerçekten de suyun, tüm Ortadoğu için hayati önemi ortadayken, AKP'nin yaptığı anlaşmanın tek bir anlamı vardır: İsrail'e gelecekteki savaşlar için **cephanelik** sağlamak. Su hayat verir; AKP İsrail'e hayat veriyor. Oligarşi, dün Suriye'ye karşı, kah kesip kah azaltarak suyu nasıl bir silah olarak kullandıysa, bugün de AKP aynı şekilde yine bir silah olarak kullanıyor. Ama bu kez silahı siyonistlere teslim edip Ortadoğu halklarına karşı İsrail'i güçlendiriyor.

Kimdi diri diri yakılanlar?

İşkence, infaz, hapishane katliamları davalarının en azından bazıları, bugünlerde daha sık gündeme geliyor.

Ne var ki, bu olaylar, kimileri tarafından hiçbir nedeni yokken, üç-beş polis, asker tarafından gerçekleştirilmiş, sanki işkence yapılanların, infaz edilenlerin, hapishanelerde katledilenlerin hiçbir **siyasi kimliği** yokmuş gibi ele alınıyor. Bu ele alış, ülkemizdeki sınıflar mücadelesini gizlemeye yöneliktir. Bu ele alış, devletin niteliğini ve devletin kimleri niye katlettiğini bulanıklaştıran bir ele alıştır. Böyle bir ele alışın haklar ve özgürlükler mücadelesine de, demokratikleşmeye de hiçbir yararı yoktur.

Gerçeğin açıkça konulmadığı yerde, hiçbir olay nedenleri ve sonuçlarıyla doğru biçimde anlaşılamaz ve hiçbir sorun, gerçek anlamda çözülmez.

İşkencenin kalkmasını mı istiyorsunuz? O halde, işkencenin **kim** tarafından, **kimlere** karşı, **ne için** yapıldığını açıkça ortaya koymak zorundasınız.

Hapishane katliamlarının son bulmasını mı istiyorsunuz, tecrite karşı mısınız; öyleyse, tecritin, **kim** tarafından, **kimlere** karşı, **ne için** uygulandığını bilmek durumundasınız.

Bunun bilinmediği, bulanıklaştırıldığı yerde, kim karşı mücadele edileceği de muğlak kalacaktır.

Buca Hapishanesi'nde katliam yapılıyor ve üç DHKP-C'li katlediliyorsa, Ümraniye katliamında katledilenler yine DHKP-C'liyse, Manisa'nın işkencecilerinin işkence yaptığı liseliler Cepheliyse, şimdilerde herkesin tartıştığı Birtan Altunbaş Davası'ndaki Birtan Cepheliyse, oligarşinin ölüm mangalarının öncelikli hedefi hep DHKP-C'liler olmuştur, Bayrampaşa'da diri diri yakılanlar DHKP-C'lilerse, ölüm orucunda şehit düşenlerin büyük çoğunluğu Cephelilerse, ve ABD'sinden Avrupası'na tüm emperyalistler "terör örgütü" listelerine DHKP-C'yi koyup onu hedef gösteriyorlarsa, bunun tek açıklaması; Cephenin 34 yıldır emperyalizme, faşizme karşı bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm hedefiyle yürüttüğü kesintisiz mücadeledir.

Kuşatılan evlerinde büyük çoğunlukla Cepheliler "asıl siz teslim olun" diyerek direniyorlarsa, bulundukları tüm mevzileri oligarşinin askeri-poli-siye güçlerinin saldırılarına karşı direnerek savu-

nanlar Cephelilerse, halen ölüm orucunu sürdürenler DHKP-C'lilerse, elbette bunun da bir nedeni, açıklaması var.

Bunun açıklaması, devrim ve sosyalizmdeki yenilmez, yıkılmaz, yok edilemez kararlılıktadır.

TANIYIN ONLARI !

Gülser Tuzcu;

Bayrampaşa bayanlar koğuşunda "diri diri" yakılanlardan biriydi Gülser.

Kastamonu-Azdavay-Ahat köyünde, 4 Nisan 1966'da doğdu.

19 Aralık 2000'de 34 yaşındaydı.

Tezgahtarlık, muhasebecilik, garsonluk, temizlikçilik yapan bir emekçiydi. 26 yaşından beri örgütlü bir devrimci olarak emperyalizme, faşizme karşı mücadele ediyordu.

Şişli'nin gecekonduarında, Nurtepe, Alibeyköy, Okmeydanı, Çağlayan, ve Armutlu'da yoksul halkın mücadelesini örgütlemeye çalıştı. Mahalli alan temsilcisi olarak '94 1 Mayıs mitinginin örgütleyicilerinden biriydi.

Halkı örgütlediği, açlığa, zulme karşı isyana çağırdığı için tutuklandı. Aynı nedenle, Ümraniye hapishanesinde katliam saldırıları yaşandı. Düşünceleri için barikatlarda direndi. İnançları için 1996 Ölüm Orucu'nda gönüllü oldu, 3. Ölüm Orucu Ekipleri'nde ölüme yattı.

Nilüfer Alcan;

Bolu-Göynük'de 1964'de doğdu. Bayrampaşa'da diri diri yakıldığında 36 yaşındaydı. 14 yıldır kavganın içindeydi. 1986'da Netaş grevini destek ziyaretiydi ilk eylemi. O günden son

nefesini verinceye dek işçilerin, emekçilerin hak ve özgürlüklerini savundu.

Özgür-Der'in kurucu ve yöneticilerinden biriydi. 1991'de sürdürülen "Vermezseniz Alacağız" kampanyasının koordinatörlerinden biri olarak, düzen partilerine karşı mücadeleyi örgütledi.

16-17 Nisan'da, kuşatma altındaki Sabo'nun telefon ettiği yerde, ahizeye kulağını yanaştırarak direnişi an an yaşayanlardan biri de oydu.

Ve o andan sonra "onların mücadele ettikleri

değerler için ölünebileceği" kararına vardı. Emperyalizme ve oligarşiye karşı mücadelenin ille-galite cephesinde sürdürdü mücadelesini.

19 Aralık'ta katliamcılarla yüz yüze kaldığında, 5 yıldır tutsaktı. Onun uğruna ölebileceği değerle-ri vardı. Halkı için, vatani için, devrim ve sosya-lizm için ölebilirdi.

Özlem Ercan;

1977 yılında Dersim'de doğdu. Kürt ve Aleviydi. Kürt olduğu için ayrı, Alevi olduğu için ayrı, bir kadın olduğu için ayrı ve halk-tan biri olduğu için ayrı, kısacası katmerli baskılar altındaki insanlarımızdan biriydi.

Halkın ezilmediği, inançların özgür olduğu bir ülke için Parti-Cephe saflarında mücadeleyi seçti. 1995 başlarıydı. Onun Cephe saflarına katıldığı yıl, 16 yaşında devrimci, 18 yaşında kahraman olan Sibel Yalçın'ın şehit düştüğü yıldır. Sibel ko-mutan gibi olmayı istedi en çok ve Silahlı Propa-ganda Birlikleri'nde bir savaşçı olarak yer aldı. Tek kurtuluş yolunun devrim ve devrimin tek yo-lunun da halkın silahlı mücadelesi olduğuna inanı-yordu.

23 yaşındaydı katliamcılar tutsak bulunduğu koğuşun kapısına dayandığında. Bu inançla diren-di 19 Aralık'ta da.

Seyhan Doğan;

Samsun'un Havza ilçesi Çamyatağı Kö-yü'nde 15 Haziran 1973'te doğdu.

Düzen içindeki, çevresindeki yozluklara karşı direnerek devrimciliği seçti. 15 yaşın-da tanıştı devrimcilerle. 17 yaşında işkenceyi tanı-dı.

Dev-Genç saflarında mücadele etti. Sonra bir özgür tutsak olarak devam etti mücadelesine. Tutsaktı, evet, ama inançları, idealleri hep yaşı-yordu.

Yazgül Güder Öztürk;

1972 Tunceli doğumluydu. Kürt-Alevi bir ailenin çocuğuydu. Ailesi isyancılarla, devrimcilerle iç içe olmuştu hep. Ağabeyi **Mazlum Güder** Elazığ Hapishanesi'nde, yeğeni **Ahmet Güder** Dersim dağlarında katledil-miş ve eşi **Ahmet Öztürk** 1994'te Mersin'de infaz edilmişti polis tarafından.

Başka hiçbir nedeni olmasa dahi, bunlar onun haklı ve meşru bir mücadele içindekileri katleden emperyalizme, oligarşiye karşı savaşması için ye-terliydi.

Şefinur Tezgel

1971, Malatya-Kürecik doğumluy-du. Daha çocukluğunda devrimcileri de, evlerini basan zulüm devletinin yüzünü de gördü. Günlerce evlerinde karakol kuran işkencecilerle yaşa-mak zorunda bırakıldı daha çocukken.

'92 yılında örgütlü devrimci yaşama başladı. Gecekondu emekçilerinin arasındaydı çoğu kez devrimci faaliyetleri. Defalarca, işkenceler, tutsak-lıklar ve tahliyeler yaşadı. '96 Şubat'ında tekrar tutuklandı. 19 Aralık'ta zulümle bir kez daha yüz yüze, son tutuklanışından bu yana 4 yıl geç-miştir.

Alevler arasındayken, O yine emekçi halkın kavgasının içindeydi.

BAKIN ONLARA !

Her biri bir isyandır; yoksulluğa, yozluğa, zul-me, sömürüye karşı.

Yaşadıkları her yılı, her olayı gözlerinizin önün-de canlandırmaya çalışın.

Düşüncelerinin her zerresinde halk ve vatan sevgisi vardır. Beyinleri, devrim iddiasıyla dopdo-ludur. Sosyalizme inançları, en güçlü duygularıdır.

Devrimci yaşamları bu duygu ve düşüncelerle yüklüydü. Bu duygu ve düşüncelerin gerektirdiği gibi yaşadılar. Hangi koşulda, hangi mekanda olurlarsa olsunlar, emperyalizme, oligarşinin ikti-darına karşı mücadeleden hiç vazgeçmediler. En zorlu koşullarda boyun eğmeyi, teslim olmayı, inançlarından vazgeçmeyi düşünmediler.

Çalıştıkları fabrikalarda, işyerlerinde, okuduk-ları okullarda hep bir direnişçiydi onlar. İşçiyi, me-muru, öğrenciyi, gecekonduyu teslim almak is-teyenler, onları buldu karşısında. Ülkemizi emper-yalist tekellerin yağmasına açmak isteyenler on-ları gördü karşısında.

Onlar, emperyalizmle halklar arasındaki savaşı-ta, saflarını halkın yanında belirlemiş, bedeli ne olursa olsun, halkların kurtuluşu için mücadele edenlerdi. Onlar, bedel ödemekten korkarak dön-meyenlerdi. Zulüm karşısında ihanet etmeyenler-di. Küçük burjuva rahat bir yaşam uğruna sivil toplumculuk oyununa angaje edilemeyenlerdi.

İşte tüm bunlar şimdi onlara reva görülen zu-lüm. Emperyalizm ve oligarşi, onlar ve onlar gibi-leri YOK ETMEK için gerçekleştiriyor bu saldırı-ları. Halkına, vatanına, inançlarına, hedeflerine **SO-NUNA KADAR** bağlı, cüretli, fedakar devrimcile-rin yok edilmediği bir dünyada onlar asla ilelebet hükümdar olamayacaklar çünkü.

**Birtan
Altunbaş'ın
işkenceyle
katledilmesi
Davaşı**

ABD'nin ve Oligarşinin ucuz insan hakları oyunu Altunbaş Davası, Türkiye Davasıdır!

"10 polis herkesle dalgasını geçiyor"; Birtan Altunbaş'ın işkencede katledilmesi davasının 5 Mart'taki duruşmasından sonra, Radikal gazetesinde dava bu sözlerle özetleniyordu.

Doğrunun bir yanını içeriyordu başlık. Doğrudur; 10 polis dalga geçiyor herkesle. Ama asıl mesele şu; o 10 polis, herkesle dalga geçme cürretini **nereden, kimden** alıyor?

Bunun içindir ki, Radikal'in başlığı eksiktir. Doğrusu şu; **"oligarşik devlet halkla dalga geçiyor"**. Devlet dalga geçmenin ötesinde, "ben devletim, işkencemi yaparım, işkenceci memurumu da korurum" tavrı içinde **gözdağı** veriyor.

Böyle olduğu için de aslında bu dava, sadece bir kişinin işkencede katledilmesi meselesinin çok ötesinde, **oligarşiyle halkın arasında** bir davadır. Demokrasiden yana olduğunu söyleyen herkesin davasıdır.

Tek bir davada, bu ülkenin tüm çarpıklıklarını, sistemin zihniyetini, AB'yle oynanmakta olan demokrasicilik oyununu görmek mümkündür.

Bir AB-ABD muhibi, Powell'in Birtan Altunbaş davasıyla ilgili açıklamalarından sonra, Amerikancılığını gösterme fırsatı bulduğunu düşünerek şöyle yazmıştı:

"İşkence sanığını küreselleşme yakalar". (Mehmet Altan, Sabah, 1 Mart 2004)

Bakın diyordu, ABD ve AB sayesinde işkenceciler cezalandırılacak! Fırsat bulmuş döktürüyor Amerikancı yazar;

"Yönetenler hukuk denetimi dışında yaşaya geldi... Dünya olmasa yaşamaya da devam edeceklerdi. Ama durum değişiyor... Bizlerin söyleyip de yapamadığını küreselleşme yapıyor... İşkenceci Manisalı polisler de aynı Birtan Altunbaş'ın sanığı gibi, kamuoyu baskısına rağmen bir türlü yakalanamıyordu. AB devreye girince anında yakalanıp mahkum oldu... Küreselleşme ve AB süreci laf değil, hukukun üstünlüğünün kuvveden fiile geçtiği bir yaşam tarzı..."

Ahmak yazar, herkesi kendisi gibi ahmak sanıyor; **Küreselleşme** işkencecileri cezalandırmıyor; Küreselleşme, göz boyuyor. Manisa Davası'nda göz boyayan AB'ydi. Benzer durumdaki yüzlerce işkence, infaz davasını o gün de bugün de görmezden gelen, F tipleri katliamına onay veren AB, bir dava üzerinden şov yapıyordu. "İnsan hakları savunuculuğu" şampiyonluğunda da **empyrealistler arası rekabet** olduğu için ABD de Birtan Altunbaş davasını sahiplendi(!)

Küreselleşme uzmanına göre **"Küreselleşmenin bir önceki dönemden farkı, "yönetilenleri" kendi devletlerine çerez yaptırmaması..."**ymiş. Tabii, kendi devletlerine çerez yaptırmayıp, doğrudan kendisi **"çerez"** yapmak istiyor. Altan, küreselleşmenin efendilerinin Irak'taki, Afganistan'daki gözaltı merkezleri ve hapishanelerde neler yaptığını, Guantanamo'da neler yaptığını yine o çok önem vehmettiği "uluslararası kuruluşların" raporlarından okusun da görsün. Bunları göre göre yukarıdaki yazıları yazıyorsa, o da

Sayı 102

28

14 Mart
2004

**diri diri
yakanların iki
cihanda da
yeri yoktur!**

AKP Hapishanelerdeki Katliamı Üstlendi

19-22 Aralık katliamı sırasında sırasında Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürü olan Ali Suat Ertosun'un Devlet Üstün Hizmet Madalyası, 10 Mart'ta Cemil Çiçek tarafından törenle takıldı.

Madalya ve Nişanlar Kanunu'nun 2. maddesine göre madalya şu kişilere veriliyor: "Yurtiçinde veya dışında herhangi bir alanda feragat, fedakarlık ve gayreti ile yaptığı çalışmalarda ülke ve dünya çapında emsallerine nazaran üstün başarı

göstererek, devletin yücelmesine ve milli menfaatlere önemli ölçüde katkısı olan Türk vatandaşlarına verilir."

Devleti yüceltmış Ertosun. Nasıl? Diri diri yakarak, katlederek. Bu öyle bir devlet ki, katlettikçe yüceliyor. En fazla katledenler bu devlet nezdinde en **"başarılı"** memurlar oluyor bu yüzden. İşkenceciler, infazcılar, bu yüzden **terfi** ettiriliyor.

Yine Madalya ve Nişanlar Kanunu'na göre, böyle bir madalyanın verilmesi Bakanlar Kurulunun Onayını gerektiriyor. AKP'li Bakanlar, **kimi ve neyi** ödüllendirdiklerini biliyorlar. Bu onayı vererek katliamcılıklarını itiraf ediyorlar. Onlar da kan dökerek **"yüceleceğini"** sanan **faşistlerdir**.

İşkencecilerin tercihi AKP... AKP'nin tercihi işkencecilerin avukatları... **BU NE YAKINLIK?!**

Manisa Davası'nda yargılanan işkencecilerin avukatlığını yapan Av. Bülent Kar, AKP'den Manisa Belediye Başkanlığına aday gösterildi.

Manisa işkencecilerinin avukatı, tüm işkencecilere "kucak açan", katillerin ve dolandırıcıların **ana kucağı** AKP'de. Bundan daha uygun aday bulunamazdı AKP için.

Hortum Süleyman başta olmak üzere, tüm işkencecilerin, Susurlukçuların bu seçimlerdeki **tercihi** AKP oldu. Kuşku yok ki, AKP'de **onları çeken** bir şey vardı. Bu öyle bir şey ki, işkencecisinden yolsuzluk sanığına kadar ne kadar **kirli** ve **kanlı** "iş" sahibi varsa, AKP'yi kendi meşreplerine uygun buluyorlar. AKP de onların beklentilerine cevap verip onla-

rı kucaklıyor.

Öylesine kucaklıyor ki, düşünün, gencecik liseli öğrencilere DHKP-C'li oldukları iddiasıyla dayaktan cinsel tacize kadar en aşağılık yöntemlerle işkence yapanların avukatlığını yapacak karakterdeki bir adamı, o şehri yönetmek için aday gösteriyor.

Manisa'daki AKP'liler içinde demek ki **"en kaliteli, en nitelikli insan"** oysa, ötekilerin halini düşünmek bile tüyler ürpertici.

İşkenceciler gerçekte **MHP'lidir**. Ama her işkenceci gibi aynı zamanda **çıkarıcıdır**. Bir kişilikleri, düşünceleri, anlayışları yoktur. Rüzgar nereden eser, nerede bir çıkar görürlerse, oraya meylederler. İşkencecilerin avukatı Bülent Kar, daha önce **DYP**'den adaymış. Çıkarı şimdi AKP'li olmasını gerektirmiş. İşkenceci polis teşkilatı için **"iktidarda hangi parti varsa, onun türküsünü söylemek"** değişmez bir gelenektir. İşkenceciliği meslek yapmış bir insan müsveddesinin ne inancı, düşüncesi olacak ki zaten. AKP işte bu müsveddeleri topluyor saflarında.

zaten ABD'yle, AB'yle aynı zihniyettir; devrimciler katledilmeye devam edilsin, arada bir de insan hakları şovu yapılınsın!

Birtan davasında da hukukçular, Birtan'ın işkencede katledilmesinden ABD'nin doğrudan sorumlu olduğunu ortaya koyan bir dilekçeyle bu durumu resmi kayıtlara geçmişlerdir.

KATLEDEN ABD, AB VE OLİGARŞİ, KATLEDİLEN CEPHELİLERDİR!

Manisa Davası'nı hatırlayın; Liseli gençler, DHKP-C'li oldukları için işkence görmüşlerdi. Birtan Altunbaş, Cepheli olduğu için işkencede katledildi.

Bunlar elbette tesadüf değil. Ülkemizdeki infazlara, kaybetmelere, işkenceden geçirilenlere bakın; bunların büyük bölümü hep belli bir düşünceye, Cepheliler'e yöneliktir.

Neden? Çünkü onlar oligarşiye ve emperyalizme karşı kararlı mücadele ediyorlar. Amerikan emperyalizminin dünya düzenini de, Avrupa Birliği'ni de kabul etmiyorlar. Solun çeşitli kesimleri gibi, teoriyi eğip bükerek statükolar önünde boyun eğmiyorlar.

Bunun için katlediliyor, kaybediliyor, işkencede öldürülüyorlar. Bunun için, onlara karşı uygulanan işkence, infaz politikaları, her dönem Amerika ve Avrupa emperyalistlerinin doğrudan veya dolaylı desteğiyle sürdürülmüştür.

AB ve ABD'nin bizzat sorumlusu oldukları işkence, infaz davalarında "sanıklar cezalandırılsın" diye raporlar yayınlayıp heyetler göndermeleri ucuz bir oyundur. Böyle bir oyun da oli-

garşinin canına minnet.

Bir yandan katliamcıya ödül veriyor, işkenceciyi bulamadık numarasını sürdürüyor, diğer yandan AB'ye uyum masallarına devam ediyor.

BU OYUN KİMSEYİ AKLAMAZ!

Küreselleşme ahmağı, AB'ye uyum sarhoşu olmayan hiç kimse bu oyuna gelmeyecektir.

"İnsan Hakları Raporları" ABD ve AB'yi, "AB'ye uyum" yasaları AKP'li katilleri ve "Devlet hizmet madalyaları" Ertosun gibileri kurtarmaz. Onlar hep **katliamcı** olarak anılacaklardır.

Katlettikleri şehitlerimiz ise hep yaşayacak.

Onlar dünya tarihine geçecek; anıtlaşacak.

Zulüm düzenleri er geç yıkılacak, zulmün katlettiği Cepheliler için **"Ödüller yenilmediler"** denilecek.

Katliamcıları, işkencecileri bekleyen ise kullanılıp bir kenara atılmaktan başka bir şey değildir. Ödüller onları kurtaramaz.

Ertosun'un ödülü de başına bela olacak. Her baktığında kanlı ellerini görecektir. O katliam günleri, 109 ölüm karşısına çıkacak. Birtan'ın katillerinden Dedeoğlu da defalarca aferin almıştı bu devletten, terfi ettirilmiş, bakan danışmanı yapılarak ödüllendirilmişti. Şimdi ortaya çıkamıyor. Bugün "madalya" veren devlet, yarın "demokrasibilik oyunu" için Ertosun gibilerini de "sanık" yapmaktan çekinmez.

İşkencede ölümsüzleşenler, bir anıt gibi yaşarken, onlar şöyle veya böyle korkularla yaşamaya, hep sürünmeye mahkumdur.

Kaçırdılar; kaybettiler; katilleri akladılar!

Silopi HA-
DEP İlçe Baş-
kanı Serdar

Tanış ve yöneticilerinden Ebubekir Deniz, 25 Ocak 2001'de Silopi jandarma Komutanlığı'na gittiler. Ve onlardan bir daha haber alınmadı. **Kaybedildiler.** Gittikleri yer belli, kaybedildikleri yer belli, kaybedenler belliydi.

Olay "yargıya intikal etti"! Yargının görevi, belli olanları belirsizleştirmekti.

2001'in ilk aylarında başlayan "hazırlık soruşturması" ancak üç yıl sonra tamamlanabildi. Soruşturma, binlerce işkence, kayıp, faili meçhulde olduğu gibi, "takipsizlikle" sonuçlandı. Diyarbakır DGM Savcılığı "yeterli delile ulaşılamadığı" gerekçesiyle tüm sanıklar hakkında takipsizlik kararı verdi.

Soruşturmanın kapsamı daha baştan "yeterli delile ulaşmamak" üzerine belirlenmişti zaten.

Silopi Jandarma Komutanlığı ve Şırnak Alay Komutanlığı'nda görevli 47 asker hakkında soruşturma açılırken, Şırnak Jandarma Alay Komutanı ve Silopi Jandarma Komutanı soruştur-

ma dışında bırakıldı. Sonuçta; kaçırıp katledenler bir kez daha devletin himayesinde korunarak, "kaçırıp katletmeye devam edin!" denildi.

Kaçırıp katledenler açığa çıkıyor:

JİTEM içinde birçok kaçırıp katletmeye katılan bir itirafçı, Ülkede Özgür Gündem gazetesi-ne açıklamalarda bulunarak, başta Musa Anter'in katledilmesi olmak üzere çeşitli infaz ve kaybetmeler hakkında itiraflarda bulundu.

Bir dönem PKK içinde yeralıp daha sonra itirafçılaşan ve ardından da JİTEM elemanı yapılan Abdulkadir Aygan, saldırıları JİTEM kurucusu Cem Ersever'in komutasında yaptıklarını, infaz timlerinde itirafçıların, subay ve astsubayların birlikte yer aldığını belirtiyor. Anlatılanlar gösteriyor ki, tüm cinayetler, OHAL yönetiminin ve "Ankara'nın" bilgisi dahilindedir.

Zaten tersi mümkün değildir. Bunlar elbette biliniyordu, itiraflar, bilineni resmileştirip alenileştiriyor. Bunlar, Başbakanlığın Susurluk Raporu'nda da geçen şeyler. Fakat ne yargılandılar, ne bu yapı dağıtıldı. Çünkü, devlet kontrgerilla politikalarından vazgeçmiş değildi.

Sayı 102

30

14 Mart
2004

Kızıltepe'de Dersim'de Faili-Meçhûller

Mardin'in Kızıltepe ilçesinde Eğitim-Sen üyesi Erdal Can, 3 Mart'ta evinin önünde katledildi. Erdal Can'ın katillerinin bulunması için Kızıltepe'de 6 Mart'ta 5 bin kişinin katıldığı bir gösteri düzenlendi. Kızıltepe'liler, cinayetin aydınlatılmasını istedi.

Dersim'in Mazgirt ilçesi Xozun köyünden İmam Boztaş, evinin kapısında kar maskeli iki kişi tarafından infaz edildi.

8 Mart'ta meydana gelen olayda, önce İmam Boztaş'ı kaçırmaya çalışan katiller, Boztaş'ın direnmesi ve kapıyı kapatmaya çalışması üzerine göğsüne 5 el ateş ederek katledildi. Boztaş'ın öldürülmesi hemen Bulgurcu Jandarma Karakolu'na haber verilmesine karşın, askerler köye ancak saatler sonra geldiler.

Dört ay önce, tüm köylü, jandarma komutanı tarafından köy harmanında toplanarak köylerine gelen devrimcilere yardım etmemeleri konusunda tehdit edilmişler, bunun ardından da İmam Boztaş karakola götürülerek "sen artık cezalık değil, kurşunluksun" diyerek gözdağı verilmişti. Daha önce TKP-ML/TİKKO davasından bir süre hapis-hanede tutulan Devrimci Demokrasi okuru Boztaş, bu tehditlerden sonra İstanbul'a gitmiş ve döneli henüz on gün olmuştu.

Dersim'de, Temel Haklar, ESP ve Devrimci Demokrasi okurları tarafından 9 Mart'ta gerçekleştirilen eylemde, İmam Boztaş'ı katledenler lanetlendi. Yaklaşık bin kişinin katıldığı eylemde, Boztaş'ın annesi "oğlumun katili devlettir" derken, kontrgerilla cinayetlerinin yaygınlaşmasına dikkat çekilerek bu saldırılara karşı duyarlı olunması gerektiği vurgulandı.

AKP Susurluk'a Can Veriyor!

Uyum yasaları, yerel seçimler derken kimsenin gözden kaçırmaması gereken bir gelişmeye dikkati çekmeliyiz:

Birkaç aydır İstanbul, İzmir, Ankara, Diyarbakır başta olmak üzere Türkiye'nin birçok yerinde kaçırıp işkence yapıp sonra boş bir alana atma gibi kontra yöntemleri yaygınlık ve yoğunluk kazandı.

Son bir ay içinde tesbit edilebilen 1000'i aşkın işkence vakasından sadece 200'ü resmi işkencehanelerde (yani emniyet müdürlüğü ve jandarma karakollarında) yapılıyor. Gerisi gayri resmi işkencehanelerde, boş arazi ve inşaatlarda gerçekleştiriliyor. Karşımızda yine kontrgerilla yöntemi var.

Güneydoğu'da faili meçhullerde belirgin bir artış var.

Polisin komploları, "Erdoğan Kaldi Dedi ki..." komedisinde olduğu gibi yüzlerce kişiyi gözaltına almaya yönelik bir pervasızlık boyutunda sürüyor.

Özellikle devrimci halk güçlerine ve Kürt milliyetçilerine karşı gözaltı ve tutuklamalar, bir kampanya haline dönüştürülmüş durumda.

Tayyip Erdoğan'ın seçim meydanlarında bile halkın talepleri karşısındaki tahammülsüzlüğü ortada. Hiçbir kesimi dinlemiyor. Talepleri kaale almama ve tahammülsüzlük, özünde zorbalığı içerir. Kaale almayan, susturmayı da hedefleyecektir. Susurluk, susturmanın yöntemidir.

Hatırlayın; Cemil Çiçek, daha bakanlık koltuğuna oturduğu ilk günlerde kontrgerilla şeflerinden Korkut Eken gibilere ceza verilmesine ve onların deşifre edilmesine karşı çıkmış, *onları böyle deşifre etmemek lazım, yine ihtiyacımız olabilir* demişti.

İşte o günleri yaşıyoruz. AKP, Birtan Altunbaş, 19 Aralık gibi davalarda işkencecileri, infazcılar, katliamcılar koruma politikasını sürdürürken, yeni infazlar, işkenceler ve katliamları da sürdürüyor. "AB'ye uyum" çerçevesinde, "sıfır işkence"yi gerçekleştirebilmek için gözaltılar, işkenceler, adım adım **"kayıtdışı"** hale getiriliyor.

Dış politikada ABD'nin askerliğini yapmaya, içte ise, halkı yoksullaştırıp itiraz eden herkesi susturmaya çalışan bir iktidar, halka karşı terör uygulamadan sürdürülemez.

◆ Kontrgerilla işbaşında Kontrgerilla'dan söz etmek suç!

Yasa yok, hukuk yok, "afişiniz yasal ama asırtmayacağız" diyor bir polis şefi.

TAYAD'lılar, Gençlik Dernekleri üyeleri, kaçırılıyor, işkence yapılıyor ve bir yere atılıyorlar.

3 Mart'ta İstanbul'da maskeli polislerce kaçırılan EKB çalışanı Derya Aksakal işkence gördü, vücudunda sigaralar söndürüldü, cinsel tacize uğradı. Ardından DEHAP üyesi Gülüstan Demir, kaçırılıp tecavüz ve öldürülmekle tehdit edildi.

JİTEM üyeleri, Tekirdağ F Tipi'nde bir tutsağı sorguya çekiyor.

Diğer bazı örnekleri de sayfalarımızda okuyacaksınız. Kısacası, kontrgerilla işbaşında.

Ama böyle bir ülkede, kontrgerilladan, hukuksuzluklardan söz edenler, açılan ceza davalarıyla susturulmaya çalışılıyorlar.

İHD Elazığ Şube Başkanı Cafer Demir, Muş'taki bir panel konuşmasında kontrgerilladan bahsettiği için hakkında *"Devletin manevi şahsiyetini, askeri ve emniyet muhafız kuvvetlerini alenen tahkir ve tezyif etmek"*ten dava açıldı.

Tekirdağ F Tipi'ndeki 9 tutsak hakkında da, "hapishanede sorgu" yapılmasına karşı bunun kontra yöntemi olduğunu belirten bir dilekçe verdikleri için yine aynı maddeden; *"Devletin manevi şahsiyetini, askeri ve emniyet muhafız kuvvetlerini alenen tahkir ve tezyif etmek"* dava açıldı.

Hak ve özgürlüklerden söz ederek iktidar olan AKP'nin Türkiye'sinin tablosu işte bu noktada açıkça ortaya çıkıyor: Kontrgerilla faaliyetlerinin serbest, kontrgerilladan söz etmenin yasak olduğu bir ülke!

Sayı 102

31

14 Mart
2004

◆ DOKTORA SÜRGÜN!

Tekirdağ Devlet Hastanesi doktorlarından İlker Meşe, F Tipi'nden acil servise getirilen bir Korsakoff hastası tutukluyu muayene edebilmek için askerlerden odadan çıkmalarını istedi. Dr. Meşe, Sağlık Bakanlığı'nın konuyla ilgili bir genelgesi bulunduğunu da anlattı. Tartışmalardan sonra askerler odadan çıktı. Ancak...

Ancak, dört gün sonra, Dr. Meşe, görevden alınarak 4 No'lu Sağlık Ocağı'na sürgün edildi ve hakkında **soruşturma** açıldı. Soruşturma nedeni "askere mukavemet"ti. Zaten nedenin ne önemi vardı; aslolan, hak, hukuk diyeni yıldırmaktı.

Gazeteci kılığında bir katil

4 insanın katili, 19 kişinin 12,5 yıl hücrede tecritinden sorumlu

“BURASI FİLİSTİN DEĞİL İSTANBUL”

5 Kasım 2001’de, Sabah Gazetesi bu manşetle çıktı. 4 insanın kanı, rotatiflerin mürekkebi yapılmış, manşetlere taşınmıştı. Manşetin altındaki imza, o gün Sabah’ta “Haber Müdürü” olan, şimdi Vatan gazetesinin Haber Müdürlüğünü yapan **Tayfun Hopalı**’ya aitti. Sıradan muhabire bırakılmayacak bu büyük gazetecilik olayını, bu büyük hizmeti bizzat yerine getirdi.

Katliamcılar aylardır, halkın direnme hakkını yok etmek için aradıkları fırsatı beklemişler, bulamayınca kendi elleriyle nihayet yaratmışlardı. Vakit geçirmeden, Sabah gazetesinin manşetinin mürekkebi kurumadan panzerler, binlerce maskeli ölüm timi, robocoplar Armutlu’ya yürüdü. Saatler süren katliam saldırısının ardından 4 insanın, Sultan YILDIZ, Arzu GÜLER, Barış KAŞ, Bülent DÜRGAC’ın cesetleri, yüzlerce gündür aç olan insanların yaralı bedenleri kaldı geriye.

Tayfun Hopalı; onun kimliğininide “GAZETECİ” yazılıdır. Ama kimliklerin kişilikleri ifade etmediğinin en iyi örneklerinden biridir. Çünkü o Armut-

lu’da 4 devrimcinin katledilmesinin, onlarcasının yaralanmasının baş sorumlusu durumundadır.

25 Şubat’tan bu yana bu suçlarına bir yenisi daha eklendi. O gün sona eren Armutlu davasında 19 kişinin tümü 12,5 yıl hapis cezasına çarptırıldı. 19 insanın 12,5 yıl hücrelerde çürütülmesinin de sorumlusudur O.

Evet o polis değildi, mahkeme yargıcı da değildi. 5 Kasım 2001’de, ne tetiği çekti Armutlu da, ne alevleri ateşleyip insanları gazın zehiriyle boğdu, ne de yoksul gecekondularının üzerine bombalar yağdırmadı.

Katliamcılar hakkında hiçbir soruşturmanın dahi yapılmadığı, katliamdan sağ kurtulanların cezalandırıldığı mahkemenin başkanı, hakimi de değildi Tayfun Hopalı.

Ama tüm bunların zeminini hazırlayan olarak, baş sorumlu olarak geçti tarihe. 19 Aralık katliamının sorumlusu Ali Suat Ertosun gibi, ona da madalya takılmalı. Boynunda 4 insanın ölüm fermanını yazılı olmalı, tecrit hücrelerinde 12,5 yıl boyunca baskı ve işkenceye maruz bırakılacak olan 19 insanın isimleri kazılmalı üzerinde.

Gazetecilikmiş; üstelik haber müdürü. Bunun vereceği haberlerin habercilikle ne alakası olabilir? Oligarşinin, ölüm mangalarının, polisin işbirlikçisi, katliam ortağı olmanın adı gazetecilik değildir.

Tanıyın O’nu! Resmine iyi bakın ve sakın unutmayın bu yüzü ve adı: TAYFUN HOPALI...

Polisin büyük işleri var!

İstanbul’daki Mason derneğine 9 Mart günü bir saldırı düzenlendi. İki kişinin öldüğü açıklanan saldırıya ilişkin polisin açıklamasında, “yani, oluşum halinde bir örgüt” olduğu belirtildi.

“Oluşum halinde olunca” zaten polisin bilmesi, istihbarat toplaması ne mümkün! Sinagog saldırısının ardından polise yönelik eleştirilere, İstanbul polisi şimdiden “gardını” alıyor.

Masal tabi ki bunlar. İstanbul polisinin, Şefik Kul’un çok daha önemli, ulvi işleri var. Mesela, “ERDOĞAN KALDI DEDİ Kİ...” diye komplolar

kuracak, yüzlerce insanı gözaltına alıp TAYAD yöneticilerini tutuklayacak. Yasal, hakkında yasaklandığına dair hiçbir mahkeme kararı bulunmayan TAYAD afişlerinin peşine düşecek, nerede kim afiş yapıyor gözaltına alacak, afişlerin yerlerinin istihbaratlarını yapacak, bütün polis teşkilatını bunun için seferber edecek... Demokratik gösterilere saldıracak...

Kısaca büyük iş, büyük enerji, büyük zaman.. Böyle olunca başka şeye zaman kalmıyor. Hem zaten İslamcı kardeşlerine yönelik böyle bir uğraşa ne gerek var, onları besleyip büyüten kişi, İçişleri Bakanı sıfatıyla teşkilatı yönetirken o kadar kolay olmadığını en iyi onlar bilirler.

Irak'ta Yeni Anayasa

Irak'ın geleceğini ABD ve işbirlikçilerinin hazırladığı Anayasa değil, direniş belirleyecek!

Uzun süredir üzerinde tartışılan, imza töreni birkaç kez ertelenen Irak'ın yeni Anayasası, 8 Mart'ta kabul edilerek imzalandı.

Geçici Anayasa tartışmaları, esas olarak Şii liderlerin, Kürtler'e özerklik tanınması ve başkanlık sistemi konusundaki itirazları ve Barzani ve Talabani'nin mevcut statükolarını korumak ve federalizmin biçimi konusunda ortaya koydukları talepler nedeniyle tıkanmıştı. Keza çeşitli kesimlerin "Anayasa'nın referansının İslam olması" konusundaki itirazları da vardı.

Yeni Anayasa'da da gerçekte bu sorunlar çözülüyor, çözüm belirsiz bir geleceğe erteleniyor. Şu aşamada ABD'nin yapabileceği başka bir şey de yok. Şu veya bu kesimin talebini "hayır" denilmesi, onları işbirliğinden direniş saflarına itmek anlamını taşıyacağından, ABD'nin oyalama politikası, kimseye "hayır" dememek, ama "evet" de dememek şeklinde tezahür ediyor.

Burada, yeni Anayasa'nın nasıl bir "federalizm" öngördüğünden, Anayasa'da İslamın yerinin ne olup olmadığından daha önemli olan, Anayasa'nın niteliğidir.

ABD'nin "evet" ve "hayır"larına şekillenen bir Anayasa meşru değildir. Irak halkı nezdinde meşru olmayan güçler tarafından, yani işgalciler ve işbirlikçilerce hazırlanmıştır.

Temel niteliği bu olan bir Anayasa'da, şu veya bu demokratik hakların öngörülmüş olmasının da bir

önemi yoktur. Zaten Irak'ın her yerinde katliamlar, işkenceler, sorgusuz-sualsiz gözaltı ve tutuklamalar sürerken, Irak Anayasası'nda "susma hakkı" ve "avukatımı istiyorum" deme hakkının tanınması, komediden başka bir şey değildir. Irak'ın asıl gündemi de zaten Anayasa'ya göre değil, direnişle ilgili. Anayasa'nın birçok maddesi bile, direniş nasıl kırılır, nasıl tecrit ederiz hedefiyle şekillendirilmiştir.

Anayasa'nın kabul edilmesinin "yönetimin Iraklılar'a devrini" hızlandıracağı iddiası da, Anayasa'yı meşrulaştırmaya yönelik bir söylemdir. 30 Haziran'da "işbaşına" getirileceği açıklanan yönetimin rolü, şu andaki Irak Geçici Yönetim Konseyi'nden çok farklı olmayacaktır. Ne Anayasa'da, ne de yönetimin devrinde, işgalin sona ermesine dair bir madde yoktur.

Bu noktada yeni Anayasa ve yönetimin işbirlikçilere devri, **Amerika'nın Irak'taki varlığını meşrulaştırmaktan** başka bir şeye hizmet etmeyecektir. ABD'ye Anayasa ve kukla yönetimle böyle bir meşruiyet sağladıktan sonra, başta Şiiler olmak üzere 25 üyeli Geçici Yönetim Konseyi'ndeki kimi kesimlerin "işgale karşı olduklarını" açıklamalarının hiçbir hükmü yoktur.

Bu arada Türkiye oligarşisinin "kırmızı çizgileri" bir kez daha paspas yapıldı. Türkmenler "asli unsur" sayılmadı. Türkmenler'e yönelik saldırılar gerçekleştirildi. AKP ve ordu, sus-pus. Uşaklara fikir danışıldı, gı nereden görülmüş?

Türkiye, işbirlikçiliğin faturasını ödüyor!

Irak'ın Samara kentinde 4 Mart'ta Türkiye'den giden kamyonların oluşturduğu konvoyla silahlı saldırı düzenlendi. Saldırıda bir kamyon şoförü hayatını kaybederken, ikisi de ağır yaralandı. Eylemde iki TIR da yakıldı.

Irak'taki saldırıdan bir gün sonra da Afganistan'da Kol-Naft adlı Türk inşaat şirketine yönelik bir eylem gerçekleştirildi. Eylem sonucunda Tolga Erdem adlı Türkiyeli mühendis

ve yanındaki iki Afganistanlı koruma ölürken, şirket yöneticilerinden Salih Aksoy ve Afgan tercümanı da kaçırıldı.

Eylemlerden sonra AKP hükümeti tarafından yapılan açıklamalarda "saldırıların soruşturulduğu" gibi abes açıklamalar yapıldı. Soruşturulacak bir şey yok oysa. Ülkelerinde işgale karşı savaşılan direnişçiler, işgal ortaklarına karşı da eylemler yapıyorlar. Burjuva medya da "saldırının,

Türkiye'ye yönelik siyasi bir tepki değil, bölgede yabancılara yönelik devam eden saldırıların bir benzeri olduğu ifade ediliyor." gibi yorumlarla oligarşinin işgal ortaklığını gizlemeye çalışıyor. Eylemlerin akbabalar gibi Irak pastasından pay koparmaya çalışan, askeriyeye, Hikmet Çetin gibi politikacılarıyla Afganistan'da ABD adına işgal gücü olarak görev yapan Türkiye'ye karşı siyasi bir tepki olduğu ortadadır.

ABD işbirlikçiliğinin, direnen tüm kesimlerin nefretini ve tepkisini kazanacağı açıktır.

EMPERYALİST ZULÜM

imparatorluklar da yıkılır

Emperyalizm değişmediğini Haiti'de anlatıyor

Karayipler ülkesi Haiti'nin devrik devlet başkanı Aristide, ABD darbesi ile iktidardan uzaklaştırıldıktan sonra; darbeye, Fransa'nın ABD ile işbirliği yaptığını da dünyaya duyurdu. Fransa Savunma Bakanı'nın Haiti'de "ortak operasyonun", ABD ile Fransa işbirliğinin tekrar başlatılması iradesinin kanıtı olduğunu söylemesi de bu kirli-kanlı ittifakın itirafıydı. Haiti, emperyalizmin sömürü alanlarını büyütme için işgaller, darbeler, iç çatışmalar yaratma dahil her yolu kullanacağını herkese yeniden gösterirken, emperyalizm, "değişti" diyenlere, değişmediğini, yüz yıllık sömürgeci, katliamcı, kan dökücü emperyalizm olduğunu anlatıyor. Fransa ve ABD, Haiti'ye egemen olmak için çatışırken, yoksulluk, ölüm, iç çatışmalar ülke tarihinden, emperyalistler sayesinde hiç eksik olmadı.

1400'lerin sonunda İspanya tarafından "keşfedilip" işgal edilen Haiti'nin bir bölümü 1679'da Fransa tarafından işgal edildi. Afrika'dan yüzbinlerce köle getirerek toprakları yağmalayan Fransızlar'a karşı 1794'te kölelerin isyanları başgösterdi. Louverture öncülüğündeki isyanlar 1804'de ülkenin "bağımsızlığını" getirdi. Ama sömürgeciler ülkeden elini hiç çekmedi. Onların olduğu yerde ise iç çatışmalar, darbeler kaçınılmazdı. 190 yıldan fazla bir zaman içinde seçimle işbaşına gelen hiçbir iktidar olmadı. İlk kez seçimle işbaşına gelen devlet başkanı Dessalines ise, ancak iki yıl iktidarda kalabildi, öldürüldü. Darbeler, iç çatışmalar emperyalizmin kuklası iktidarlara süreci ülkeyi kana boğarken, 1914'te ABD de ülkeye el attı. 1935'e kadar süren ABD işgali korkunç bir baskı ve sömürü dönemi idi. 1935'te işgal resmen bitti ama ABD, siyasi ve ekonomik olarak varlığını korudu. Fransa-ABD çatışması 1957 yılında Haiti'yi yeni bir darbeyle tanıştırdı. İktidarı ele geçiren Duvalier yıllarca yönetti ülkeyi. Halk baskı altında tutulurken, Duvalier 1964'te, kendini ölene kadar devlet başkanı ilan etti. 1971'de öldüğünde yerine oğlu geçti.

Nüfusunun yüzde 70'i işsiz olan ülkeye ABD ve Fransa yeniden el atığında, darbeye iktidara gelen Duvalier'e karşı 1986'da bir darbe gerçekleştirildi. Duvalier Fransa'ya kaçtı. Artık hükümetleri darbeye ordu atıyor, yoksulluk ve çatışmalar ise sürüyordu.

1990'da yapılan seçimlerde demokrat bir papaz olan Jean Bertrand Aristide, yoksulların desteğini alarak devlet başkanlığına seçildi. 7 ay sonra darbeye iktidardan uzaklaştırıldı. Binlerce Aristide taraftarı katledildi, yüzbinlerce insan ülkeden kaçtı. Cunta siyasi ve ekonomik ambargo sonucu ülkeye BM askerlerinin gelmesine razı oldu, ordu dağıtıldı, ancak iç çatışmalar bitmedi. 1994 yılında, iç çatışmalar bahane edilerek, ABD 20 binden fazla asker çıkardı. Aristide devlet başkanı oldu yeniden. IMF politikaları dayatılan Haiti'de 1997 yılı işçi ve memurların özelleştirilmelere karşı gösterileri, grevlerle geçti. 2001 seçimlerinde Aristide yeniden devlet başkanı seçilirken, IMF programını uygulamak istememesi bugünkü iç çatışma, isyan ve darbeyi hazırladı.

Aristide'yi "istifa etmezsen halkının kanını dökerez, ülkeyi kan gölüne çeviririz" diye tehdit eden ABD darbesi, Haiti'nin yaşadığı son darbe oldu. 8 milyon nüfuslu Haiti yoksullukla boğuşurken, ABD ve Fransız emperyalizmi darbelerle, iç çatışmalarla, kukla iktidarlara tekellerinin çıkarlarını korumaya devam ediyor.

Yabancıları İstemiyoruz

Yoksul Haiti halkı, ABD-Fransa ve işbirlikçi çeteler tarafından iktidardan uzaklaştırılan Aristide lehine yaptığı gösteride, ülkede yabancı asker istemediklerini, Aristide'nin ülkeyi yönetmesini istediklerini haykırdılar. 6 Mart günü sokağa dökülen binlerce yoksul, ellerinde Fidel Castro ve Che'nin de resimlerini taşıyarak Aristide'e destek verdiler ve ABD ile Fransa elçiliklerine yürüdüler.

Chavez: Amerikan İşgaline Karşı 100 Yıl Direniriz

Venezuela Devlet Başkanı Hugo Chavez, iktidarını devirmek için harekete geçen muhalifleri Amerika'nın finanse ettiğini söyledi. Aristide'nin ABD darbesi ile devrildiğini belirten Chavez, ABD'nin Venezuela'da benzeri bir girişimine karşı 100 yıl sürecek bir direnişi başlatacaklarını ilan etti.

Amerika'nın Venezuela'da iç çatışmalar yaratmak için şiddeti yaymaya çalıştığını belirten Chavez, "Bush hükümetinin, istemediği bir devletin başkanlıkları ve hükümetleri devirme hakkı var ve bunu kimse eleştiremiyor" dedi.

Yabancı diplomatlarla bir toplantıda konuşan Chavez, ABD'nin bu tavrını sürdürmesi durumunda petrol ambargosu uygulayacağı uyarısında bulundu.

Sayı 102

34

14 Mart
2004

Dün kar teslim almıştı; Bugün Sel Vurdu Peki Yarın?...

Milyonlarca insanımızı etkileyen bir felaket daha yaşadık geçen hafta. Binlerce ev yıkıldı, yollar kapandı, onlarca ölü, kayıp... Ortada ne belediyeler var, ne devlet... Ve daha ilginç olan, onlarca şehri, yüzbinlerce insanımızı doğrudan etkileyen böyle bir felaket sanki hiç yaşanmamışçasına iki gün içinde gündemden çıkarıldı; tabii yine ma-lum medya işbirliğiyle.

Bu afet bu ülkede yaşanmadı mı?

Selin en etkili olduğu yerlerin başında gelen Silifke'de **50 bin** kişinin yaşadığı mahallelerde **10 bin ev** sular altında kaldı. **40 bin dönüm** tarım alanı kullanılamaz hale geldi.

Erzurum'un Çat İlçesi'nde üç kişi sele kapılarak yaşamını yitirdi. Üzundere'de 500 dönüm arazi sular altında kaldı.

Van'da yollar kapandı. Çatak İlçesi'nde taşma sonucu küçükbaş hayvanlar telef oldu, mezarlar-daki evler hasar gördü. Muş'ta **13 köyü** sel bastı.

Ardahan'da sele kapılan üç kişi kayboldu. Ye-nimahalle Semti'nde 20 evi su bastı.

Ağrı Doğubeyazıt'a bağlı Somkaya Köyü'ne çığ düşmesi sonucunda **7 kişi** can verdi.

Erzurum'un Ilıca İlçesi'nde üç gün boyunca devam eden su baskınlarında **ilçenin üçte biri sulara gömüldü**.

Muş Vali Yardımcısı, meydana gelen su taşkın-larından **57 bin 300** kişinin afetten etkilendiğini söyledi.

Bunların dışında Ağrı, Adana, Kayseri, Kasta-monu, Bitlis, Konya, Artvin ve Sivas'ta da sel bas-kınları yaşandı. Yüzlerce ev, binlerce dönüm arazi sular altında kaldı. **Ölü sayısı** 16'ya ulaştı.

Sorumlu yok, her zamanki nakaratlar var:

Silifke'deki felakete Gezende Barajı'ndan sula-rının geç bırakılması neden olurken, tabii ki yine ortada bir sorumlu yoktu. Oysa ki, Silifke'de iki yıl önce de benzer bir felaket yaşanmıştı. Meteoroloji var; onun bildirdiklerine karşı önlem alacak zihni-

yet yok. Onca zarar ziyanın, can kaybının hesabı kimden sorulacak. Kader, Allah'ın işi denilip geçilecek mi?

TBMM Başkanı Bülent Arınç: "Yaralar kısa sü-rede sarılacak." buyurdu. Yüzlerce afetten sonra yüzlerce kez duyduğumuz bir söz. Ama biliniyor ki, boş bir söz.

Köylünün, evi yıkılanların zararı tazmin edilmelidir!

Sadece Silifke'de zararın maddi boyutu 20 trilyon lira civarındadır. Toplam zarar ise 60-70 trilyona ulaşmaktadır.

Bu felaketin asıl mağduru köylülerdir. Ne var ki, meydanlarda en küçük hak talebinde bulunan-ları bile "azarlayan" AKP, köylünün derdine kulak tıkamaktadır. Tarım ve Köyişleri Bakanı Sami Güçlü, yarım ağızla "Çiftçi faizleri ertelenebilir" açıklamasını yapmış, ancak ardından da şu sözle-ri etmiştir:

"Zararın tamamını telfatı edici bir mekanizma yoktur. Buna güç de yetmez. Devletimizin çok mağdur durumda kalacak olanlara katkı yapacağı kesindir. Ancak, bunun beklentisini yüksek tutmamak lazım."

IMF karşısında, TUSİAD patronları karşısında ne isterseniz yaparız diye konuşan AKP, sıra halka gelince, açıkça zararınızın tümünü karşılamayız diye küstahlaşıyor. Asıl felaket, ne sel, ne deprem, bun-lardır.

Selam Olsun Direnen Kadınlarımıza

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü mitinglerle kutlandı. Oligarşi, ülkemizde kadınların diri diri yakıldığını dile getiren pankartlar birçok yerde alanlara sokmamak için büyük çaba harcarken, alanlar emekçi kadınların, direnen, yaşayan kadınların sloganlarıyla inledi.

ÖZGÜR KADIN DİRENER KADINDIR

İstanbul Abide-i Hürriyet Meydanı'nda 7 Mart'ta yapılan mitingde 5 bine yakın kişi katılırken, Haklar ve Özgürlükler Cephesi 500 kişilik kortejiyle direnen, devrime meşale kadınlarımızın sesini alana taşıdı. Kortejde dalgalanan kızıl-bayraklar, tüm hünerlerini kavgaya katan kadınlarımızın tutuşturdukları bedenlerinin alevleri ile daha da kızılaştı. Her bayrak bir Sabo, bir Ayçe İdil, bir Günay'dı. Yine kavgadaydılar.

Sendika, parti ve DKÖ'ler ile devrimci grupların kortejler oluşturduğu mitingte Haklar ve Özgürlükler Cephesi kortejinde, TAYAD'lı Aileler imzalı "Hapishanelerde 109 İnsan Öldü Duydunuz mu" ve "Ülkemizde Kadınları Diri Diri Yaktılar", Temel Haklar imzalı "Özgür Kadın Direnen Kadındır" pankartları taşındı. Şehitlerin resimlerinin de yer aldığı mitingte sık sık "Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Günay Öğrener Ölümsüzdür, Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" sloganları atıldı. Miting yapılan konuşmalar ve halaylarla sona erdi.

ADIYAMAN'DA COŞKULU MİTİNG

7 Mart'ta İl Kadın Platformu'nun düzenlediği mitingde Adıyaman Temel Haklar, polislin zorbalığı ve keyfi tutumuyla karşılaştı. "Bu Ülkede Kadınları Diri Diri Yaktılar" dövizlerine, polis el koymaya kalkışınca bir süre tartışma yaşandı.

Yaklaşık 1200 kişinin katıldığı mitingde; "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur, Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız, Biji Bratiya Gelan" sloganları atıldı. Eylem basın açıklaması ile sona erdi.

BİZİM KADINLARIMIZ

Bursa Kadın Platformu'nun düzenlediği yürüyüş 8 Mart günü 300 kişinin katılımıyla "Her Gün 8 Mart Her Gün Mücadele" pankartı açılarak yapıldı. Meşalelerle yapılan yürüyüşün ardından yapılan açıklamayla eylem sona ererken Haklar ve Özgürlükler Cephesi "Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız" sloganlarını haykırdı.

DEVİRME MEŞALE BİZİM KADINLARIMIZ

Dersim'de yapılan 8 Mart mitingine 3 bin kişi katıldı. Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin "Ülkemizde Kadınları Diri Diri Yaktılar" pankartı ve kızıl bayraklarla katıldığı mitingde,

"Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, 8 Mart Kızıldır Kızıl Kalacak, Devrime Meşale Bizim Kadınlarımız, Günay Öğrener Ölümsüzdür, Önder Babat Ölümsüzdür, F Tipi Lise İstemiyoruz" sloganları atıldı. Dersim Öğrenci ve Gençlik Birliği de HÖC ile birlikte kortej oluşturup sloganlar attı.

"KADINIZ HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ"

Eskişehir Gençlik Derneği'nin de bulunduğu Demokratik Kadın Platformu Adalar MİGROS'tan "Yoksulluğa, Sömürüye, Savaşa Karşı Kadınlar El Ele" pankartı ile Esnaf Sarayı'na yürüdü. Yapılan açıklamada dünya devrim tarihinin direnen kadınlarının anlatıldı ve "kadınlar şimdi ülkemizde F tiplerindeki tecrite karşı alınlarında kızıl bantlarıyla direniyorlar. Gülsümanlar, Şenaylar, Fidanlar, Zehralar, Şengüller ve Günay Öğrener'le bayrağı yukarı, hep yukarı yükseltiyorlar." denildi. Eylemde "Kadınız Haklıyız Kazanacağız, Yaşasın Emekçi Kadınlar Günü" sloganları atılırken Gençlik Derneği, Günay'ın yaşamını bir oyun olarak canlandırdı.

KOCAELİ'DE KUTLAMA

Kocaeli Emekçi Kadın Platformu tarafından 8 Mart'ta düzenlenen eylemde ortak bir pankart taşınırken, Temel Haklar üyesi kadınlar, üzerinde "Ülkemizde Kadınlar Diri Diri Yakıldı" yazılı Yazgül Öztürk'ün fotoğrafını taşıdı.

TECRİT VE İŞKENCEYE SON

Malatya'da ilk eylem 6 Mart'ta Temel Haklar, ESP ve Partizan dergisi tarafından yapıldı. İstanbul'da ESP'li bir bayanın kaçırılıp, işkence yapılması ve Günay Öğrener'in şehit düşmesi örnekleri verilerek, kadına yönelik tecrit ve işkence protesto edildi.

8 Mart günü ise iki eylem vardı. İlk eylem, Haklar ve Özgürlükler Cephesi tarafından Eğitim-Sen binası önünde "Bu Ülkede Kadınlar Diri Diri Yakıldılar" pankartı açılarak yapıldı. Aynı gün Temel Haklar, EKB ve Partizan okurlarının düzenlediği ortak şenlik ise EKB'de yapıldı.

İKİ KOLDAN YÜRÜYÜŞ

İzmir'de gerçekleştirilen mitinge Temel Haklar da kortej oluşturarak katılırken yaklaşık 3500 kişi Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutladı. İki koldan Alsancak Gündoğdu Meydanı'na sloganlarla yürüyen kitle, burada yapılan konuşmaların ardından halaylar çekti.

GELECEĞİ ELLERİMİZLE YARATACAĞIZ

Samsun Temel Haklar tarafından yapılan 8 Mart eyleminde "Özgür Kadın, Zulme ve Sömürüye Karşı Direnen Kadındır" yazılı pankart ve "Ülkemizde Altı Kadını Diri Diri Yaktılar", "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "Geleceği Kendi Ellerimizle Yaratacağız" dövizleri taşındı. Yapılan basın açıklamasında kadınların özgürleşmesinin, Günay gibi direnmekten geçti-

KADINLARIMIZI BURADA DIRİ DIRİ YAKTILAR

19 Aralık 2000'de 6 devrimci kadın tutsağın diri diri yakıldığı Bayrampaşa Hapishanesi önünde TAYAD'lılar tarafından yapılan eylemde "Ülkemizde Kadınları Diri Diri Yaktılar" pankartı açıldı. Direnen kadınların işkence gördüğünü, tutuklandığını ve diri diri yakıldığını dile getiren TAYAD'lılar yaptıkları açıklamada, "kadın-

erkek omuz omuza buradayız. Diri diri yakılan kadınlarımızla birlikte haykırıyoruz yine; Özgür Kadın Direnen Kadındır." dediler.

Emekçi kadınların 'başta' olmak değil, toplumun her bakımından eşit bir üyesi olmak istediklerini söyleyen TAYAD'lılar, kadına 'ikinci sınıflı' reva görenin, egemen sınıf ideolojisi olduğuna vurgu yaptılar ve "egemen sınıfa karşı mücadele edilmeden, kadının kurtuluşu için mücadele

ği vurgulandı. Eylemin ardından dernek binasında 8 Mart ile ilgili bir seminer düzenlendi.

EŞİTLİK, ADALET, ÖZGÜRLÜK

Ankara'da düzenlenen mitinge katılan 800 kişi kadın-erkek birlikte mücadeleye çağrısını dile getirdiler. TAYAD'lı Aileler'in de yer aldığı eylemde Toros Sokak'tan Abdi İpekçi'ye kadar yüründü ve burada bir miting gerçekleştirildi.

MERSİN'DE SALDIRI:

İŞTE SİZE KADINA YÖNELİK ŞİDDET

Mersin'de düzenlenen miting, günlerdir "kadına yönelik şiddet"ten söz edenlerin, şiddeti yaratıcıları olduğunu gözler önüne serdi. Kadın Platformu'nun 7 Mart'taki mitinge, "Türkiye Hapishanelerinde 6 Kadını Diri Diri Yaktılar" ve "Tecrite Son" pankartlarıyla katılmak isteyen Haklar ve Özgürlükler Cephesi kortejine polis azgınca saldırdı. Pankartı vermek istemeyen TAYAD'lı kadınların yerlerde sürüklenerek gözaltına alınmasını HÖC korteji "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Altı Kadını Diri Diri Yaktılar"

Sayı 102

37

14 Mart
2004

edilmiş olmaz." dediler.

Polisin bölgeyi kuşatarak terör estirdiği anmaya Grup Yorum da diri diri yakılan 6 kadını anlattığı türküsüyle katılırken, anma kararfiller bırakılmasıyla sona erdi.

sloganlarıyla protesto etti.

Saldırının zeminini, polisin tertip komitesine "anlaşamıyorsanız bize bırakın" teklifine, komitenin sessiz kalmasının hazırlaması ise sol için utançtı. Gözaltıların ardından ESP sloganlarla HÖC kortejine destek verdi.

Zulme ve tecrite direnenler geliyor...

Saldırının ardından yeniden kortej oluşturan Haklar ve Özgürlükler Cephesi, "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Altı Kadını Diri Diri Yaktılar, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" sloganlarıyla girdi alana. Alanda "Zulme ve Tecrite Karşı Direnenler" diye anons edilirken, HÖC, İşçi-Köylü, Devrimci Demokrasi ve ESP birleşerek sık sık "Yaşasın Devrimci Dayanışma, Gözaltılar Serbest Bırakılsın" sloganlarını attı. Tertip komitesi alanda yaptığı açıklamada gözaltılar serbest bırakılana kadar burayı terk etmeyeceğiz demesine karşı tutarsız davranıp miting sonunda kitlenin dağılmasına sessiz kaldı.

Gözaltılar protesto ediliyor...

HÖC, İşçi Köylü Gazetesi, ESP ve Tertip komitesi gözaltına alınan 6 kişi serbest bırakılana kadar tutuldukları Mağazalar Karakolu'nun önünde beklediler. Kitle burada sık sık "Baskılar Bizi Yıldırılmaz, İnsanlık Onuru İşkeneciyi Yenecek" sloganları attı. Bekleyiş savcılıkta da sürerken, savcı da polisle aynı dili kullanarak tehditler yağdırdı. Akşam saatlerinde 4 kişiye "adreslerini vermedikleri" gerekçe gösterilerek para cezası verildi ve gözaltılar serbest bırakıldı.

Yaşanan saldırıyla ilgili olarak ertesi gün Hükümet ve Özgürlükler Cephesi tarafından Taş

Dersim'de Panel

Dersim İl Kadın Platformu 6 Mart Günü, "8 Mart ve Emekçi Kadınlar" konulu panel düzenledi. Panele konuşmacı olarak Temel Haklar'dan Nazmiye Kaya, Ankara EKB'den Neriman Ağaoğlu katıldı. Ağaoğlu kapitalizm ve popüler kültür üzerine bir konuşma yaptı. Kaya ise Anadolu'nun emekçi kadınlarının meydanlara çıkmak için bugün çok daha fazla nedeni olduğunu söyleyerek, kadın olmaktan kaynaklı sorunların sömürü ve zulüm arttıkça çoğaldığını vurguladı.

"IMF'nin yarattığı yoksulluğun, açlığın acısını en çok biz yaşıyoruz." diyen Kaya, Irak işgalinden söz ettikten sonra konuşmasını şöyle sürdürdü: "F tiplerinde direnen, diri diri yakılan, hücreleri eriyen kadınlarla birlikte yanan, eriyen biziz." Kaya'nın sözleri salondaki yaklaşık 160 kişi tarafından uzun süre alkışlandı.

Bina önünde bir basın açıklaması yapıldı. Gözaltına alınıp serbest bırakılanlardan Sevtap Türkmen açıklamayı okurken, bir gün önce saldırı gerekçesi yapılan "Türkiye Hapishanelerinde 6 Kadını Diri Diri Yaktılar" dövizini taşıdı. Daha sonra topluca adliyeye gidilerek polisler hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

Ayrıca Isparta Gençlik Derneği'nin düzenlediği söyleşi ile katıldığı 8 Mart kutlamaları Türkiye'nin birçok kentinde gerçekleştirdi. Kürt illerinde düzenlenen gösterilerde, Kürt halkının talepleri dile getirildi.

AKP'lilerin Sibel Can'lı 8 Mart Kutlaması

AKP de 8 Mart'ı kutladı. AKP'li bakanların, milletvekillerinin eşleri, defilelerde sergilenen lüks turbanlarını takarak yerlerini aldılar.

Sahnede ise Sibel Can. Hani şu şov programlarından tanıdığınız, orasını burasını sergilemeyi sanatçılık zanneden Sibel Can. Demek ki,

AKP'nin model kadını buymuş. Demek ki, İslamcılığın ahlakı Sibel Canlar'da somutlanıyor.

Tam da AKP lideri Tayyip'in arsızca savunduğu kapitalizme uygun bir kadın O. Kendini pazarlayan, metalaştırılmış kadın.

Elbette onlar direnen, onurunu, namusunu, kişiliğini mücadelesiyle yaratan kadını sevmezler. Diri diri yakarlar, katlederler o kadınları.

AB'cilik, "çağdaşlık" numaraları yapacaklar ya, her yol mübah. Emine Hanım zaten bu konuda büyük sıkıntı içinde. Kasılmaktan çatladı çatlayacak... Tayyip'in konuşması da bu çağdaşlık numaralarının bir parçasıydı. Tayyip, kadınlara siyasete girmelerini öğütüyor, feodal gelenekleri eleştiriyordu.

Tabii beynindeki kadının yerinin köleden başka bir şey olmadığını, tüm bunların ucuz, basit oyunlardan ibaret olduğunu saymazsanız, Tayyip çok "çağdaştı" çokook.

Yutarsınız, din tacirlerinde oyun çok.

Gazi Şehitleri Anılıyor

Gazi Mahallesi'nde 12 Mart 1995 tarihinde Susurluk devleti tarafından gerçekleştirilen katliamı protesto, şehitleri anma etkinlikleri düzenlenen panelle başladı.

Gazi Cemevi'nde düzenlenen panele konuşmacı olarak, Gazi Davası avukatlarından **Cemal Yücel**, Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nden **Şadi Özpolat**, Demokratik Haklar Platformu Sözcüsü **Ökkeş Karaoğlu**, Mücadele Birliği Temsilcisi **Süleyman Acar** ve BEKSAV Yönetim Kurulu Başkanı **Hacı Orman** katıldı. Paneli, katliamda yaşamını yitirenlerin yakınları da izledi.

Gazi Davası'nın hukuksal sürecini ve yaşanan hukuksuzlukları değerlendiren Yücel, "Kendi topladığımız delillerle 20 polis hakkında soruşturma başlattık. Bu soruşturma Trabzon'a gönderildi. Yine bunun yanı sıra Afyon'da ve İstanbul DGM'de davalar açıldı. Ama DGM'de açtığımız soruşturmadan hiçbir sonuç çıkmadı. Ve sonuçta olayın üzeri kapatıldı" sözleriyle, Susurluk devletinin katillerine sahip çıkma sürecini özetledi. Gazi'nin sisteme muhalif olduğu için cezalandırıldığını belirten Yücel'in ardından Gazi şehidi Zeynep Poyraz'ın babası Cemal Poyraz da bir konuşma yaptı.

Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nden **Şadi Özpolat** konuşmasında o gün Susurluk devletinin bin operasyonundan birinin yaşandığını dile getirerek, halkın buna ayaklanmayla cevap verdiğini ve asıl olarak saldırının hedefine ulaşmadığını belirtti. Hedefin halkı sindirmek olduğuna vurgu yapan Özpolat, halkın adalet isteğinin hala sürdüğüne de konuşmasında yer verdi. Anma yapmanın yetmediğini söyleyen Özpolat, esas olarak bugün ne yapılması gerektiğinin belirlenmesi üzerinde durdu ve örgütlü mücadele çağrısı yaptı.

Gazi Sokaklarında Konser

Anma programının bir diğer etkinliği ise ertesi günü, 9 Mart'ta gerçekleştirildi.

Grup Yorum'un yanı sıra, Grup Diyo, Vardiya Müzik Grubu, Ayışığı Şiir Grubu'nun katıldığı sokak konserinde coşkulu sloganlar atıldı. "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz", "Yaşasın Gazi Ayaklanmamız" sloganlarının sık sık atıldığı etkinlikte Yorum'un Gazi Marşı büyük bir coşkuyla yüzlerce kişi tarafından hep birlikte söylendi.

Anma etkinlikleri 12 Mart günü yapılacak yürüyüşle sona erecek.

İstanbul Emniyet Müdürü Konuşuyor: "Kafanızı kopartırım!"

Celalettin Cerrah, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne getirildiğinden bu yana, işkencehaneler daha fazla mesai yapmaya başladı. AKP tarafından getirilmişti makamına; AKP'nin politikalarına uygun olanı yapıyor. Uyuşturucu tacirleri, satışlarını artırdılar, mafyacılar yeni yerleri parsellediler.

Bütün bunlar olurken, onu bir tek yanında kendin valisiyle birlikte "Derby maçlarıyla" ilgili büyük güvenlik tedbirlerini açıkladıkları basın toplantılarında görebilirsiniz.

Sadece o zaman çıkar kamuoyunun karşısına. Onun dışında bütün icraatleri "gizli" tutulacaktır. İşkenceler, "Kaldi dedi ki..." senaryolarının hazırlanması, gözaltı operasyonları, öğrencilerin, tutsak yakınlarının kurumlarına baskınlar... yapılacak ama bunlar basına yansıtılmayacak, yansır da yayınlanması engellenecektir.

Sansürcü AKP'nin zihniyetine çok uygun olduğu bu pratiğinden de bellidir zaten.

Zihniyetini geçtiğimiz günlerde, Can Tanyeli adlı bir üniversite öğrencisinin, Serencebey Parkı'nda **yüksek dozda uyuşturucudan ölü olarak** bulunması üzerine telsizden yaptığı şu anonsla bir kez daha gösterdi:

"Burçin Bircan olayını medya bir ay haber yaptı. Çok sıkıntı çektik. Bu olayı da tefrika yaparlar. Tek kelime bile söylemeyin. Olayı gizleyin"

Beşiktaş İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne verdiği bu talimata rağmen, olay ertesi gün basına yansıyınca, Cerrah yeni bir talimat daha yayımlayarak basına bilgi verilmesini yasakladı. Müdürlerine şöyle diyor: **"Basına bilgi vermezseniz haber yapamazlar. Böylece istenmeyen olaylar gazetelerde çıkmaz. Buna uymayan müdürün kafasını kopartırım."**

Ama bu kez yasak talimatları da sızdı basına. Çünkü NTV muhabirini dövdürüp, üstelik de muhabire işkence yapan emniyet müdürünü koruyunca baltayı taş vurmıştu.

Düşünün, *"uyuşturucudan ölen gencin"* ölümünü bile gizleyen kafa, **başka neleri gizlemeyebilir ki...**

Ve tabii burjuva medya da düşünsün: Cerrah'ın "uyuşturucuya karşı mücadele şovu"nun reklamcılığını yapan, Cerrah atandığında ona övgüler düzen burjuva medya nasıl bir zihniyete hizmet ettiğini görsün. Birkaç *"baskıcı, yasadışı Cerrah"* başlığıyla Cerrah'ın yönetimindeki polisin bugüne kadar ki işkencelerine, sansürüne ortak olduğunu unutturabilir mi?

GENÇLİĞİN MÜCADELESİ YARGILANAMAZ!

8'i tutuklu 24 gencimiz, İstanbul 6 No'lu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde yargılanıyor.

Üniversitelerinde halk için eğitim isteyerek tehlikeye soktular "devletin güvenliğini". Emperyalizme bağımlılığa, ülkemizdeki zulme, adaletsizliklere karşı çıktıkları için yargılanıyorlar.

Ülkemizdeki Gençlik Dergisi bürosuna 12 Ekim 2001'de polis tarafından düzenlenen baskından sonra açıldı bu dava.

8 Mart'ta onların duruşması vardı.

Arkadaşları yalnız bırakmadı onları. Duruşma öncesinde DGM önünde basın açıklaması yapan İstanbul Gençlik Dernekli öğrenciler, AKP iktidarının bir yandan demokratikleşme masalları anlatırken bir yandan da gençlik, TAYAD'lılar, F tiplerindeki tutsaklar üzerinde terör estirmekten geri durmadığını vurgulayarak şu talepleri dile getirdiler:

"Hukuksuz bir şekilde yaklaşık 2.5 yıldır tutuklu bırakılan arkadaşlarımızın serbest bırakılmasını, F tipi hapishanelerde 4 yıldır sürdürülen tecrit politikasına son verilmesini ve muhalif insanlara, ölüm oruçlarına ve tecrite yönelik uygulanan sansürün son bulmasını istiyoruz."

Duruşma saat 11:35'te başladı. Tutuklu öğrencilerden Gözde Şahin, Barış Ateş, Özgür Türk, Ufuk Keskin, İnan Doğan, Devrim Kalaycı, Şengül Aslan ve tutuksuz yargılananlardan Esra İşgüzar, Rukiye İlgin ve Yıldırım Gök'ün katıldığı duruşmada, devrimci öğrenciler yaptıkları savunmalarda, mücadelelerinin meşruluğunu savunarak, polisin ve iktidarın neden gençlik üzerinde bu baskıları uyguladığını anlattılar.

Av. Süleyman Şensoy yaptığı savunmada "örgüt üyeliği" kanıtı olarak kullanılan disketlerin, özgeçmişlerin "yeterli delil sayılamayacağı"nın" çeşitli kurumlarca ortaya konulduğunu, mesela Hizbullah operasyonlarında ele geçirilen binlerce özgeçmişin de delil sayılmadığını, belirterek müvekkillerinin tahliyesini istedi.

Çıkışta Gözaltı ve Yeni Bir Dava Daha!!!

Mahkeme çıkışında ise, İstanbul Gençlik Dernekli öğrencilerden Musa Kurt, Günay Dağ, Ulaş Kerem Dönmez, Yılmaz Küçük, Deniz Cumhur Başaraner, Sevdâ Kurban, Elif Kaya, Demet Şahin ve Özgür Karakaya polisin saldırısı sonucu gözaltına alındılar. Saldırıda iki öğrenci geçici hafıza kaybı yaşarken, Elif Kaya'nın da burnunun kırıldığı ve 15 günlük rapor aldığı bildirildi. Gözaltına alınan öğrenciler bir gün sonra "tutuksuz yargılanmak üzere" serbest bırakıldılar. Polis, haklarında haksız, hukuksuz bir dava açılan arkadaşlarını desteklemek için desteğe gelen öğrenciler için de yeni bir dava yaratmıştı.

Gözaltıların ardından İstanbul Gençlik Dernekli Öğrenciler tarafından bir açıklama yapılarak, gözaltına alınanların serbest bırakılması istendi ve gençliğin kararlılığı tekrarlandı:

"AKP iktidarı ve onun uygulamalarına karşı, sürdürdüğümüz mücadelemiz her türlü baskıya rağmen devam edecektir."

Bir kez daha ilan ediyoruz ki AKP ülkemizi demokratikleştiremez. Daha da yoksullaştırıp, daha fazla faşistleştirir. Demokratikleşmek istiyorsak bunu AKP'lere bırakmamalı demokrasi için mücadele etmeliyiz."

Sayı 102

40

14 Mart
2004

KATİLLERİ BULUNSUN!

Devrimci Hareket Dergisi okuru Önder Babat, 3 Mart'ta Taksim'de, dergi bürosunun önünde başından vurularak katledildi. Polis ilk önce Önder Babat'ın "başına taş düşmesi" sonucu öl-

düğünü iddia ederken, otopside kurşunla vurulduğunun açığa çıkması üzerine "maç kutlaması yapanların açtığı ateş sonucu yorgun bir kurşuna hedef olduğu" açıklamasına girilerek, cinayeti aydınlatmaya niyeti olmadığını gösterdi.

İstanbul Üniversitesi öğrencileri ve Önder'in arkadaşları 5 Mart'ta Beyazıt Meydanı'nda yaptıkları eylemle Önder'in katledilmesini protesto ederek katillerin bulunmasını istediler.

Önder Babat'ın cenazesi, 5 Mart'ta memleketi olan Dersim'de kalabalık bir kitlenin katılımıyla toprağa verildi.

“Soruşturmalar ve cezalar geri çekilsin!” Balıkesir’de Açlık Grevi

YÖK’ün ceza terörü devam ediyor. Balıkesir Mimarlık ve Mühendislik Fakültesi’nden 10 öğrenci, 6 Kasım’da YÖK’ü protesto eylemine katıldıkları gerekçesiyle, bir dönem okuldan uzaklaştırılmayla “cezalandırıldı”lar.

Balıkesir öğrenci gençliği, cezalar karşısında sessiz kalmayarak 5 Mart’ta açlık grevine başladılar. Balıkesir Gençlik Derneği’nden, Özgür Gençlik’ten, Kürt milliyetçilerinden ve diğer ilerici kesimlerden öğrencilerin katıldığı açlık grevi, üç grup öğrenci tarafından 6 gün sürdürüldü.

Açlık grevini Balıkesir İHD binasında sürdüren öğrenciler, ildeki demokratik kitle örgütlerini de ziyaret ederek mücadelelerine destek çağrısı yaptılar.

13 Kasım’da Kızılay’da olacaklarını belirten öğrenciler, soruşturmalar durdurulmadan bu eylemlerin de durmayacağını vurguladılar.

Faşist Saldırıları Sürüyor

Sivas- 5 Mart’ta Sivas Cumhuriyet Üniversitesi’nde devrimci demokrat öğrencilere yönelik bir faşist saldırı daha gerçekleştirildi. Bundan önceki saldırıda bir öğrencinin faşistler tarafından bıçaklandığı Sivas’ta, bu kez de Özgür Gençlik okuru Hulusi Çelik saldırıya uğradı. Faşistler, gerek kampüste, gerek şehir merkezindeki saldırılarını polisin açık desteğiyle gerçekleştiriyorlar.

Kayseri- Erciyes Üniversitesi Meslek Yüksek Okul Elektrik Bölümü 1. sınıf öğrencisi Yaşar Alkan’a, 4 Mart’ta üniversitenin yemekhanesi yanında faşistler saldırdı. Yaşar Alkan, Kayseri Gençlik Derneği kurucu üyelerindendi; onun bu niteliği neden saldırıya maruz kaldığını da gösteriyor zaten.

Polis ve üniversite yönetimlerinin işbirliğiyle gençliğin örgütlenmesine ve mücadelesine karşı sürdürülen baskılar, faşist saldırılarla tamamlanıp, gençlik hareketsiz bırakılmak isteniyor.

Polis terörünün yıldıramadığı devrimci, vatansever gençliği, faşist saldırılar da yıldıramayacaktır.

16 MART... KATLETTİLER; GENÇLİĞİ SUSTURMAK İÇİN!

16 Mart 1978’de ordu-polis-MHP işbirliğiyle, Beyazıt Meydanı’nda patlatılan bombalarla 7 öğrenci katledildi. Kontrgerillanın ilk kitle katliamlarından biriydi 16 Mart. Gençliğe ve tüm halka gözdağıydı.

Gençlik, katliamın ertesi günü 50 bin kişinin katıldığı bir eylemle verdi cevabını. Üç gün sonra da DİSK’in çağrısıyla tüm siyasi örgütlerin, demokratik kitle örgütlerinin katılımıyla “Faşizme ihtar” eylemleri yapıldı. Aradan 26 yıl geçti. Ama öğrenci gençlik unutmadı katliamı ve katliamcılarını. İsrarla, her 16 Mart’ta katillerin cezalandırılmasını isterken, katliamlarla yıldırılamadığını, yıldırılamayacağını koyuyor ortaya.

Her yıl, “16 Mart Şehitleri Ölümsüzdür.” yazılır pankartlara. Evet, ölümsüzdürler. Hatice Özen, Ahmet Turan Ören, Cemil Sönmez, Murat Kurt, Abdullah Şimşek, Hamit Akıl, ve Baki Ekiz, gençliğin cuntalara, YÖK’lere, F tiplerine rağmen yok edilemeyen örgütlülüğünde ve mücadelesinde yaşıyorlar.

19 Aralık Katliamının Bakanı SBF’den Kovuldu!

Katliamcılara bu dünyada yer yok. Onlara söz hakkı yok.

19 Aralık katliamının “mimarlarından” Saadetin Tantan, “Yolsuzlukla mücadele” konulu panele katılmak üzere geldiği Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi’nde konuşturulmayarak kovuldu.

4 Mart’ta düzenlenen panele gelen Tantan, öğrencilerin “Faşist Tantan Defol!” sloganlarıyla kar-

şılandı. Bu arada sivil polislerin müdahalesi de öğrencilerin protesto suyuyla püskürtüldü.

Dakikalarca sloganları, ıslık, alkış, sıra kapaklarına vurarak yapılan protestoları dinlemek zorunda kalan Tantan, öğrencilerin geri adım atmayacağını görünce, tek kelime konuşmadan salonu terk etmek zorunda kaldı.

**diri diri
yakanların iki
cihanda da
yeri yoktur!**

Sayı 102

41

14 Mart
2004

Bu yürüyüşün komutanı sendin

Kahraman Abim,

Ben geldim elimde bir demet karanfille, kardeşin. Karanfilin gittiği yerde ya zulme bir başkaldırı vardır ya da sonsuzluğa uğurlanan bir yiğit. Karanfilin adı isyanlar ve yiğitlerle anılır olmuş bizim top-
raklarımızda.

Canım abim, yoldaşım. Sen yola koyulduğundan bu yana yüreğim Kandıra'da küçük bir hücrede zulme başkaldıran kara yağız bir yiğidin yanında atıyor. Zulme geçit vermeyen bir kale yaptığın o küçük hücrede seninle beraber omuz omuza bir kardeş, bir yoldaş olarak açlığınla büyüttüğün, düşmana ge-
çilmez kıldığın mevzinde yanında olmayı ne kadar çok isterdim, yüreği alevlerle sınanmış canım abim.

Yüzü açık bir tabutta gördüm, ellerindeki kırmızı sancaklarla binler uğurluyordu seni. Gördüm gözle-
rimle bu yürüyüşün komutanı sendin.

Bir savaşçı her yerde savaşçıdır

Evimizin hemen yanında bir tepe, bakınca Gazi'nin bütün sokaklarını görür. Çocukluğunda futbol oynadığın tepe. Örgütlendiğinde, devrimciliğe ilk başladığın tepe, korsan gösterilerde sloganlar attığın tepe. Hani Murat Abi (Gül) ve Tuncay (Geyik) Abilerle oturup eylem planları yaptığın tepe. Ve son yolculuğunda da vasiyet ettiğin, çıkmak istediğin "bizim tepe"deydin. Yine o tepeden bizimle vedalaşıp halkın adalaeti olmaya gitmiştin. Halkımızın kur-
sağındaki bir lokma ekmeğe göz koyanlara, vatanımızı satanlara karşı savaşmaya da o tepeden uğurlamıştık seni. Bursa sokaklarında, elinde silahınla adalet oldun. Sıkılacak daha çok kurşun ve temizlenmesi gereken çok pislik varken tutsak düştün. Adaletimizi tuttuğun ellerini kırmak istediler. Altı ay ellerini kullanamadın. Ama bir kez olsun "ah" deme-
den yürüdün yoluna. Bir savaşçı her yerde savaşçıdır. Artık hapisane barikatlarında inançlarını koruyan bir savaşçıydın. Bayrampaşa'da kurulan bütün barikatlarda direnişlerdeydin. Her ziyaretlerimizde bize umut taşıyordun. Sorunlarımıza çözümler üretiyordun. Ailemizi sen yönetiyordun. Çünkü dört kardeşten en büyüğümüz de, en iyi çözüm üreteni de sendin. Evet biz Karademir ailesi olarak, hapishane-
den yönetiliyorduk. Büyük ailemizi seninle tanıdım

ve büyüdüm.

Beyinlerden çalınan bir yaşamın silinmiş zamanıdır

Bayrampaşa'dan sonra artık yeni mevzi savaşı için Ümraniye'deydin. 13 Aralık- 4 Ocak direnişle-
rinde de yine en öndeydin. Her zaman olması gerektiği gibi. Sonra mı? Bundan sonrasını ben de bilmiyorum abi. Beyinlerden çalınan bir yaşamın silinmiş zamanıdır. Ama neler yaşandığını bana defalarca anlatılanlardan biliyorum. Üç kardeş beraberce Ümraniye şehitliğinde çektiğimiz resimlerden biliy-
orum.

Ve direnme savaşında, yine en önünde yer almak için ölüm orucuna gönüllüydün. Bu yarışta beraber-
dik. Ama sana çalım atarak önüne geçtim. Sense ölüm oruçcularını korumak için oluşturulan bir ko-
mitenin başında komutandın. Ve canınız pahasına bizleri korudunuz. 19 Aralık katliamında kurşun yağmurları altında vedalaştık. Her tarafın yangına kestiği bir anda iki kardeşin vedalaşması. Bugünle-
ri, seninle yaşadığımız mapusluk anılarını, direnişle-
ri hatırlayamamak ne kadar çok zoruma gidiyor bil-
sen.

Bir hastanedeyim kolumda bir şey takılı, sanki karanlık bir boşlukta yuvarlanıyor gibiyim, bir hem-
şire gelip gidiyor bir de doktor, askerler. Kaç gün böyle geçti bilmiyorum. Bir arabaya biniyoruz, nere-
si burası? Hapisane. Neden? Bilmiyorum. Bir hücre-
ye atıyorlar. Sonra bir not düşünüyor havalandırmaya; "canım kardeşim nasılsın? Ben abin Muharrem". Günlerim "Niye buradayım?" diye düşünmekle ve senin notlarını okuyarak geçti. Benimle aynı hücre-
de kalmak için aylarca her gün bir dilekçe verdin. Senin inadın karşısında dayanamadılar. Hücrene girdiğimde tanımadım. İsrarla abim olduğunu söylü-
yordun. Sonra anamız geldi ziyaretimize, o zaman tamam diyorum kesin abim. Meğerse yıllar geç-
miş...

Katliamdan sonra F tiplerinde de direnişlerini sürdürdün. Faşist bir cezaevi müdürü sana şöyle de-
miş: "Ailene söyle Adli Tıp'a çıkman için dilekçe yazsın, sen de tahliye ol, yoksa bu kadar yıl yatıl-
maz." Rüşvetine cevabın netti, "ölüm orucunu kul-
lanıp dışarı çıkmaktansa burada ölürüm." ... İşte

benim kahraman abim böyle onurlu ve gururluydun.

Gültekin gibi hazırdın

Yeni ekipler hazırlandığını duyduğumda senin de aralarında olacağını hissediyordum. Hele bir de ekibin adı Gültekin Koç olunca, "tamam" dedim. Gültekin gibi hazırdın. Gültekin bedenine bomba bağladı, sense alın bandını kuşanarak açlığın koynuna uzandın. Gazi'de bir barikatı zulmün önüne kurar gibi taktın alın bandını.

Küçük hücrede o kadar büyüktü ki yüreğin. Yalnızdın ve tek başına kalıyordun ama şöyle diyordun yalnızlık hakkında: "**Yalnızlık ve çokluk yürekte yaşanılır**". Seni yalnızlaştıracaklarını zannedenler her zamanki gibi yanılıyorlardı. Senin yüreğinin bir yarısı binlerce kilometre uzaklıktaki Bağdat'taydı. Bir şiirinde diyordun ki;

Umm Kasr düştü diyor / Ekrandaki spiker / Eli mi yüreğimin üzerine koydum / Atıyor / Hayır! dedim / Umm KASR düşmedi / Ayakta ve dövüşüyor / Kalbim çarpıyor

Çarpan kalbinin diğer yarısı Analarımızla beraberdi. E-5 karayolunu kesmişti ailelerimiz. Anamız da kendini demir kafeslere kapatanların içindeydi. O görüntüleri izleyip, "ACILARI DAĞ" şiirinde şöyle demiştin;

Anam benim / yolun ortasında / kafesin içinde / dimdik duruyor / Haykırıyor / katiller / katiller / Arabalar gelip geçiyor / sağından solundan / Ey insanlar / Nedir bu / şaşkın şaşkın bakışlar / Onlar ana / ölüyor çocukları / acıları dağ / duymadınız mı çığlıklarını / sokak sokak / şehir şehir / ev ev dolaşmıştı / yuvarlıyorlar kafesleri caddede / anam da içinde / Ey zulüm / soyuna sopuna töbe estafurullahsız / okkalı bir küfür / sadece sövgü değil elbet / öfke acının dağlarında hala / Hele bir insan / vayki vay

Senin yüreğin Anadolu'yla, Anadolu seninle büyüyordu. Açlığın koynunda usulca uzanıp ilk adımlarını attığın günlerde bu sevincini ve mutluluğunu şöyle anlatmıştın "ZEMHERİDE KALMADI DÜŞLERİ" şiirinde.

Yüreği avuçlarında genç bir adam yürüyor / yürüyor nasırlanmış yüreklere basarak genç bir kadın / sebepsiz değil gözlerdeki hüznün / hazan mevsiminde düştüler yola / üç hazan üç zemheri geçti / hiç yaprak dökmedi, zemheride kalmadı düşleri / her mevsim bahardı onlar yürüdü / genç adam ve genç kadın / karanlığa yüz yedi yıldız bırakarak / yürüdüler / doğdukları o gelincikler / ve bahar ülkesine / ÖLÜMSÜZLÜĞE

Bir kez bile dönüp arkana bakmadan yürüdü. Şiirlerinde olduğu gibi kısa ve öz anlatırdın her şeyi ve yaptın alevler içinde yanan bedenine. Bazen kısacık konuşmalar ansiklopediler dolusu yazılardan daha güçlü ve anlamlıdır, daha çok şey anlatır geri-

de kalanlara.

Bu öfke acının dağlarından inecek

Şehit düştüğün gün. Bir mektubun geldi. "Kendimi futbol maçı yapacak kadar güçlü hissediyorum. Hatta iki maç bile üst üste çıkartabilirim." diyordun. Zaten yola koyulduğundan beri bu maçı oynuyordun. Son hareketin şık ve güzeldi kahraman abim. Topu doksana yolladın.

On üç yıl önce seni kavgaya yolladığımız mahallemize, tepemize getiriyorduk. Bu sefer eylem planları için değil, eylemini başarıyla tamamlamanın mutluluğuyla çıkıyordun "tepemize". Gazi'nin radikal, uslanmaz, yerinde durmaz, asi gençleri uğurlamaya gelmişlerdi. Bak duyuyor musun marşı; "*Taş sopa benzin elde silahtır/gücümüz vatana sevdamızdandır*"... Bak görüyor musun şu genci yine bir köşeye molotofunu zulalıyor. Bir zamanlar siz de zulalamıştınız oralara. Ve emin ol ki, seni sıkılı yumrukları ve Cephe bayrağıyla uğurlayan gençler, yine eylem planları yapacak, İsmet Paşa Caddesi'ni sendan aldıkları ateşle, boydan boya yakacaklar. Yine kavgaya uğurladığımız yiğitlerimiz o tepeden, Gazi'yle son defa gözleriyle vedalaşacaklar.

Kortej ilerliyor şimdi. En önde bu yürüyüşün komutanı sen, sağında ve solunda uğruna canını verdiğin umudumuzun bayrakları. Analarımız, Gazi'nin gençleri, mahallemizin İslamcı amcaları, seni uğurlamak için kepenklerini iki saat kapatan esnaflar, arkandan saygıyla yürüyorlardı. Gazi Mezarlığı'nın yanından geçerken, kavga arkadaşların sendan önce düşenler, Veyseller, Nailler, İbrahim Yalçınlar ve ta Malatya'dan Tuncay Abi, Murat Gül, komutanın Halil Ateş alnından öpüyorlar bu son yolculuğunda. Herkes oradaydı. Her şey kırmızıydı istediğin gibi. Kırmızı sancaklı binlerce yürek, seni yüzyedilerin halayına uğurladı. Acımız çok büyük. Ailemizin en yiğidini gönderdik sonsuzluğa. Ama gururumuz acımızdan daha büyük. Bu gururu sen yaşattın bize.

Bizleri, tutsakları birbirimizden ayırıp hayvanlaştırmak istediler. Ama direnişimizin gücünü hesaba katmadılar. Dile kolay yüz yedimizi uğurladık. Yüz sekizinci oldun. Muharrem ayında doğduğun için anam sana, Muharrem ismini koymuş. Ve toprağa düştüğün gün "Muharrem" ayıydı, yani İmam Hüseyin'in Kerbela'da toprağa düştüğü gün. İmam Hüseyinler'in yıldönümünde uğurladık sonsuzluğa. Bize bu acıları yaşatanlar unutmasınlar ki; senin şiirinde dediğin gibi: "**Bu öfke acının dağlarından inecek**". Yolun açık olsun kahraman abim. Zaferin muştusuyula geleceğiz. Kahramanlığın karşısında saygıyla eğiliyor, alnında onurla ve sonuna kadar taşıdığın yıldızmızdan öpüyorum.

Kardeşin Uğur Karademir

Sayı 102

43

14 Mart
2004

Polisin ve solun sınıf bilinci!

8 Mart mitinglerinde bir pankart özel olarak yasaklandı; “Ülkemizde Kadınları Diri Diri Yaktılar”; polis hemen her yerde özel olarak bu pankartın peşine düştü, alanlara sokmadı.

Hemen burada bir nokta koyup, altı ay öncesine dönelim. Altı ay önce, 1 Eylül mitingleri.

“İstanbul Valiliği, önüne gelen afiş ve pankartlardan özellikle bir sloganın üstünü çiziyor: **“107 Ölü Var! Hangi Barış?”** İstanbul polisi, hiçbir “yasak” afiş ve pankarta göstermediği “dikkati” bu sorunun yazılı olduğu pankartlara göstererek, miting alanına sokmuyor... Polis, alana **“107 Ölü Var! Hangi Barış?”** sorusunun yazılı olduğu pankartla gelen TAYAD’lılara saldırıyor ve onları gözaltına alıyor.

... “çık sokağa, yaşasın sosyalizm de, polis dokunmaz sana, Kahrolsun F tipi cezaevleri de, bak ne yapıyor?...” Bu, oligarşinin çizdiği “icazetli siyaset” sınırı. İcazetli siyaset sınırını kabul edenler, 1 Eylül’de de yaşasın sosyalizm derken, Kahrolsun F tipleri demediler. Sanki F tipleri ve 107 ölüm, sadece Haklar ve Özgürlükler Cephesi’nin sorunuymuşçasına, kimse bu konuda bir pankart taşımadı.

Taşınamakla kalsalar yine neyse!

Devletle beraber, onlar da ambargo koydular bu soruya...” (Ekmek ve Adalet, sayı: 76, 7 Eylül 2003)

Evet, o zaman böyleydi. Bugün de durumda ne yazık ki bir değişme yok.

O gün, yapılması gerekeni kısaca şöyle özetlemiştik: “Düşmanın bu sloganı yasaklamasının karşısında sloganlarımıza, pankart ve dövizlerimize bu sözleri koyarak düşmana denir ki, bak sen yasakladın, daha fazla çoğaldı bu slogan...”

O gün böyle yapılmadı.

TAYAD’lılar, yaklaşık iki aydır **“Hapishanelerde 107 İnsan öldü! Duydunuz mu?”** diye sordukları için sürekli saldırı altındayken de bu tutum takınılmadı. Hiçbir kurum veya örgüt, evet, biz de bu soruyu soruyoruz, biz de bu sorunun yazılı olduğu afişlerden asıyoruz diyerek çıkmadı ortaya.

8 Mart mitinglerinde de değişmedi bir şey. Sanki diri diri yakılan kadınlar yalnızca Haklar ve Özgürlük Cephesi’nin sorunuymuşçasına, Ne gündeme getirdiler, ne gündeme getirenlerin tavrını sahiplendiler. O pankartın sokulmadığı miting alanlarında, binlerce kişinin o sözü bir sloganına dönüştürebilmesi gerekmez miydi?

Valilikler, polis, hangi pankartı yasaklayacağını biliyor. Yer, zaman fark etmeksizin, neyi engelleyecekleri

konusunda netler... Ya sol, hangi pankartı, sloganı sahipleneceğini biliyor mu?

Devrimci, sosyalist bakış açısı bir yana, demokrat bir dayanışma anlayışına sahip olmak bile, aylardır bir tek soru üzerine süren mücadelede, o soruyu sahiplenmeyi gerektirirdi. Fakat ülkemizdeki “demokratlık” fazlasıyla dejenere olmuş bir kavram ve politik tutum olduğu için, kendilerini böyle nitelendiren kesimlerin çoğundan böyle bir şey beklemek mümkün değildir. Kendine devrimci, sosyalist diyenlerin bile böyle bir tavır içine girmediği yerde, demokratlara da bir şey söylemek haksızlık olacaktır!

Peki, devrimci, sosyalist olduğu iddiasındakiler niye bu tavrı gösteremiyor?

Bunun grupçuluk, benmerkezcilik gibi çeşitli nedenleri olsa da, asıl neden sınıf bilincindeki bulanıklaşmadır.

Oligarşinin bu konudaki tutumundaki “istikrarı”nın nedeni, sınıf bilinciyle davranmakta oluşudur. Solun sergilediği tablonun nedeni ise tam tersine, sınıf bilinciyle bakmamasıdır.

Biz 8 Mart meydanlarına, ülkemizdeki kadın gerçeğini taşıyoruz. Kadın gerçeğini, emperyalizm-oligarşi blokuyla halkımız arasındaki savaş cephesinden ortaya koyuyoruz. Bu gerçeğin iki ana kategorisi vardır; ezilen emekçi kadınlar ve zulme uğrayan devrimci kadınlar. Biz bu sınıfsallığı dile getirirken, burjuvazi, kendi sınıf bilincinin gereği olarak 8 Mart’ın içeri boşaltmaya, onu ülkede sürmekte olan mücadeleden, ülkenin gündeminde koparmaya çalışıyor. Bunun için “Dünya Kadınlar Günü” diyerek “emekçi”sini telaffuz etmemek için adeta savaş verirken, bunun bir parçası olarak da **“Ülkemizde kadınları diri diri yaktılar”** gerçeğini 8 Mart meydanlarına sokmamaya çalışıyor.

Burjuvazinin tüm propaganda-demagoji mekanizması, yüzlerce konuda, yüzlerce olayda düşünceleri çarpıtmak için çalışır; ama bu mekanizmanın yapmaya çalıştığı şeyin esası; sınıf bilincini engellemek ve bulanıklaştırmaktır. Denilebilir ki, tüm ideolojik mücadele buna odaklanmıştır. Oligarşinin kullandığı ulusal, dinsel, kültürel tüm motifler sınıf bilincini kuşatmak için ortaya sürülmüştür.

Sınıf bilinci, tüm gelişmelere iki ayrı cephenin taraflarından biri olarak bakabilmektir. Gelişmeler içinde kendini o cephelerden biriyle birlikte göremeyenlerin doğru bir tutum belirlemeleri de mümkün değildir.

Tarihin tekerleğini döndüren asıl gücün, tarihin lokomotifinin sınıflar mücadelesi olduğu gerçeğini reddedenler veya sözde reddetmese de pratikte yadsıyanlar tarih

içinde ilerici bir rol üstlenemeyeceği gibi, somuttaki egemen sınıflar, ezilen sınıflar çatışmasında da doğru politikalar üretemezler.

Sınıf'ın sözünü bile etmeyen, ağzına bile almaktan çekinenlerin böyle bir savaşta, burjuvaziye karşı direnebilmesi mümkün değildir. Tersine, bu savaşta her gün biraz daha gerilemesi ve giderek burjuvazinin etki alanına girmesi kaçınılmazdır. Büyük direniş boyunca, bunun sayısız örneklerine tanık olunmadı mı? Tutsaklarla Adalet Bakanlığı arasındaki görüşmelerden feda eylemlerine, dışarıdaki ölüm oruçlarından eylemin 4. yılında hala sürdürülüyor oluşuna kadar, birçok konuda, solun bakışını burjuvazi belirlemekte veya etkilemektedir. Etkilenme sadece reformistlere özgü değildir; reformist Kürt milliyetçiliği oligarşinin 19 Aralık katliamını "devrimci tutsakların hatalarına" bağlarken, Marksist-Leninist olduğunu savunanlar da Armutlu katliamına aynı bakış açısıyla bakabilmiştir.

Kendini "Devlet ve onlar"ın dışında üçüncü taraf sayan bu değerlendirmeler, sınıf bilincinden kopukluktur. Reformistler bunu en kaba haliyle yapıyorlar. Bunun için her durumda, barış, uzlaşma, diyalog sözlerini dillerine doluyorlar. Demokratik bir mücadele açısından bile kaçınılmaz bir direnişi "gerek-siz" göstermek için "hapishanelerde demokratik mücadele" teorileri uyduruyorlar.

Tarihsel ve bilimsel olarak antagonist (uyuşturulamaz) olduğu açık olan çıkarları uyuşturmaya çalışanlar, aslında sınıf mücadelesinin zorunlu sonucu olan **çatışmadan** kaçmaktadırlar. Çatışmanın hangi alanda, nasıl ortaya çıkacağı her zaman belli değildir. Ama sınıf bilinciyle davrananların ve davranmayanların, o çatışma kaçınılmaz hale geldiğinde nasıl davranacakları bellidir.

Sınıf bilinci der ki, "**Toplumsal yaşamda tüm olup bitenler, belli sınıfsal çıkarların görünümleridir.**" Solun direniş karşı-sındaki tavrı, onca yaşananlara ve eleştirilere rağmen eğer dördüncü yılında da asgari duyarlılığa, dayanışmaya dönüşmüyorsa, sorun basitçe "dayanışma duygusunun zayıflığı" sorunu değildir.

Direnişe sınıf bilinciyle bakmayanlar, onu "bir grubun" direnişi olarak görüp sınıf mücadelesindeki gerçek yerini tarif etmekten kaçıyor ve kendi tavırsızlıklarını da böyle meşrulaştırıyorlar! Daha doğrusu meşrulaştırdıklarını sanıyorlar. Çünkü meşrulaştırdıkları, gerçekte sınıf bilincinin dışındaki bakış açılarıdır.

Katliamcı İktidar Protesto Edildi Kahraman Şehitlerimiz Selamlandı

Muharrem Karademir ve Günay Öğrener'in şehit düşmelerinin ardından yurtdışında da gösteriler, anmalar düzenlendi.

İsviçre TAYAD Komite 6 Mart'ta Türkiye'nin Zürih konsolosluğu önünde gösteri düzenlendi. Katliamcı iktidarın protesto edildiği gösteride, "Biz Ölüm Yok" marşı söylendi ve kahraman şehitler sahiplenildi.

Avusturya'nın Viyana, Neunkirhen ve Innsbruck kentlerindeki Anadolu Kültür Merkezleri'nde 8 Mart kutlamalarında, şehitler anıldı, direnen kadınlar selamlandı. Günay ve Muharrem'in resimlerinin karanfillerle süslediği anmalarda sinevizyon gösteriminin konusu büyük direniş destanıydı.

Almanya'da Frankfurt Türkiye Başkonsolosluğu önünde 2 Mart'ta düzenlenen eylemde "İzolasyon Hücreleri İşkenceli Ölümdür" ve "Ölüm Orucu Şehidi Muharrem Karademir Ölümsüzdür" pankartları açıldı, "Muharrem Karademir Ölümsüzdür" sloganları atıldı.

Fransa'nın başkenti Paris'te yapılan eylemde şehitler anıldı. Alanda şehitlerimizin karanfillerle süslenen resimlerinin yanında, Türkçe "Hapishanelerde 109 İnsan Öldü, Duydunuz mu" yazılı pankart ve Fransızca "İzolasyonu Kaldırın Hapishanelerde Ölümler Dursun" yazılı ve TAYAD Komite imzalı pankartlar açıldı. 100 kişinin katıldığı anma "Gün-doğdu" ve "Bize Ölüm Yok" marşları ile sona erdi.

TAYAD Komite'den Tekin Tangün'e Özgürlük Çağrısı

TAYAD Komite bir açıklama yayınlarak, tüm Avrupa kamuoyunu, Avrupa'da yaşayan Türkiyeliler'i, TAYAD Başkanı Tekin Tangün'ün serbest bırakılmasını istemeye çağırıyordu. Bu amaçla, Almanya Dışişleri Bakanlığı'na ve TC Adalet Bakanlığı'na gönderilmek üzere bir mektup da hazırlayan TAYAD Komite, bu mektubu yaygın şekilde gönderme çağrısı yaptı.

Tekin Tangün'e Özgürlük başlığını taşıyan mektupta şöyle deniliyor:

"Demokratik haklarını kullanmak isteyen insanların polis tarafından kaçınılmaları, uygulanan işkenceyi, ölüm tehditlerini ve tutuklamaları protesto ediyoruz!

Rüşvet dayatarak, şantaj uygulayarak ve ölümle tehdit ederek hazır ifadelerin altına imza toplamaya çalışan Türkiye polisinin yöntemlerini protesto ediyoruz!

TAYAD Başkanı Tekin Tangün'ün keyfi tutuklanmasını protesto ediyor ve derhal serbest bırakılmasını istiyoruz!"

Direnme hakkı Aborijinlerin en doğal hakkıdır

Avustralya kıtasında, "direnme hakkı Aborijinlerin en doğal hakkıdır" konulu forumda ölüm orucu direnişi ve Türkiye'deki direnme savaşı da dile getirildi. 4 Mart günü U.T.S Socialist Alternati isimli gençlik örgütü tarafından düzenlenen forumda, 17 yaşındaki Aborijin bir gencin katledilmesi kınanırken, Aborijinlerin mücadelesinin sosyalizm mücadelesiyle birleştirilmesi gereği üzerinde duruldu. Dernek adına yapılan konuşmada, Gazi direnişinden tecrit ve izolasyona karşı sürdürülen 109 şehidin verildiği ölüm oruçlarına, Aborijin halkının Redfern direnişine hiçbirinin unutulmayacağı ve bu direnişlerin büyütülmesi ve zaferlere ulaşılması için Anadolu'da veya Avustralya'da her türlü anti-emperyalist anti-oligarşik mücadelenin destekleneceği dile getirildi.

Afrika'da Kontrgerilla Operasyonları

Dünyanın dikkati genel olarak Ortadoğu'ya yönelmişken, özellikle son haftalarda Latin Amerika'da ve Afrika'da meydana gelen gelişmeler, Amerikan imparatorluğu planlarının komplolar, ekonomik ambargolar ve kontrgerilla operasyonları şeklinde dünyanın birçok bölgesinde uygulanmakta olduğunu gösteriyor.

Latin Amerika ülkelerinden Haiti'de Fransa-ABD ortak operasyonu ile Aristide devrilirken, Venezuela'da Chavez'i devirmek için komplolar sürüyor. Aristide'nin başkanlıktan devrilip başka bir ülkeye kaçırılması, bir Amerikan kontra birimi tarafından gerçekleştirilmişti.

7 Mart'ta bir kontra grubu da Zimbabwe'de bir nakliye uçağı içinde yakalandı.

Zimbabwe'de ABD'nin Kansas eyaletindeki bir havacılık şirketi'ne kayıtlı ve İngiliz Logo Lojistik şirketi tarafından kiralanmış Boeing 727-100 tipi uçakta 65 kontra asker yakalandı. Ülkede bir Amerikan darbesine karşı ön-

lemler alındı. ABD uçakla ilgisi olmadığını iddia ederken, Zimbabwe Dışişleri Bakanı Stan Mudenge, düzenlediği basın toplantısında, yakalananların kontrgerilla olduğunu belirterek "Ölüm cezası da dahil, ülkemizdeki en ağır cezayı uygulayacağız" dedi.

Zimbabwe'de bunlar yaşanırken, Ekvator Ginesi'nde aynı gruba mensup olduğu belirtilen 15 kontrgerilla mensubunun yakalandığı açıklandı. Ekvator Ginesi hükümeti, kontra grubun uluslararası şirketler tarafından ve "bizi sevmeyen ülkelerce" finanse edildiğini, grubun yakalanmasıyla Devlet Başkanı Teodoro Obiang'a karşı düzenlenmek istenen darbenin engellendiğini açıkladı.

Latin Amerika'da ABD tarafından örgütlenen kontrgerilla faaliyetlerinin tarihi çok eskilere uzanır. ABD'nin artık faşist diktatörlükleri desteklemekten, darbeler yapmaktan, kontrgerilla faaliyetlerinden vazgeçip demokrasiyi ve insan haklarını geliştirmeyi esas aldığını söyleyenler, büyük aldandıklarını görmek için Latin Amerika ve Afrika'nın bu dört ülkesinde olanlara baksınlar yeter.

Sayı 102

46

14 Mart
2004

FKC lideri Ebu Abbas İşgal hapishanelerinde katledildi

Filistin Kurtuluş Cephesi lideri Ebu Abbas, Irak'ın ABD tarafından işgali sırasında Amerikan askerlerince tutsak alınmıştı.

O günden bu yana işgal yönetiminin hücrelerinde tutsak bulunan Ebu Abbas'ın 10 Mart'ta öldüğü açıklandı.

ABD Savunma Bakanlığı, ölüm sebebinin "doğal nedenler" olduğunu açıkladı. Doğal nedenler diye gösterilen ölüm biçimi bile, onun işgal yönetimi tarafından katledildiğini gösteriyor. Ebu Abbas'ın yakınları da kalp ve tansiyon hastası olan Abbas'a ilaçlarının bir süredir düzenli verilmediğini ve rahatsızlıklarına uygun yaşam koşulları sağlanmadığını belirttiler. Filistin Kurtuluş Cephesi Siyasi Bürosu'ndan yapılan açıklamada da "Ebu Abbas'ın ölümünden Amerikan hükümetinin sorumlu olduğu" belirtildi.

İspanya'da Katliam!

İspanya'da 11 Mart'ta üç ayrı tren istasyonunda gerçekleştirilen saldırılar sonucunda 200'e yakın kişi ölürken, bini aşkın kişi de yaralandı.

Açıklanabilir hiçbir hedefi ve nedeni olmayan bu eylemlerin, önce ETA tarafından gerçekleştirildiği iddia edildi. İddianın kaynağı faşist Aznar hükümetiydi. Bu eylemleri kullanarak "terör" demagojisini güçlendirmek ve ETA'nın mücadelesini mahkum etmek amacıyla, daha eylemin üzerinden birkaç saat geçmeden bu açıklamayla tepkileri ETA'ya yönlendirmeye çalıştı.

Aynı gün El Arabiye kanalından yapılan bir açıklamada ise eylemin El Kaide'ye bağlı bir grup tarafından yapıldığı ileri sürüldü.

Hiçbir anti-emperyalist, hiçbir ilerici grup, hatta hiçbir politik grup, doğrudan halka saldıran bir eylem yapamaz. Bu tür eylemler ancak **egemenlerin, faşistlerin ve emperyalistlerin** yöntemi olabilir.

Eylemler, biçimiyle, muhtevasıyla örneğin 1980'lerin başında İtalya'nın Bologna tren istasyonunda bomba koymak suretiyle gerçekleştirilen katliama benzemektedir. Daha sonra bu eylemin İtalyan **Gladio'su** tarafından yapıldığı ortaya çıkmıştı.

İspanya'daki saldırılarda, ortada hedef yoktur. Düşman yoktur. Hangi amaçla yapılmış olursa olsun, halk, **düşman** görülüp katledilmiştir. Doğrudan halka saldırılmıştır.

Halk düşmanı bu saldırıları lanetliyoruz.

Grup Yorum Elemanı
Muharrem Cengiz de
Tutuklandı

GRUP YORUM'A ÖZGÜRLÜK!

İhsan Cibelik'in ardından, Grup Yorum'un bir başka üyesi, Muharrem Cengiz de tutuklandı.

Tanık olarak dinlendiği bir mahkemeden gözaltına alınan Muharrem Cengiz, İstanbul DGM tarafından tutuklanırken, Grup Yorum yaptığı açıklamada, grubun elemanı Muharrem Cengiz'in aynı zamanda İdil Kültür Merkezi ve Kültür Sanat Yaşamında Tavır Dergisi'nin sahibi olduğunu belirtti.

Tutuklamanın bir komplo olduğu belirtilen açıklamada şu görüşlere yer verildi:

"Grubumuzun üzerindeki baskılara Muharrem Cengiz'in tutuklanmasıyla bir yenisi daha eklenirken bir hukuksuzluğa daha tanık olduk. Grubumuz elemanı Muharrem Cengiz sadece üzerine ifade olduğu gerekçesiyle tutuklanmıştır. Fakat yeminli bir tanık aynı davada sanık olamaz. Arkadaşımızın tutuklanması ile yasalar bir kez daha hiçe sayılmıştır. Son günlerde polis gözaltına aldığı kişilere düzmece ifadeler imzalatarak onlarca kişiyi örgüt üyesi ilan ediyor. İnsanlar örgüt üyeliğine dair hiçbir delil olmaksızın ağır cezalara çarptırılıyor."

Bunun Grup Yorum'a yönelik ilk komplo olmadığını belirten Yorumcular, bugün yine aynı taktiklerle seslerinin boğulmak istendiğini söyleyerek, "Grup Yorum'u susturamayacaklar!" dedi.

Ayrıca Grup Yorum hazırladıkları dosyayı 11 Mart'ta AKP önünde yaptıkları basın açıklamasıyla hükümete ulaştırılmak üzere AKP yetkililerine verdiler. Grup Yorum, zaten konudan haberdar olduklarını, takipçisi olacaklarını söyleyen yetkililerle aralarında geçen diyalogu da basına aktardılar.

KOCAELİ'de GRUP YORUM KONSERİ

Kocaeli Temel Haklar ve Gençlik Derneği tarafından 5 Mart'ta Leyla Atakan Düşün Salonu'nda düzenlenen şenliğe, Grup Yorum, TAYAD'lı Ahmet Kulaksız, Şair Mehmet Özer, Fuat Saka, Grup Kıvılcım, Koma Hamber katıldı. Gecede, "Hapishanelerde 109 İnsan Öldü Duydunuz mu?" sorusu soruldu.

Devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşunun ardından, şenliğin açılışını yapan Kocaeli Gençlik Derneği Başkanı Mert Gülbahar, Gençlik Derneği'nin çalışmalarını anlattı. Soruşturmalara, tecrite ve YÖK'e hayır demek için 13 Mart'ta Ankara'da yapılacak mitinge çağrı yapan Gülbahar'ın ardından konuşan Temel Haklar Başkanı Yılmaz Şen, konuşmasında haklar ve özgürlükler mücadelesine yer verdi.

Bu mücadelenin bugün en acil ve somut ifadesi olan tecrite karşı mücadeleye devam edeceklerini belirten Şen, "Hapishanelerde 109 İnsan Öldü Duydunuz mu?" sorusunu sormayı sürdüreceğini dedi.

Şair Mehmet Özer, şiirlerini okuduğu gecede, aynı zamanda şenliğin sunumunu yaptı. TAYAD'lı Ahmet Kulaksız tecrite ve sansüre değinerek "Hapishanelerde 109 insan öldü daha fazla insan ölebilir ölümlere sesiz kalmayın" diyerek, TAYAD'lı Aileler'in tecrite karşı kararlı mücadelesini anlattı. Sahneye çıkan Grup Kıvılcım türküler söyledikten sonra, Koma Hamber de Kürtçe türküler söyledi. Ardından Fuat Saka Karadeniz türküleriyle kitleye horon teptirdi. Son olarak sahneye çıkan Grup Yorum'un söylediği türkü ve marşlarla coşan kitle, zılgıtlarla halaya durdu.

Salona "YÖK'e Tecrite ve Soruşturmalara Hayır Demek İçin 13 Mart'ta Ankara'dayız, Haklar ve Özgürlükler Mücadelesi Hayatın Her Alanında Örgütlenerek Kazanılacaktır, Halk İçin Bilim Halk İçin Eğitim" yazılı Gençlik Derneği, Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği imzalı pankartlar asıldı. Yaklaşık ikibin beşyüz kişinin katıldığı şenlikte, "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş, Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, F Tipi Üniversite İstemiyoruz, Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" sloganları atıldı.

Esenler Kültür Merkezi Kapatıldı

Esenler Kültür Merkezi, "izinsiz kurs vermek" gerekçesi ile kapatıldı. Polisin devrimci kültüre, sanata düşmanlığını her fırsatta ortaya koyuyor ve bu tür kurumları yok etmek için her yolu deniyor. Çünkü onlar yozlaşmanın yayıcısıdır.

4 Mart günü mühürlenene EKM tarafından yapılan açıklamada, kapatma kararı protesto edilirken, EKM'nin devrimci sanat, kültür kurumu olduğu, yozlaşmaya karşı olduğu için kapatıldığı vurgulandı.

Sayı 102

47

14 Mart
2004

kahramanlar Ölmez

13 Mart-19 Mart Şehitlerimiz

Yusuf ERİŞTİ

14 Mart 1991

14 Mart'ta İstanbul'da bir hainin ihbarı üzerine pusuya düşürülerek gözaltına alındı. Gözaltına alındığı kabul edilmedi. Muhtemelen 17 Mart'ta işkenceye katledildi. Cesedi kaybedildi.

Erbil SARI

15 Mart 1992

Zonguldak'ta Kozlu katliamının sorumlularına karşı girişilen bir eylemde elinde bomba patlaması sonucu şehit düştü.

Mürsel GÖLELİ

Nazım KARACA

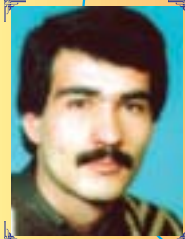
Feride KARACA

19 Mart 1994

Dersim Çemişgezek İlçesi Arasor Deresi mevkiinde, oligarşinin askeri güçleri halk kurtuluş savaşçılarından iki müfrezeyi pusuya düşürdü. Pusuya düşen Hayri Koç ve Nurettin Güler Müfrezeleri gün boyu süren çatışma sonucu üç şehit verdi.

Mürsel, 1980 öncesinden beri örgütlenme içinde yer alan bir savaşçıydı.

Nazım da, 12 Eylül öncesi gençlik örgütlenmesi içinde yer alarak devrimci mücadeleye katılan, 1990'larda Dersim dağlarına ilk ayak basan gerilla birliğindendi. Feride, gerillada henüz yenidir, ama çatışmada ilk yaralananlardan olmasına rağmen, son nefesine kadar direnmeye devam etmiştir.

Şerafettin ŞİRİN

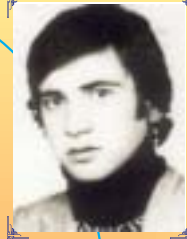

Hasan ERKUŞ

17 Mart 1992

Malatya dağlarında oligarşinin askeri güçleriyle çatışarak şehit düştüler.

Hasan ve Mustafa, Akçadağ İlçesi'nin Gürkaynak Köyü'ndendiler. İstanbul Gültepe doğumlu **Sabit**, Sivaslı **Tuncay**, bir Yugoslav göçmeni olan **Şerafettin**, isyan ateşleri yakmak için Malatya dağlarındaydılar. Kimi DEV-GENÇ, kimi mahalle örgütlülüklerinden katılmışlardı gerillaya. Kuşatıldıklarında, direnişleriyle yakacakları ateşin bu topraklarda ilelebet yanacağı-nı bilerek, kurşunların ve sloganların içinde ölümsüzleştiler.

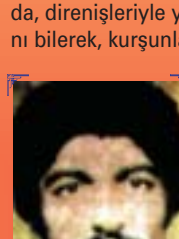
Sabit ERTÜRK

Tuncay GEYİK

Mustafa Kemal İNAN

Abdullah GÖZALAN

18 Mart 1981

Devrimci hareketin Küçükköy örgütlenmesi içinde yer alıyordu. İstanbul Bakırköy'de polisle girdiği çatışmada katledildi.

İlhan YILHAN

19 Mart 1988

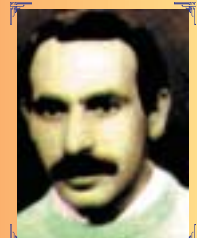
DEV-GENÇ içinde yer aldı. 19 Mart'ta geçirdiği bir trafik kazası sonucunda aramızdan ayrıldı.

Hatice ÖZEN

16 Mart 1978

DEV-GENÇ'liydi. İstanbul Üniversitesi önünde faşistler tarafından öğrencilere yapılan bombalı ve silahlı saldırıda 6 kişiyle birlikte şehit düştü.

Büyük direnişte ölümsüzleştiler

Doğan Tokmak (DHKP-C)

16 Mart 2002

Büyük direnişin 88. şehididir. Zorla tıbbi müdahale işkencesiyle sakat bırakılmak için kaldırıldığı Şişli Etfal Hastanesi'nde, 15 Mart'ta şehit düştü.

Doğan Tokmak, 1972, Sivas Hafik Emre Köyü doğumludur. 1989'da devrimci hareket içinde yer almaya başladı. Genç yaşta bağımsızlık ve halkın kurtuluşu idealine bağlandı. İstanbul Okmeydanı bölgesinde çeşitli sorumluluklar üstlendi. Milis örgütlenmesinde yer aldı.

Defalarca gözaltına alınıp işkencelerden geçirildi. Tutukluluklar yaşandı. 19-22 Aralık'ta Ümraniye Hapishanesi'ndeydi. Ölüm mangalarına karşı, yoldaşlarıyla omuz

omuza direndi.

3 Haziran 2001'de ölüm orucunda düşenlerin bayrağını devraldı. O bayrağı büyük bir coşkuyla, kararlılıkla taşıyarak 15 Mart'ta yoldaşlarına devretti.

Kahraman ALTUN

16 Mart 1991

Liseli DEV-

GENÇ safla-

rında müca-

dele etti. Da-

ha sonra

SDB üyesi

oldu. İzmir'de ABD Dışişleri Bakanı James Baker'in Türkiye'ye gelişini protesto eylemi sırasında, elinde bomba patlaması sonucu şehit düştü.

köyün ! Delisi

Bakan olmuş, adam olamamış!..

İzmir Esnaf ve Sanatkarlar Odaları Birliği'ni ziyaret eden Unakıtan, gazetecilerin, sigaraya vergi artışıyla ilgili sorusuna şu cevabı verdi:

“Biz vergi koyarız. Artırır, eksiltiriz, vergimize bakarız. Ben gelirime, bütçeme bakırım, gelmezse biraz daha koyar geçerim. Bu kadar basit. O kadar ince hesaba lüzum yok. Bakarım aldım aldım. Alamadım biraz daha koyarım.”

Halkı düşünmeye gerek olmadığı zaten açık, ancak şu dile, üsluba bakın; bunlar mı Müslüman? Hadi ordan!

Çizgi siyaset

Bugün Temel Reis hikayeleri, yarın Tom ve Jerry oyunları, halkı aldatıp uyutsunlar da bunun aracı ne olursa olsun hiç önemli değil.

Bal Tuttu Parmağını Yalıyor

Tayyip Erdoğan'ın da vergi affından yararlandığı anlaşıldı. Sahibi olduğu Emniyet A.Ş 2000 yılında gelir beyanında bulunmadı. AKP iktidara geldiğinde ilk işi vergi affı çıkarmak oldu. Aftan Erdoğan'ın şirketi de yararlandı. Yine Erdoğan'ın ortağı olduğu bir başka şirket, İhsan Gıda da aftan yararlandı. Bu sayede geriye dönük vergi incelemesinden kurtuldular.

Ne de olsa iktidar onlar. Bal tutan parmağını yalar. Onlardaki parmak yalana yalana ip gibi incelidi.

Tayyip bunu da meydanlarda anlatsın, bakalım halk alkışlıyor mu onu?

Geçici aldatma

Powell'den Gül'e Irak Anayasası konusunda söz: “Bu Anayasa geçici, yenisini hazırlarken size

mutlaka danışacağız.” Çocuklara masallar! Efendi uşağını aldatmaya, oyalamaya devam ediyor.

Laiklik bekçilerine bakın hele

TSK'nın, DEHAP'a karşı Güneydoğu'da AKP'ye destek verdiğinin örnekleri birer ikişer çıkmaya başladı. İşlerine gelince laik, işlerine gelince “şeriatçı partiyle” kol kola.

Sayı 102

49

14 Mart
2004

ÇİZGİYLE

Medya

Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nden; Kanal 7 Haber Merkezi'ne Ahmet Hakan Coşkun'a

8 Mart tarihli ana haber bülteninizde Mersin'de yapılan 8 Mart mitinginin haberini verirken, bir grubun "Yasadışı pankart" taşıdıkları için alana sokulmayıp gözaltına alındığını söylediniz.

Oysa aynı haber başka bazı kanallarda da yer aldı. Onların bir kısmı, şu şu sözlerin yazılı olduğu pankart alana sokulmak istenmedi, diye verdiler. Pankartın yasadışı olduğuna dair bir ibare yoktu onların haberlerinde.

Pankartın "yasadışı" olduğunu kimden öğrendiniz, kim söyledi size? Haberinizi "yasadışı olduğu iddia edilen" gibi bir ifade de yoktu. Demek ki eminsiniz yasadışılığından. Siz de o pankartın yasadışı olduğu kanısındasınız.

Peki neymiş o "yasadışı pankart"? Ne yazıyor-muş?

Siz bu konuda dinleyicilerinizi bilgilendirmedi-niz, biz tekrar yazalım:

"Ülkemizde Kadınları Diri Diri Yaktılar" yazıyor- du o pankartta.

Böyle bir sözün "yasadışı" olduğuna dair -en azından şimdilik- hiçbir mahkemenin bir kararı yoktur. Sizin şakşakçılığını yaptığınız AKP iktidarı yarın onu da yapabilir. Ama siz, "kraldan daha kralcı" davranıp şimdiden yasadışı ilan ediyorsu- nuz.

Sizin haber anlayışınız bu mu? İslamcı düşün- cenin haber anlayışında objektiflik, tarafsızlık gibi veya "halkın doğru haber alma özgürlüğü", "med- yanın doğru haber verme sorumluluğu" gibi kav- ramlara yer yok mu?

AKP'nin işine gelmeyen yasadışı!

İşte sizin tüm ölçünüz bu.

Kanal 7 haberlerini AKP iktidarından ÖNCE ve AKP iktidarından SONRA diye ikiye ayırıp bakıldı- ğında bu ölçü tüm çıplaklığıyla sırtıyor.

Bunun için "Ülkemizde Kadınları Diri Diri Yak- tılar" gerçeğini, "yasadışı" sayıyorsunuz.

Peki yakmadılar mı? Sizin savunduğunuz dev- letin Adli Tıp Kurumu bile, Bayrampaşa Hapisha- nesı C-1 koğuşundaki 6 kadın tutsağın yakılarak öldürüldüğünü belgelemişken, katliamcılardan da- ha katliamcı kesilen bir habercilik olur mu?

Ama oluyor işte. 109 ölümü de bunun için giz- lemeye devam ediyorsunuz. Yok mu bu ülkenin hapishanelerinde 109 ölüm?

"Hapishanelerde 109 İnsan Öldü! Duydunuz mu?" sorusunu soran, bu sorunun yer aldığı afişle- ri asan TAYAD'lıların yüzlercesinin gözaltına alındı- ğını biliyorsunuz hiç kuşkusuz.

Yarın siz bunu da "yasadışı afiş" diye verirsiniz.

Verirsiniz ve bunun adı da habercilik, gazeteci- lik, aydınlık, demokratlık değil, sadece iktidar ya- lakalığı olur.

Sizi haberciliğe davet ediyoruz. Hapishanelerde kadınlarımızı diri diri yakarak veya hücrelere diri diri gömerek katledenlerin avukatı olmayın.

8 Mart 2004

Haklar ve Özgürlükler Cephesi

TRT yönetimindeki değişikliğin ardından kimi programlarda ve asıl olarak haberciliğinde de ği- şimler hemen yaşanmaya başlandı. 100 bin insa- nın Ankara'da yaptığı gösteriyi haber dahi yapma- dı.

100 bin insan Ankara'da ve bunda haber de ğe- ri görmüyor TRT. Asıl sorunu ise biliniyor elbette. AKP'yi protesto eden, muhaliflere dair ne varsa sansürle. TRT'nin bundan sonraki ilkesi bu ola- caktır. Gerçekleri kimse duymaz, kimse bilmezse geri bırakılmış, cahil bırakılmış insanları aldat- mak daha kolay olur, değil mi?

TRT artık Türkiye Radyo Televizyonu değil, AKP Radyo Televizyonu...

Haber-Sen haklı olarak TRT genel müdürünü istifaya çağırıyor.

Ekmek ve Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekmek ve Adalet Dergisi

Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Mustafa Köşker

Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar Kesici

Adresi: İnebey Mahallesi İnkılap Caddesi Oto Han 55/54

Aksaray Fatih İstanbul

İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65

Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.

Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST

Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayınçılık

Baskı: ASPAŞ Pazarlama

ISSN: 1304 687X

Fiyat: 750 000

Avrupa: 3 Euro

Almanya: 3 Euro

Fransa: 3 Euro

İsviçre: 3 Euro

Hollanda: 3 Euro

İngiltere: £ 2.5

Belçika: 3 Euro

Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yapıverlag Venloerstr. 507-A

Tel: 0049 221 280 87 74

Faks: 0049 221 280 90 84

E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de

50825 Köln

0049 221 280 87 75

Adana: İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İş Hanı arkası Özkan Apt.

No: 10/2 Tel-faks: 0 322 351 97 25

Ankara: GMK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay

Tel-faks: 0 312 419 27 38

Antakya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanatlı Apt. Kat:

4 D: 6 Tel-faks: 0 326 223 87 18

Bursa: Başak Cad. Gür İş Hanı Daire: 25/4 Heykel

Tel-faks: 0 224 224 93 97

Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPA

Tel-Faks: 0 466 351 42 08

İzmir: Milli-i Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköylü İş Merkezi

Konak/İzmir Tel-Faks: 0 232 482 29 54

Kocaeli: Hürriyet Caddesi Gakkı Kervan Saray İşhanı Kat: 7

No: 79 Tel-Faks: 0 262 331 66 51

Malatya: Dabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Sanbeyoğlu İşhanı

Kat: 1 No: 43 Tel: 0422 323 24 77

Mersin: Bahçe Mah. 4604 Sk. Tütüncü Apt. Kat: 1/6

Samsun: Talimhane Cad. Bozluolca İş Hanı Kat: 3/42

Tel-faks: 0 362 435 25 80

Trabzon: Kemer kaya Mah. Kunduracılar cad. Dedeoğlu sokak

Pustular İşhanı Zemin Kat No: 4

Tel-faks: 0462 321 14 80